

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ปริญญานิพนธ์
ของ
คาราณีย์ จันทร์หอม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2550

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ปริญญานิพนธ์
ของ
คาราณีย์ จันทร์หอม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2550

เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ของ

นางคาราณีย์ จันทร์หอม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วิราพร พงศ์อาจารย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวซี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ วิราพร พงศ์อาจารย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาชี้แนะแนวทางในการดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตือนใจ เกียวชี ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์และชี้แนะแนวทางแก้ไขปรับปรุงจนสำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร. ศิริวิมล ใจงาม อาจารย์นันทยา ทองท้วม อาจารย์มะลิ คุ้มบุตร และอาจารย์บุญจง ฝ่ายขาว ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบ และแก้ไขจนเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มีความสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ นายณัฐพล พรหมพุก ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม และคณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและทดลองในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณสมศักดิ์ จันทร์หอม ผู้จัดการภาค บริษัทไทยสมุทรฯ ประกันชีวิตจำกัด และเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโททุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้การวิจัยประสบความสำเร็จ

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชา พระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนที่มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

คาราณีย์ จันทร์หอม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมุติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	9
ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	9
ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	10
หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	12
การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน.....	15
ความหมายของการอ่าน.....	15
ความสำคัญของการอ่าน.....	17
จุดประสงค์ของการอ่าน.....	19
ทฤษฎีการอ่าน.....	23
ปัญหาในการสอนอ่านและปัญหาการอ่าน.....	25
วิธีการสอนอ่านและขั้นตอนในการสอนอ่าน.....	28
เทคนิคในการช่วยจำ.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทร้อยกรองและคำคล้องจอง.....	36
ความหมายของคำคล้องจอง.....	36
ลักษณะของคำคล้องจอง.....	36
นิยามและความเป็นมาของบทอาขยาน.....	37
วัตถุประสงค์ของบทอาขยาน.....	37
ประเภทของบทอาขยาน.....	38
ความหมายของบทร้อยกรอง.....	39
ความสำคัญและคุณค่าของบทร้อยกรอง.....	40
หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสอนอ่านคำ.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทร้อยกรองและคำคล้องจอง.....	46
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	49
ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก.....	49
ประโยชน์ของแบบฝึก.....	49
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี.....	50
หลักในการฝึกทักษะ.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	55
วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	66
สมมติฐานในการวิจัย.....	66
ขอบเขตของการวิจัย.....	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผล.....	68
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	70
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	80
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง.....	85
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน.....	87
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัด	
ความสามารถในการอ่านคำ.....	90
ภาคผนวก จ ผลการประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา แบบสำรวจเด็ก	
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	92

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก (ต่อ)	
ภาคผนวก ข. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ.....	103
ภาคผนวก ฉ. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ตัวอย่างแผนการสอน.....	125
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง.....	57
2 ตารางระยะเวลาการทดลอง.....	58
3 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80 / 80.....	63
4 คะแนนความสามารถการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	64
5 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง.....	65
6 คะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง.....	86
7 คะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแผนการสอน.....	88
8 คะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ.....	91
9 ตารางบันทึกการประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาอายุ 2-15 ปี.....	93

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

บทคัดย่อ
ของ
คาราณีย์ จันทร์หอม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2550

ดารานิชย์ จันทร์หอม. (2550). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง. ปรินุญานินท์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู , รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองและเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการ ไม่มีปัญหาด้านอารมณ์ พฤติกรรม และครอบครัว รวมถึงไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง แบบทดสอบในการอ่านคำ และแผนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีประสิทธิภาพ 94.10 / 90.63
2. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง หลังการทดลองอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

A STUDY ON BASIC READING ABILITY OF CHILDREN
WITH LEARNING DISABILITIES USING RHYMING STRATEGY

AN ABSTRACT

BY

DARANEE CHANHOM

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 2007

Daranee Chanhom. (2007). *A study on basic reading ability of children with learning disabilities using rhyming strategy*. Master thesis, M. Ed. (Special Education). Bangkok : Graduate school, Srinakharinwirot university. Advisor Committee: Prof. Dr.Padoong Arrayavinyoo, Assoc. Prof. Wiraporn Phongajarn

The purpose of this study was three fold: to investigate basic reading ability of the children with learning disabilities using rhyming strategy, to compare the basic reading ability of the children with learning disabilities before and after using the rhyming strategy and to examine the efficiency of the reading pedagogy using the rhyming strategy at the 80/80 level.

The sample consisted of 6 children with reading disabilities in Parathom Suksa 2-3 who possessed normal intelligence and without emotional, behavioral problems. These children were chosen from Ban Nhong Krathoom School in the 2006, academic year.

The instruments for this study included rhyming reading basic reading test , and lesson plan. The data were analyzed using the Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test.

The findings were as follows

1. The efficiency of the rhyming strategy was established at 94.10/90.63
2. The basic reading ability of children with learning disabilities after using rhyming strategy was at the good level.
3. The basic reading ability of the children with learning disabilities using rhyming strategy were higher than the pretest scores, significant at .05 level.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือ แอลดี (Learning Disabilities) เป็นเด็กกลุ่มที่ถูกจัดไว้ในความพิการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พุทธศักราช 2534 และมักพบเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้มากในระดับประถมศึกษา เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง การคิดหรือการคำนวณ ถ้าหากครูผู้สอนไม่มีความเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของเด็กเหล่านี้แล้ว ก็จะส่งผลกระทบต่อการศึกษา ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสติปัญญาของเด็กต่างๆ ที่เด็กมีสติปัญญาที่ดี ซึ่งเป็นผลทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในการนับถือตนเอง มีปัญหาในเรื่องการวางแผนการศึกษา อาชีพ การใช้ชีวิตประจำวันตลอดจนความสัมพันธ์ต่อครอบครัว และความสัมพันธ์ทางสังคมต่างๆ จึงจำเป็นต้องเข้าใจและแสวงหาวิธีในการจัด กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ให้สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างมีความสุข

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ส่วนหนึ่งจะมีปัญหาในการจำ การจำในสิ่งที่ได้ยินและจำจากสิ่งที่มองเห็น ดังนั้นเด็กจึงมีปัญหาในการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสะกดคำ วาเลตต์ (Valett) ได้จัดลำดับพัฒนาการของเด็กเป็นขั้นต่างๆ ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ในด้านพัฒนาการของภาษาสิ่งที่เด็กควรจะมี คือความสามารถในการจำคำศัพท์ได้รู้ความหมายของคำสามารถเปล่งเสียงได้ ทั้งพยัญชนะต้น ตัวสะกด และพยัญชนะควบกล้ำ สามารถจำแนกเสียงพูดได้ อ่านหนังสือได้ และเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งการที่เด็กจะอ่านหนังสือได้หรือไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะเบื้องต้น ที่จำเป็น 3 ประการ คือ การจำคำ ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู. 2542:122-133; อ้างอิงจาก Valett) ในด้านการรับรู้คำ ถ้าเด็กไม่รับรู้คำหรือ จำคำที่เคยเห็นมาแล้วไม่ได้ จะมีปัญหาในการอ่านมาก ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านความสามารถ ในการรับรู้คำ และการประมวลคำที่เรียนรู้อย่างเหมาะสมโดยตรง จะช่วยแก้ปัญหาในการอ่านได้มากขึ้น (อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2535: 25)

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการศึกษาและแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งที่จะต้องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางมากขึ้น ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2542 : 2)

การอ่านเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่า ร้อยละ 80 ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีปัญหาในการอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู. 2544: 65) ซึ่งหลักการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านต้องให้เด็กเข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่าน โดยครูเป็นผู้ส่งเสริมแนะนำให้เด็กเลือกอ่านตามความสนใจ จัดให้เด็กได้อ่านในช่วงเวลาสั้นๆ เป็นประจำทุกวัน มุ่งเน้นความสำเร็จในการอ่านและครูให้การเสริมแรงประสานงานกับผู้ปกครอง โดยแจ้งให้ทราบความสำเร็จความก้าวหน้าในการอ่าน และเสนอแนะให้ผู้ปกครองจัดกิจกรรมการอ่านที่บ้านในลักษณะเดียวกัน จัดหาหนังสือในการอ่านไว้มากๆ เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสฝึกทักษะในการอ่านและการเขียน เช่น จัดชุมนุม การละคร สโมสกรวิไล สโมสรนักอ่าน หนังสือพิมพ์ประจำห้อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543: 20)

วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้นมีหลายวิธีด้วยกันแตกต่างกันไปตามลักษณะความบกพร่องและระดับความสามารถในการอ่าน วิธีการสอนอ่านคำโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ช่วยในการสอนอ่านเด็กที่อ่านหนังสือไม่ออกโดยเน้นการท่องจำ เป็นเสียงสัมผัสคล้องจองเด็กอาจจะอ่านได้โดยวิธีการจำ และเมื่อเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้รับการช่วยเหลือ ที่เหมาะสมก็จะทำให้เด็กเหล่านี้เรียนรู้ได้อย่างมีความรู้ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข

บทร้อยกรองคำคล้องจอง มีความสำคัญต่อความรู้สึกรักพื้นฐานของเด็กๆ ทุกคน นั่นคือความสนุก เมื่อได้อ่านคำคล้องจอง มีสัมผัสที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของวรรณกรรมไทย ท่วงทำนองตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์ที่สละสลวยคล้องจองกันนั้น โดยไม่บังคับคำ นอกจากนี้ทำให้สามารถง่ายแก่การท่องจำ จดจำ (อรัญญา เชื้อทอง. 2546: 2; อ้างอิงจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาภาษาไทย. 2525) และจากความสำคัญของภาษาไทย ความสำคัญของการอ่าน การสอนอ่าน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และจากลักษณะแนวการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ต้องเน้น การย้ำ การทำซ้ำ ทำบ่อยๆ

จากสภาพปัญหาของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาของการอ่านของเด็กประเภทนี้ดังกล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสร้างสื่อการสอนอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองเพื่อศึกษาการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทั้งก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านคำได้ อันเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ได้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้ เรื่องการอ่านคำ ที่จะนำแบบฝึกอ่านคำคล้องจองไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
 1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3
 2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับ ประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม อำเภอกงไกรลาศ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุโขทัย เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน ซึ่งคัดแยกโดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้ และแบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะ ด้านของ ผดุง อารยะวิญญู และแบบประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาของกรม สุขภาพจิต
2. ตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านคำ
3. นิยามศัพท์เฉพาะ
 1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความยุ่งยากในการอ่าน เช่น อ่าน ตะกุกตะกัก อ่านไม่ได้หรือไม่เข้าใจความหมายของคำที่อ่าน มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความ พิจารณาซ้ำซ้อน ไม่มีปัญหาด้านอารมณ์ พฤติกรรม และปัญหาครอบครัว

2. ความสามารถในการอ่านคำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำและเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งเลือกมาจากคำในบทเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคำที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน มาตรฐานตัวสะกดแม่กบ

3. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง หมายถึง ชุดเอกสารที่ใช้สำหรับฝึกอ่านคำที่มีเสียงสัมผัสกันคล้องจองกัน ซึ่งแต่งด้วยกลอนสี่มีความหมาย โดยใช้คำมาตรฐานตัวสะกดแม่กบ และคำที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันที่นักเรียนอ่านไม่ได้ และไม่เข้าใจความหมาย เหมาะสมกับวัยของเด็ก ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้แต่ง

4. เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่แสดงระดับคุณภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นเอง

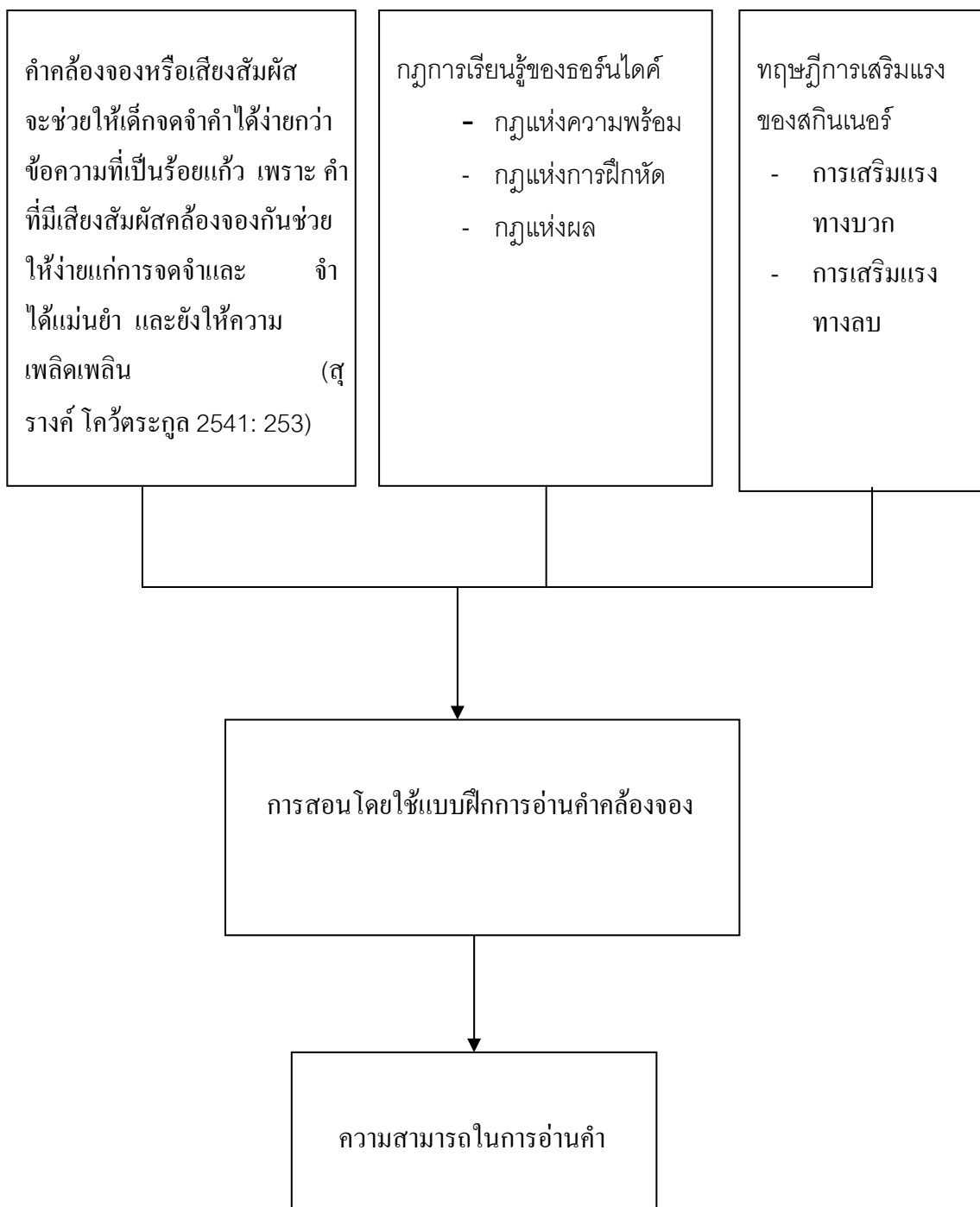
80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่ได้จากการประเมิน การอ่านระหว่างการทดลอง

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังการทดลอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

แนวคิด/ทฤษฎี

สมมุติฐานในการศึกษาวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.2 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.3 หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.4 การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 จุดประสงค์ของการอ่าน
 - 2.4 ทฤษฎีการอ่าน
 - 2.5 ปัญหาในการสอนอ่านและปัญหาการอ่าน
 - 2.6 วิธีการสอนอ่านและขั้นตอนในการสอนอ่าน
 - 2.7 เทคนิคการช่วยจำ
 - 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทร้อยกรองและคำคล้องจอง
 - 3.1 ความหมายของคำคล้องจอง
 - 3.2 ลักษณะของคำคล้องจอง
 - 3.3 นิยามและความเป็นมาของบทอาขยาน
 - 3.4 วัตถุประสงค์ของบทอาขยาน
 - 3.5 ประเภทของบทอาขยาน
 - 3.6 ความหมายของบทร้อยกรอง
 - 3.7 ความสำคัญและคุณค่าของบทร้อยกรอง
 - 3.8 หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสอนอ่านคำ
 - 3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทร้อยกรองและคำคล้องจอง
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

- 4.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก
- 4.2 ประโยชน์ของแบบฝึก
- 4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
- 4.4 หลักในการฝึกทักษะ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.1 ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายคน ได้ให้คำนิยามของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม (2537: 3) ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของกระบวนการพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ เกี่ยวกับความเข้าใจการใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจน การรับรู้อันเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจากการมองเห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

ผดุง อารยะวิญญู (2539: 115) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาทางการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำหรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขนขา ลำตัว สายตา การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

สมิท และคนอื่นๆ (Smith and Others. 1995: 101) ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า เกิดจากความบกพร่องทางพันธุกรรม ทำให้เด็กมีปัญหายุ่งยากในการดำเนินชีวิตประจำวัน การแสดงออกทางพฤติกรรม การรับรู้ทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งแสดงออกในลักษณะของการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิด และการเรียนคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน และไม่ได้รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรมความแตกต่างทางวัฒนธรรม

เลอร์เนอร์ (Lerner. 1997: 4) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งอาจจะปรากฏความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ยังรวมถึงสภาพ ความบกพร่องในการรับรู้ การบาดเจ็บทางสมอง การทำงานของสมองสูญเสียไปเล็กน้อย ความบกพร่องในการอ่าน (Dyslexia) ความบกพร่องทางด้านการฟังและพูด (Aphasia) ความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจากการมองเห็น การได้ยินหรือการเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาด้านอารมณ์ หรือเด็กด้อยโอกาสเนื่องจากสภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมหรือเศรษฐกิจ

จากความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจนปัญหาในเรื่องการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือโดยใช้วิธีเดียวกับเด็กปกติได้ จำเป็นต้องให้บริการทางการศึกษาที่แตกต่างไปจากเด็กปกติหรือเรียก อีกอย่างหนึ่งว่า การศึกษาพิเศษ

1.2 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538: 29-32) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการอ่าน เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้ เท่ากับระดับของเด็กในชั้นเรียนเดียวกัน แม้ว่าจะพยายามช่วยเหลือในเรื่องความจำเป็นพิเศษแล้ว ซึ่งอาจเป็นผลจากความบกพร่องของการมองเห็นหรือการได้ยิน พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสม จึงปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

- 1.1 การเคลื่อนไหวร่างกายที่แสดงอาการเครียด เช่น อารมณ์เสีย หน้านอง
- 1.2 อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
- 1.3 อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ
- 1.4 อ่านเรียงลำดับคำผิด สับสนตำแหน่ง ประธาน กริยา กรรม
- 1.5 อ่านสับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน
- 1.6 อ่านช้า และตะกุกตะกัก
- 1.7 อ่านด้วยความลังเล ไม่แน่ใจ
- 1.8 อ่านเอาเรื่องไม่ได้
- 1.9 บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้
- 1.10 จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้ (อ่านได้แต่อธิบายไม่ได้)
- 1.11 แยกสระเสียงสั้น-ยาวไม่ได้

2. ปัญหาด้านการเขียน เด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนอาจมีสาเหตุมาจากความบกพร่อง ใน 3 ลักษณะ คือ

- 2.1 การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อ และสายตาไม่ดี จึงทำให้เด็กลอกตัวอักษร และตัวเลขไม่ถูก
- 2.2 ความบกพร่องของการจำสิ่งที่มองเห็น จึงทำให้เด็กจำคำที่เห็นไม่ได้

2.3 ความบกพร่องในการทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ และความสัมพันธ์ระหว่าง
ถ้อยคำในประโยค จึงทำให้เด็กมีปัญหาในการรวบรวมหรือจัดระบบความคิดเพื่อสื่อสารออกมา
โดยการเขียนไม่ได้

เด็กที่มีปัญหาในการเขียนจะมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลาย
อย่างดังนี้

1. เขียนตัวอักษรผิดทิศทางกลับซ้าย-ขวา หน้า-หลัง บน-ล่าง
2. เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง
3. เขียนหนังสือไม่เป็นตัว
4. เขียนหนังสือรูปร่างไม่สม่ำเสมอ
5. เขียนหนังสือแบบที่ปรากฏในกระจกเงา
6. เขียนตัวอักษรหลายแบบปะปนกัน
7. จำทักษะพื้นฐานการเขียนไม่ได้

3. ปัญหาด้านการสะกดคำ เด็กที่มีปัญหาด้านการสะกดคำมักมีพฤติกรรมปรากฏ
อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนี้

- 3.1 เรียงตัวอักษรในคำผิด
- 3.2 สลับตัวอักษรและคำ
- 3.3 มีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร
- 3.4 สะกดข้ามตัวอักษรหลายตัว
- 3.5 สร้างการสะกดคำแบบใหม่ของตัวเอง

4. ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ เด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์จะมีปัญหาในการ
กระทำการคิดที่เป็นเชิงปริมาณหรือภาษาสัญลักษณ์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านนี้ต่ำ ซึ่งเด็กที่มีปัญหา
ด้านคณิตศาสตร์มักจะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม (2541: 41-42) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า
เมื่อจัดกลุ่มลักษณะรวมๆ ของปัญหาทางการเรียนรู้ อาจมองได้ใน 4 ด้านใหญ่ๆ ดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย หรือการรู้คิด (Cognitive) เช่น การคิดและการแก้ปัญหา
2. ด้านภาษา (Language) ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน
3. ด้านกลไกการเคลื่อนไหว (Motor) เช่น การประสานงานกันของอวัยวะ

ต่างๆ ในร่างกาย

4. ด้านสังคม (Social) เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ

สรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาในด้านการอ่าน การคิด
คำนวณหรือมีความสับสนยุ่งยากด้านภาษา ทำให้เด็กมีปัญหาในเรื่องการอ่าน การเขียน การพูด
เด็กที่มีปัญหาดังกล่าวมาแล้วไม่จำเป็นต้องเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เสมอไป แต่ถ้าปัญหา

นั้นยังรบกวนขัดขวางการเรียนรู้เรื่องต่างๆ ของเด็กในการเรียนหนังสือในชั้นเรียน ก็อาจเป็นเพราะว่า เด็กเหล่านั้นมีปัญหาเกี่ยวเนื่องกับปัญหาการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไข และช่วยเหลือโดยเร่งด่วน

1.3 หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2533: 119-120) กล่าวถึงหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่าควรมุ่งจัดความบกพร่อง และในขณะเดียวกันก็มุ่งให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษา จึงเน้นให้เด็กมีพัฒนาการเต็มที่ จัดความบกพร่องของเด็ก ซึ่งหลักสูตรควรครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่อไปนี้ คือ

1. การพัฒนาการรับรู้และการเคลื่อนไหว ควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาให้เด็กมีพัฒนาการในด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก การประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อกับสายตา การรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางการฟัง และความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย

2. ภาษา เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีปัญหาทางภาษา ดังนั้นหลักสูตรจึงควรเน้นภาษาเพื่อจัดความบกพร่องด้านนี้ของเด็ก ขอบข่ายเนื้อหา ด้านภาษาควรครอบคลุมไปถึงการพูด การอ่าน การสะกดคำ และการเขียน

3. วิชาพื้นฐาน ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา

4. การงานและพื้นฐานอาชีพ พื้นฐานในด้านนี้จะช่วยเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการฝึกอาชีพต่อไป

5. ทักษะทางสังคม เป็นการฝึกทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นที่จะช่วยให้เด็กมีสัมพันธที่ดีต่อคนอื่น และสามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ในที่สุด

สรุปได้ว่า หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ควรมุ่งจัดความบกพร่องเพื่อพัฒนาเด็กให้มีศักยภาพสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ โดยหลักสูตรครอบคลุมเนื้อหา การพัฒนาการรับรู้ และการเคลื่อนไหว ภาษา วิชาพื้นฐาน การงานพื้นฐานอาชีพ และทักษะทางสังคม

1.4 การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538: 83-86) กล่าวว่า ปัญหาทางการเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างขวาง ทั้งพฤติกรรมกรเรียนวิชาการและพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงรบกวนชั้นเรียน จึงได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ ดังนี้

1. สอนโดยเน้นความสามารถเด่นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร้ง เช่น ถ้าพบว่าเด็กใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้เด็กมองวัตถุต่างๆ แทนที่จะพูดให้เด็กฟังเท่านั้น
2. พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของเด็ก เช่น ถ้าพบว่าเด็กมีปัญหาการเขียน ก็ไม่ควรให้งานที่เด็กต้องเขียนมากแต่อาจให้เด็กตอบปากเปล่า หรือตอบใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน
3. พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของเด็กหลังจากที่เด็กประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว
4. กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เด็กเรียนให้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิดรวบยอดใหม่ ครูต้องนำความคิดรวบยอดใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กเคยเรียนรู้มาแล้ว และสรุปความคิดรวบยอด ให้ชัดเจน เพราะเด็กจะไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้เอง
5. ช่วยให้เด็กตระหนักถึงเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ให้เด็กเห็นว่าเมื่อวานนี้เด็กทำอะไรได้บ้าง วันนี้เด็กทำอะไรสำเร้ง และเด็กจะทำอะไรได้ในวันพรุ่งนี้บ้าง
6. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจนที่เด็กสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่างๆ กันไป โดยให้เด็กทำงานในอันดับแรกๆ ตามความสามารถของเขาจากนั้นค่อยๆ จำกัดเวลา พร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กทำงานก้าวแรกได้เสร็จตามกำหนดเวลา จึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเดียวกัน
7. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร้ง ถ้าเด็กทำผิดบอกให้ทราบทันทีอธิบายใหม่และให้เด็กแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีทางบวก ถ้าเด็กทำได้สำเร้งต้องรีบให้คำชมและบอกเหตุผลที่เด็กได้รับคำชมโดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเชยเฉพาะงานที่ครูพอใจ
8. ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราว รอเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูได้พยายามใช้วิธีการใหม่ๆ หรือกิจกรรมใหม่ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กแล้วแต่เด็กยังไม่สามารถพัฒนาได้
9. อย่าพยายามสอนสิ่งที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้และไม่อาจเรียนรู้ได้
10. เนื้อหา บทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนนั้นควรเริ่มสอนเนื้อหา หรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร้ง
11. จัดกิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่าเด็กจะได้เลือกงานที่ทำได้ และให้เด็กทำงานตามแนวทางของเขาเอง เช่น ใช้ปากกาสีแดง เลือกลมที่จะนั่งทำงานเองใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทป หรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
12. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

13. ใช้เกมหรือกิจกรรมที่让孩子ได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น และได้ยิน ได้ฟัง เพราะทำให้เด็กสนุกในการเรียนรู้ และเรียนรู้ได้เร็ว

14. สอนซ้ำและทบทวนบ่อยๆ เพราะตามปกติเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้ต้องการประสบการณ์และบ่อยมากกว่าเด็กปกติ

15. จัดทำป้ายกระดานแข็งหรือธงสีแดง ซึ่งสื่อความหมายว่าต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า “พยายามทำงานต่อไป” และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า “หนูมีปัญหา” ให้เด็กยกขึ้นตั้งหันออกนอกตัวเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากครู วิธีนี้จะช่วยลดความคับข้องใจให้แก่เด็กได้บ้าง และป้ายหรือธงก็จะช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่เด็กไม่ต้องลุกจากที่นั่งหรือยกมือหรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อยๆ และนอกจากนี้ป้ายดังกล่าวยังทำหน้าที่เตือนเด็กให้ทำงานต่อไปอีก

จากข้อความที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ควรมุ่งพัฒนาศักยภาพความสามารถของเด็ก ช่วยเหลือให้เด็กได้เรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่างๆ กันไป และกิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความหลากหลายเพื่อให้เด็กได้สามารถเลือกงานที่ทำได้ รูปแบบของกิจกรรมหรือเกมที่จัดขึ้นควรให้เด็กได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น ได้ยินและฟัง เพราะจะทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานในการเรียนรู้ได้รวดเร็ว และใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรม ฝึกทบทวนและฝึกซ้ำๆ เนื้อหาบทเรียนควรเริ่มที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ และควรใช้ แรงเสริมทันทีเมื่อเด็กทำผลงานได้ดี

1.5 งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม (2537: 43-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยศึกษาเด็กอายุ 4-6½ ปี จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบ เมื่อคัดแยกและพิจารณาว่าเด็กอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” หรือไม่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยคัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์บี้ (McCarthy Screening Test) ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ช่าย-ขวา การจำคำ การวาดรูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ผลการวิจัยทำให้ได้แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สำหรับคัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุอยู่ในช่วง 4-6½ ปี เครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่น 65-85 มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้าง จำแนก และความเที่ยงตรง ตามเกณฑ์สัมพัทธ์

ผดุง อารยะวิญญู. (2542: 43-44) ได้สร้างเครื่องมือคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นแบบสำรวจโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีคำถาม 50 ข้อ ครูผู้สอน

เป็นผู้ประเมินเด็กแต่ละคน ครูจะต้องรู้จักเด็กและคุ้นเคยกับเด็กเป็นอย่างดี โดยได้สังเกตเด็กติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน เครื่องมือนี้มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจทั้งหมดเท่ากับ - 99 มีค่าความเที่ยงตรงดี วิเคราะห์หาความเที่ยงตรง โดยใช้ Know Group Technique แบบสำรวจใช้กับเด็กที่มีอายุ 6-12 ปี ซึ่งเป็นเด็กอยู่ในระดับประถมศึกษา สำรวจปัญหาของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ๆ และ 25 ด้านย่อย คือ คำศัพท์ การฟังคำสั่ง การอ่าน การเขียน การนับปากเปล่า การนับที่เข้าใจความหมายของจำนวน การจำตัวเลข สัญลักษณ์ การคิดคำนวณ เวลา ขนาด การจัดลำดับ ทิศทาง การเดิน/วิ่ง การกระโดด การทรงตัว การใช้นิ้วมือ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ การร่วมมือความสนใจ ความเป็นระเบียบ การปรับตัว การยอมรับ และความรับผิดชอบ

มารี และเบิร์ตเทม (Mary and Berttram. 1997: 174-178) ได้ศึกษาทวิวิธีการอ่านและเขียนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษและนักการศึกษาทั่วไป ศึกษาเด็กเกรด 2 และเกรด 5 ว่าใช้วิธีสอนแบบใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90% การอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading) 87% การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Tradebooks) 81.5% และการเปลี่ยนกันอ่าน Round-Robin Reading) 74% เป็น 4 วิธีในระดับแรก และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน มีหลายคุณลักษณะ มีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกาย และสภาพทางสังคมรวมอยู่ด้วย นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่าน ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายทัศนะ ดังนี้

กลยา ขวนมาลัย (2539: 8) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ สัญลักษณ์หรือเรื่องราวต่างๆ สามารถรับรู้แล้วแปลความหมายออกมาได้ ฉะนั้นหัวใจของการอ่านคือการเข้าใจและสามารถแปลถ้อยคำที่อ่านได้ถูกต้อง

นภค จันทร์เพ็ญ (2539 : 73) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำ หรือความคิดของตนเองแล้วผู้อ่านก็นำความคิดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปให้เกิดประโยชน์

ศศิธร วงศ์ชาติ (2542: 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542: 2) กล่าวว่า “การอ่าน” ถ้าพิจารณาการอ่านในลักษณะของกระบวนการที่ซับซ้อนแล้วก็จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ จิตวิทยา พัฒนาการ ภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการศึกษา และวิชาการศึกษา ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา พัฒนาการนั้น หมายความว่า ครูสอนอ่านจะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนอ่านได้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ภาษาศาสตร์ หมายความว่า ครูสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียง ฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนให้นักเรียนอ่าน และ เข้าใจความหมายได้ถูกต้อง ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา การศึกษา คือ การนำหลักจิตวิทยา มาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรงและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลักการเหล่านี้ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน ส่วนองค์ประกอบสุดท้าย การอ่านเกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายความว่า ครูต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านถ้าพิจารณาการอ่านในด้านจิตวิทยาจะเกี่ยวข้องกับ “การจำ” และ “การลืม” มีผู้ให้ความหมายในลักษณะนี้ไว้ว่า การอ่าน คือ การที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่องได้และเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากคำได้ อีกประการหนึ่ง ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจเรื่องนั้นด้วย

เตือนใจ กรุบกระโทก (2543: 15) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรเป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ไพรงาม โพธิ์พุ่ม และคณะ (2547) การอ่าน คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

แฮริส และสมิธ (1976: 14) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิด ข่าวดารความรู้ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนนั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษไปตามภาษาของแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามอ่านให้ได้ความหมายที่ผู้เขียนเขียนไว้

ฟราย (Fry. 1977: 4) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านว่าเป็นกระบวนการเก็บความหมายของภาษาเขียน ฟรายเห็นว่าคำจำกัดความเช่นนี้ จะช่วยให้ครูพ้นจากการลุ่มหลง แต่จะฝึกให้เด็กอ่านออกเสียงให้ท่องศัพท์เป็นคำ หรือฝึกให้อ่านเร็ว จริงอยู่ที่ทักษะเหล่านี้จำเป็นต้องฝึกฝนบ้าง แต่จะต้องไม่เน้นมากนัก จนนอกจุดประสงค์ของการอ่าน นั่นคือ การเก็บความหมาย

จากข้อความที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรมาเป็นถ้อยคำ โดยใช้การสังเกต จำรูปคำ ใช้สติปัญญา และประสบการณ์เดิมในการแปลความ และเกิดความเข้าใจในคำหรือข้อความที่อ่าน อีกทั้งการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เพราะการที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ต้องเข้าใจความหมายของคำ หน้าที่ของคำ และสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ออกจากคำนั้นได้

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2539: 27) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนเรื่องราวต่างๆ รอบตัว ผลการเรียนรู้วิชาต่างๆ ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในวิชาอื่นๆ ด้วย

กานต์ฉิภา ศักดิ์เจริญ (2546: 39) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการดำเนินชีวิตเพราะการอ่านมักมีโอกาสนำมาสู่ความสำเร็จในอาชีพ และชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อย และอ่านช้า โลกปัจจุบันเรียกได้ว่าเป็นโลกของการอ่าน เพราะการอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรม ทุกประเภททุกแห่ง ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารซึ่งกันและกัน ในชีวิตประจำวันต้องอาศัย การอ่าน เพื่อความเข้าใจ การอ่านจึงมีบทบาทสำคัญในชีวิตของเรา สิ่งที่เราจะต้องอ่านในชีวิตประจำวันจึงมีมากมาย เราจะต้องรู้จักเลือกอ่าน จับใจความให้ได้ในเวลารวดเร็ว จึงประหยัดเวลา และมีบางคนกล่าวว่าอาหารหล่อเลี้ยงร่างกาย การอ่านหล่อเลี้ยงสมอง ถ้าต้องการให้สมองเจริญเติบโตก็ต้องอ่านมาก

คูเปอร์ และคนอื่นๆ (Cooper and others. 1988: 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมาย โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษาแล้วการอ่านยังมีความสำคัญและจำเป็นแห่งชีวิตอีกนานัปการ เช่น

1. การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหงา เก็บกด หรือมึนงง จะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านั้นก็มี ครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ ช่วยเหลือ แก้ไข (ซ่อมเสริม) ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดี ตรงกันข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้

อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างจุใจหรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้ดี

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัยประถมศึกษา อาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมือง การปกครองที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6. การอ่านเป็นจะเป็นเครื่องมืออย่างสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กวัยประถมศึกษา หรือพ้นวัยประถมศึกษา ก็ตาม สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่านทั้งยังจะได้รับความเพลิดเพลินช่วยพัฒนาจิตใจ และอื่นๆ ได้อีกด้วย

8. การอ่านจะทวีความสำคัญมากขึ้น โดยลำดับที่จะช่วยให้รอบรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อปรับตน ปรับปรุงอาชีพยังสังคมเจริญขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น (บันลือ พฤษะวัน. 2532: 11-12)

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ การพัฒนา การพูด การฟัง และการเขียน ถ้ามีนิสัยรักการอ่านย่อมสร้างพื้นฐานประสบการณ์ มีความรู้กว้างขวางเป็นที่ยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดี จนสามารถประกอบอาชีพเป็นพลเมืองดี รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองต่อไป

2.3 จุดประสงค์ของการอ่าน

ทัศนีย์ สุขเมธี (2534: 9) ได้กล่าวจุดประสงค์ในการอ่านโดยทั่วไปสำหรับระดับชั้นประถมศึกษา ได้ว่า

1. ให้มีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง รวดเร็ว และเข้าใจเนื้อความที่อ่าน
2. ให้มีความสามารถในการอ่านในใจ เพื่อเก็บข้อความและเรื่องราวต่างๆ ที่อ่านนั้นได้อย่างถูกต้อง
3. ให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและเก็บใจความได้

4. ให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เช่น เด็กทราบว่า การอ่านนั้นให้ประโยชน์ทั้งในด้านความรู้ ความเพลิดเพลิน เด็กเต็มใจอ่าน โดยไม่ฝืนใจอ่าน

5. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน

6. ให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่ได้พบและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนได้

7. ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง เพราะการอ่าน ย่อมทำให้เด็กได้รู้เรื่องราวต่างๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

8. ส่งเสริมให้เด็กรู้จักเลือกหนังสืออ่านตามใจชอบ

ไซลรี ปราโมช ณ อยุธยาและคนอื่นๆ (2535: 48-50) ได้กล่าวว่า ในการอ่าน หนังสือผู้อ่านมักมีจุดประสงค์ในการอ่านแตกต่างกันไป ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความรู้ ความรู้ที่ได้มักปรากฏในหนังสือหลายลักษณะ เช่น ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์แขนงใดแขนงหนึ่งโดยตรง เช่น วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศาสนา ศาสนา ภาษา ศาสตร์ ฯลฯ ความรู้ลักษณะนี้มีมากในหนังสือประเภทตำรา การอ่านหนังสือเหล่านี้ผู้อ่านจะเลือกอ่านหนังสือหลายๆ เล่ม เพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำ การอ่านหนังสือประเภทนี้นับเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้รักความก้าวหน้า นอกจากนี้ยังมีหนังสือบางเรื่องที่ทำให้ความรู้ประเภทเสริมให้คนรอบรู้ช่วยให้การประกอบอาชีพสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ช่วยให้เข้าใจผู้อื่นและงานของผู้อื่นดีขึ้น ช่วยให้สะดวกในการวางตัวและรู้จักตนเองดีขึ้น การอ่านหนังสือประเภทนี้จึงเป็นเครื่องส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความรอบรู้ในเรื่องต่างๆ ที่ตนสนใจ

2. อ่านเพื่อความคิด ความคิดของคนจะเจริญงอกงามได้โดยอาศัยการกระตุ้นเตือนให้ฝึกคิด การที่ได้มองเห็นอะไรรอบด้าน จะช่วยให้ทรรศนะของเรากว้างขวางขึ้น ช่วยให้การแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจมีความบกพร่องน้อยลง ดังนั้น การที่ได้อ่านความคิดเห็นของคนหลายๆ คนที่พูดในเรื่องเดียวกัน แต่มีประสบการณ์ต่างกัน จะสร้างแนวความคิดให้แก่ผู้อ่านได้กว้างขวางและถูกต้อง หนังสือประเภทที่แสดงความคิดเห็น ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทสรุปของบทวิจัยหรือบางครั้งแสดงออกในแง่เชิงศิลปะ เช่น แสดงออกมาเป็นโครงเรื่องในรูป นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร ฯลฯ การอ่าน ความคิดเห็นที่ปรากฏในรูปแอบแฝงเช่นนี้ ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้แต่ง ซึ่งอาจผิดพลาดได้ง่าย จำเป็นต้องศึกษาให้ละเอียดและรอบคอบ ดังนั้น จะต้องจำไว้ว่าความคิดที่ดีต้องมีเหตุผลและความรู้เป็นพื้นฐาน

3. อ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านด้วยจุดประสงค์ข้อนี้ค่อนข้างได้รับความนิยมนักผู้อ่าน เพราะเป็นการอ่านเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน หนังสือบางประเภท เช่น หนังสือประเภทร้อยกรอง นวนิยาย เรื่องสั้น ฯลฯ มีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้ พัฒนาอารมณ์ ตลอดจนความสนใจในระดับต่างๆ หนังสือประเภทนี้นอกจากทำให้เกิดรสความบันเทิงแล้ว บางครั้งยังให้สารประโยชน์แก่ผู้อ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจึงไม่ควรอ่านเพียงแต่เอาสเท่านั้น ควรอ่านอย่าง

ใคร่ครวญ พิจารณาหาแก่นสารสาระที่ปรากฏอยู่ในเรื่องบ้าง ซึ่งถ้าผู้อ่านสามารถอ่านได้แล้ว ได้รับความรู้ ความคิดความบันเทิงควบคู่กันไป จึงถือได้ว่า “อ่านเป็น”

จากจุดประสงค์ในการสอนอ่านตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) มุ่งหวังให้นักเรียนได้อ่านคำใหม่และ คำยากที่มีอักษรนำ อักษรควบ ตัวการันต์ และการผันวรรณยุกต์ อ่านและเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และ ข้อความ การอ่านคล่องและอ่านเร็ว แต่สำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จะมีความสามารถในการเรียนรู้ด้านการอ่านช้ากว่าเด็กปกติ ประมาณ 2 ปี เมื่อเทียบกับเด็กปกติที่เรียนอยู่ในระดับเดียวกัน

ผอบ โปษะกฤษณะ (2538: 109) ได้กล่าวจุดประสงค์ของการอ่านว่า แบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. เพื่อให้รู้การอ่านไม่ว่าเรื่องเล็กเรื่องน้อย หรือเรื่องใหญ่ๆ จุดประสงค์ที่มาก่อนก็คือเพื่อให้รู้ เช่น การอ่านสลากยา เพื่อให้รู้จะได้กินยาถูก อ่านประกาศ อ่านตำรา อ่านข่าว ฯลฯ
2. เพื่อให้เกิดความบันเทิง การอ่านเป็นยาอายุวัฒนะอย่างหนึ่งเป็นอาหารใจ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน หนังสือสามารถสร้างจินตนาการและเร้าอารมณ์ผู้อ่านให้คล้อยตามเกิด ความสนุกสนานราวกับไปอยู่อีกโลกหนึ่งได้ สามารถทำให้ผู้อ่านได้พบอยู่ในสมัยต่างๆ ในถิ่นที่ต่างๆ อย่างที่ผู้อ่านนึกไม่ถึง

สนิท ตั้งทวี (2538: 4) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์ของการอ่านได้ว่า

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่างๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. อ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
5. อ่านเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับในวงสังคม
6. อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) ด้านการอ่าน ออกเป็นประเด็นสำคัญ 3 ประเด็น ดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 28)

1. ด้านทักษะการอ่าน แบ่งออกเป็น

1.1 การอ่านออกเสียง

- 1.1.1 การอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง
- 1.1.2 การอ่านทำนองเสนาะ
- 1.1.3 การท่องบทอาขยานและนำไปใช้อ้างอิง

1.2 การอ่านในใจ

1.2.1 การอ่านโวหารและการบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การจับใจความ แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ สรุปความ

1.2.2 การใช้บริบทในการอ่านและเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความ

2. ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม

2.1 มารยาทและนิสัยรักการอ่าน

2.2 การเลือกอ่านหนังสือและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3. ด้านหลักการอ่าน

3.1 การอ่านคำที่มีตัวการันต์ อักษรควบ อักษรนำ

3.2 การผันวรรณยุกต์

3.3 การอ่านอักษรย่อ เครื่องหมายวรรคตอน

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546: 90-92) ได้กล่าวว่า การอ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เพราะจะทำให้อ่านได้เร็ว และตรงกับความต้องการ จุดประสงค์ในการอ่าน คือ

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัจจัย เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่างๆ การอ่านจำเป็นให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตน และเพื่อทราบข่าวความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่างๆ จะช่วยให้ทรรศนะของการอ่านกว้างขวางขึ้น การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญการจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนเป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์ และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่เนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น นิตยสารบันเทิงอื่นๆ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่กับความรู้ ความคิดได้อย่างมีความสุข ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด นับได้ว่าการอ่านความบันเทิงเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับเข้ากับกลุ่มเพื่อนฝูง การมีหน้ามีตา

ได้รับความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะสมปรารถนาไม่ทุกประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์ เป็นประโยชน์ดีกว่าไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของตน เพื่อสร้างบุคลิกภาพ ขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หางานอดิเรกใหม่ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลที่มีน้ำหนัก เพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้าน อย่างมีเหตุผลบางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่ แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 42-43) ได้กำหนดจุดประสงค์การอ่านตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน สาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ไว้ดังนี้

1. การอ่านคำใหม่และคำยากที่มีอักษรนำ อักษรควบตัวการันต์ และการผันวรรณยุกต์
2. การอ่านอักษรย่อ เครื่องหมายวรรคตอน
3. การอ่านและเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และข้อความ การอ่านคล่อง และการอ่านเร็ว
4. การอ่านสำนวน โวหาร การบรรยาย การพรรณนาและการเปรียบเทียบ โดยเข้าใจความหมาย
5. การใช้บริบทช่วยความเข้าใจถ้อยคำ สำนวน และเนื้อเรื่องที่อ่าน
6. การอ่านหนังสือจากมุมหนังสือ ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ
7. การอ่านในใจ การจับใจความของเรื่องที่อ่านโดยหาคำสำคัญ ใช้คำถามใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิด
8. การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเรื่องที่อ่านการวิเคราะห์ความสรุปความ
9. การใช้ความรู้ ความคิดที่ไ้จากการอ่านไปใช้คิดแก้ปัญหา ตัดสินใจ
คาดการณ์ และพัฒนาตน
10. การอ่านและตรวจสอบความรู้และค้นคว้าเพิ่มเติม
11. การอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองได้คล่อง และถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ และการอ่านทำนองเสนาะ
12. การท่องจำ การอธิบายความหมาย และคุณค่าของบทอาขยาน บทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองที่ไพเราะ มีความงดงามทางภาษา มีคุณค่าทางความคิด และการนำไปใช้อ้างอิง
13. การเลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตรงตามจุดประสงค์
14. สุขลักษณะในการอ่านหนังสือ มารยาทการอ่าน การปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการแนะนำหนังสือ

เกรลเล็ท (Grellet. 1994 : 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
2. การอ่านเพื่อหาความรู้จากข้อมูลต่าง ๆ

จากจุดประสงค์ของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านของแต่ละคนมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อได้รับความยอมรับในสังคม เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความต้องการของตนเองเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและเพื่อให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์และการดำรงชีวิตประจำวัน

2.4 ทฤษฎีการอ่าน

ทฤษฎีการอ่านมีนักการศึกษาได้นำเสนอไว้หลายแนวคิดเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานกำหนดแนวทางการสร้างรูปแบบและวิธีสอนให้เหมาะสม สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 56-58) ได้นำเสนอทฤษฎีการอ่านของนักการศึกษาไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีของ Trabasso ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้รับสารต่อนั้นจะทำการเปรียบเทียบโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับของผู้อ่านจะไม่คงที่ในขณะที่อ่านข้อความผู้อ่าน จะควบคุมเพียงโครงสร้าง ผิดเพี้ยน จนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบ ดังนั้นลำดับขั้นตอนของการอ่านตามพื้นฐานทฤษฎีนี้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนคือ

ก. การรับสารโดยใช้สายตา

ข. การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริงและภาพ ทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จักผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้ง จนกว่าจะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง

ค. คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม หรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

2. ทฤษฎีของ Chase และ Ciark เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความอ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่านดังนี้ คือ

ก. ผู้อ่านรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวหรือยังไม่มีความแน่ใจ ก็จะใช้การอ่านซ้ำข้อความนั้น

ข. สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบจะเวลาในการรับรู้ไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่า หรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ

ค. ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และความหมายของคำจะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง

3. ทฤษฎีของ Rumeihart ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์

ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสาร โดยพิจารณารูปร่างของคำที่จักเพื่อทำความเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้เดิมที่มีอยู่ เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมายการสะกดคำ และชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความของสารได้หลักสำคัญของทฤษฎี มีอยู่ 4 ประการคือ

ก. การที่ผู้อ่านจะรับรู้ว่าคำนั้นเป็นคำชนิดใดต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกัน หรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร

ข. การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียง อาจเป็นคำที่มาก่อนหรือมาหลังก็ได้ จะเป็นแนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำใหม่ได้เร็วขึ้น

ค. การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

ง. การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำขึ้นอยู่กับการชี้แนะของคำบางคำ

จากทฤษฎีการอ่าน สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของคำประโยคและข้อความ ผู้อ่านจะต้องรู้จักความหมายของคำ ชนิด หน้าที่ รูปร่าง และสะกดได้จะช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่องราวทั้งหมด นักการศึกษาได้ชี้ให้เห็นการทำงานของกระบวนการอ่าน ซึ่งคล้ายกับระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ แท้จริงเป็นการแยกให้เห็นว่า สมอจะต้องมีความรู้ในเรื่องอะไรบ้าง เป็นการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสารกับสมอของผู้อ่านนั่นเอง

2.5 ปัญหาในการสอนอ่านและปัญหาการอ่าน

ศรีวิไล พลมณี (2528: 143) ได้กล่าวถึงปัญหาในการสอนอ่านไว้ดังนี้

ปัญหาในการสอนอ่านจึงประกอบด้วยหลายๆ เรื่อง คือ

1. ทำอย่างไรเราถึงจะรู้จักนักเรียนในลักษณะที่ค่อนข้างจะเป็นปัญหารายบุคคล หรือกลุ่มเล็กๆ ที่จัดตามพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอ่าน

2. ทำอย่างไรจึงจะเลือกหรือจัดให้มีวัสดุการอ่านที่สนองตอบผู้เรียนทั้งในด้านความสนใจของผู้เรียน การมีส่วนร่วมแสดงขบวนการอ่านการเขียนเพื่อเป็นบทเรียนเชิงปฏิบัติแก่ผู้อ่าน และการขยายโลกทัศน์หรือให้คุณค่าต่อชีวิตของผู้อ่าน ที่กล่าวมานั้นมีหนังสือที่เราต้องการอยู่ 3 ลักษณะ คือ

2.1 หนังสือที่นักเรียนชอบและสอดคล้องกับพื้นฐานของตน

2.2 หนังสือที่มีการเขียนดีมีขบวนการปฏิสัมพันธ์สูง เป็นแบบอย่างและช่วยพัฒนาการเขียนการอ่านหรือทักษะทางภาษาของผู้เรียน

2.3 หนังสือที่มีสาระประโยชน์ดี ช่วยพัฒนาผู้อ่านในด้านต่าง ๆ ส่งเสริมพื้นฐานการอ่านในขั้นต่อไป

หนังสือที่ดีมากอาจมีทั้ง 3 ลักษณะ แต่ส่วนมากแล้วจะมีไม่ครบทั้ง 3 ลักษณะนี้ ครูจึงควรเลือกหนังสือเป็นหรือสามารถผลิตขึ้นมาใช้ และแนะนำให้นักเรียนสามารถเลือกหรือฝึกเขียน ได้เองเท่าที่จะเป็นไปได้

3. ทำอย่างไรจะช่วยให้เด็กเรียนรู้วิธีอ่าน และมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อขบวนการอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องของทฤษฎี และการฝึกปฏิบัติควบคู่กันไป การฝึกที่อาศัยแต่ปริมาณ และเวลาย่อมไม่อาจเร่งอัตราพัฒนาการแก่ผู้เรียนได้เท่าที่ควร บางทีก็อาจจะประสพภาวะชะงักงันหรือตกต่ำลงของทักษะก็ได้

4. ทำอย่างไรจะส่งเสริมพื้นฐานการอ่านของผู้เรียนที่มีอยู่ต่าง ๆ กันนั้น ให้พัฒนาไปตามเอกัตภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อนี้ผู้สอนมักถือว่าผู้เรียนมีอยู่เท่าใดก็ใช้เท่านั้นหรือไม่เอามาใช้ด้วยซ้ำ แต่ถ้าจะพัฒนาการอ่าน เราจะต้องพัฒนาพื้นฐานการอ่านพื้นฐานของเขาด้วยเพราะพื้นฐานเหล่านั้นไม่ว่าจะเป็นความรู้ ประสบการณ์หรือโลกทัศน์ที่ดี ต่างเป็นปัจจัยสำคัญของการแสวงหาความหมายให้มีความหมายต่อตัวผู้เรียนอย่างจริงจัง

สอองศ์ ดำเนินสวัสดิ์ (2539: 75) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านการอ่านไว้ดังนี้

1. ปัญหาจากเด็ก

1.1 เด็กไม่รักการอ่าน เพราะเด็กไม่ได้รับการปลูกฝังให้รักการอ่านถูกขัดขวางการอ่านหนังสือที่ชอบทำให้เด็กเบื่อที่จะอ่าน

1.2 เด็กขาดความพร้อมทั้งทางร่างกาย คือ ขาดความเจ็บแหลมทางสายตา ภาวะทางอารมณ์ และสังคมไม่พร้อม ขาดความสามารถในการอ่าน

2. ปัญหาจากครอบครัวผู้ปกครองที่ไม่เห็นคุณค่าของการอ่านไม่มีการฝึกให้เด็กรักการอ่าน จะทำให้เด็กไม่รักการอ่าน

3. ปัญหาจากสิ่งแวดล้อมสังคมที่ขาดหนังสือ ไม่มีร้านหนังสือในชุมชนไม่มีห้องสมุด ไม่มีหนังสือดี ๆ ในตลาดหนังสือ ทำให้เด็กไม่รู้จักหนังสือ ยิ่งสังคมปัจจุบันมีแหล่งบันเทิงเรีรรมย์มาก เช่น วิทยู โทรทัศน์ สิ่งเหล่านี้จะกั้นเด็กออกไปจากการอ่าน

4. ปัญหาจากการเรียนการสอน โรงเรียนที่มีห้องสมุดไม่ดี บรรณารักษ์ไม่จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ผู้บริหารไม่สนับสนุนงานห้องสมุด รวมทั้งวิธีการสอนของครูที่มุ่งการอ่านแบบเรียนเพียงอย่างเดียว และระบบการสอนที่มุ่งให้นักเรียนเกิดความเป็นปฏิปักษ์กับหนังสือ

เมื่อทราบปัญหาการอ่านของนักเรียนแล้ว ครูซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการสอนการอ่าน จึงควรคิดค้นวิธีที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน ซึ่งการนำกิจกรรมมาช่วยสอนจะเป็นเครื่องมือนำไปสู่ความสำเร็จทั้งครูและศิษย์

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542: 9) กล่าวถึงปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการอ่านในปัจจุบัน การสอนอ่านมักไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพราะมีปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องหลายประการ คือ

1. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวครู ครูไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริง ส่วนมากจะกำหนดวัตถุประสงค์ให้นักเรียนอ่านเรื่องโดยไม่มีวัตถุประสงค์อื่น ซึ่งถ้าครูผู้สอนให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านในลักษณะต่างๆ ตามความสามารถ นักเรียนก็จะนำวิธีการอ่านไปใช้ประโยชน์ในการอ่าน ครูภาษาไทยมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอนอ่านไม่เพียงพอ เช่น จิตวิทยาการอ่าน การวิเคราะห์ระดับความสามารถในการอ่าน วิธีสอนอ่านตามจุดมุ่งหมายเฉพาะสิ่งเหล่านี้ควรมีการสอดแทรกความรู้ในหลักสูตรระดับปริญญาทางการศึกษา เพื่อจะนำความรู้มาพัฒนาตนเองและนักเรียนด้วย

2. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน มาจากสังคมที่มีลักษณะแตกต่างกัน และมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันด้วย บางคนอาจมีปัญหาทางครอบครัวไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา ในทางตรงกันข้าม ก็มีนักเรียนอีกจำนวนหนึ่งที่บิดามารดาและผู้ปกครองเอาใจใส่ดี เมื่อมาอยู่ห้องเรียนเดียวกัน ระดับความสามารถในการอ่าน และประสบการณ์ทางภาษาจึงย่อมแตกต่างกัน ทำให้ครูต้องพยายามจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะ และความสามารถของแต่ละคน สภาพแวดล้อมทางครอบครัวมิใช่จะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเท่านั้น บางคนยังมีปัญหาทางด้านสุขภาพ ร่างกาย และจิตใจ ซึ่งมีผลทำให้การอ่านไม่พัฒนาตามระดับชั้นเรียนและอายุของนักเรียน

การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความ ดังนั้นในการสอนอ่าน จึงจำเป็นที่ครูจะต้องให้นักเรียนเข้าใจและรับรู้ความหมายของ คำก่อน เพื่อจะนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่านเรื่องราวต่างๆ ได้ การอ่านที่ดีจะต้องให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร และครูจะต้องมีเป้าหมายในการสอนว่าต้องการให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการอ่านทางด้านใดบ้าง ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก นอกจากนั้นการอ่านของนักเรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้านและโรงเรียน ความพร้อมทางด้านร่างกายและสติปัญญา สภาพแวดล้อมทางบ้านและทางโรงเรียนที่ดีจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อบวกกับสภาพความพร้อมทางด้านร่างกายและสติปัญญาแล้วนักเรียนก็จะมีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

จากปัญหาในการสอนอ่าน พอจะสรุปปัญหาได้ว่าน่าจะมาจากตัวครูและเด็ก เช่น

1. ครูต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าเขามีปัญหาด้านใดบ้าง
2. ครูต้องจัดหาวัสดุหรือสื่อมาสนองความสนใจของเด็ก
3. ครูต้องสอนวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน
4. ครูต้องพัฒนาพื้นฐานด้านการอ่านของเด็กเป็นลำดับขั้นๆ ก่อนแล้วจึง

พัฒนาการอ่านขั้นสูงในลำดับต่อไป

และประเด็นปัญหาการอ่านของเด็ก พอจะสรุปได้ว่า เป็น 4 ประเด็นหลัก คือ

1. ด้านตัวเด็ก เช่น เด็กไม่รักการอ่าน และไม่พร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์และสติปัญญา
2. ด้านครอบครัว ครอบครัวไม่เห็นคุณค่า ไม่มีเวลาฝึกเด็ก
3. ด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีห้องสมุด ไม่มีร้านหนังสือ ไม่มีหนังสือดีๆ ใน

ท้องถิ่น

4. ด้านการเรียนการสอน โรงเรียนไม่มีห้องสมุด โรงเรียนไม่ได้จัดกิจกรรม

ส่งเสริม การอ่าน

ครูผู้สอนมุ่งแต่การสอนแต่ในบทเรียนเพียงอย่างเดียว บทบาทสำคัญอยู่ที่ตัวครูต้องให้ความสำคัญในด้านการสอนอ่าน โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูต้องจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลายและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคำกับภาพเพื่อให้เด็กประเภทนี้อ่านได้

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าปัญหาการอ่านที่สำคัญประการแรกจะอยู่ที่ตัวครูผู้สอน โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง ซึ่งครูควรอ่านให้ถูกต้อง ออกเสียงคำควบกล้ำที่ ร ล ว ควบกล้ำ และออกเสียง ร ล ให้ถูกต้องอีกเช่นกัน ซึ่งจะเป็นอย่างที่ติแก่เด็ก อีกทั้งถ้าครูสามารถจัดหาหรือผลิตสื่อการสอนที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านมาใช้สอนเด็กก็จะทำให้เด็กพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น ถึงแม้ว่าปัญหาบางประการจะอยู่ที่ตัวเด็ก ด้านร่างกาย ระดับสติปัญญา ความเอาใจใส่จากบิดามารดา ตลอดจนสิ่งแวดล้อมของเด็กก็ตาม

2.6 วิธีการสอนอ่านและขั้นตอนในการสอนอ่าน

การอ่านสามารถแบ่งออกเป็นชนิดต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ถ้าหากพิจารณาการอ่านโดยจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นหลัก เราอาจจะแบ่งการอ่านได้ตามแนวความคิดของวิจิตร แสงพลสิทธิ์ (2522: 135) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท

1. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อขวนขวายหาความรู้และความเพลิดเพลินให้แก่ตนเอง การอ่านประเภทนี้มุ่งฝึกอัตราเร็วและการจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นการอ่านที่นับวันแต่จะมีความสำคัญเพิ่มขึ้น นักเรียนและนักศึกษาควรได้รับการฝึกฝนให้อ่านเป็น ไม่เพียงแต่อ่านได้หรืออ่านออกเท่านั้น แต่จะมีความสามารถดังต่อไปนี้ คือ สรุปความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์คำ และวิเคราะห์เนื้อเรื่อง และวิจารณ์เนื้อเรื่องได้

2. การอ่านออกเสียง ได้แก่

2.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นรู้เรื่องและเข้าใจ

2.2 อ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทต่างๆ เพื่อความไพเราะให้ผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลินและความซาบซึ้ง

วิธีสอนการอ่านออกเสียง

ในการสอนอ่านออกเสียงครูควรดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. พิจารณาประเภทของข้อความที่จะนำมาอ่าน ข้อความแต่ละประเภท เช่น นิทาน สารคดี ข่าว และบทความที่ให้ความรู้สึกต่างๆ ย่อมมีวิธีการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควรแนะนำให้นักเรียนพิจารณาข้อความก่อนการอ่านเพื่อให้รู้ว่าเป็นประเภทใด แล้วจึงพิจารณาต่อไปว่าจะอ่านอย่างไร โดยคำนึงถึงหลักสำคัญว่าการอ่านออกเสียงที่ตนจะอ่านนั้นจัดอยู่ในประเภทใด ใน 4 ข้อนี้

1.1 อ่านเพื่อให้ผู้ฟังซึ่งมีสารประเภทเดียวกันกับตนรับรู้

1.2 อ่านเพื่อเป็นการติดตามผลการอ่านในใจของตนว่าสามารถเก็บใจความได้ครบถ้วนหรือไม่

1.3 อ่านเพื่อให้ผู้ฟังซึ่งไม่มีสารประเภทเดียวกันกับตนรับรู้

1.4 อ่านตามจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนด เช่น อ่านบทกลอน บทพื้นเพ่น บทละคร บทสนทนา ฯลฯ

2. แนะนำลักษณะของการอ่านออกเสียงที่ดี ควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

2.1 ไม่รู้สึกระคายอายหรือเก้อเขินขณะอ่านออกเสียงต่อหน้าผู้อื่น

2.2 ออกเสียงชัดเจนและถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังจับใจความได้ถูกต้อง

2.3 ไม่อ่านข้ามหรืออ่านกระโดด ทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด เพราะใจความไม่ต่อเนื่องกัน

2.4 เว้นวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้อง

2.5 อ่านได้ความรู้สึกตามบทของผู้เขียนโดยพิจารณาตามประเภทของสารที่อ่าน

3. จัดกิจกรรมการอ่านออกเสียงควบคู่กับการอ่านในใจ หมายความว่า เมื่อมีการอ่านในใจ ควรมีการอ่านออกเสียงต่อกันไป เพื่อให้นักเรียนและเห็นความแตกต่าง เป็นการฝึกความถูกต้องในการอ่านออกเสียง และเป็นการช่วยทำให้กิจกรรมการสอนอ่านมีความสมบูรณ์มากขึ้น

4. การเตรียมสื่อเพื่อใช้ในการอ่านออกเสียง มีหลายวิธี ดังนี้

4.1 นักเรียนเป็นผู้เตรียมสื่อ เช่น แต่งบทละครหรือนิทาน หาข่าว และข้อความอื่นๆ แล้วนำมาอ่านออกเสียง

4.2 ครูเตรียมนิทานที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน

สื่อที่นำมาใช้อ่านออกเสียงจะต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนและจะต้องไม่ยาวจนเกินไป เพราะมุ่งที่จะให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้อ่าน หากมีคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ควรให้เปิดพจนานุกรมทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบเสียงอ่านของคำที่ถูกต้องต่อไป

5. วิธีฝึกอ่านออกเสียง ควรดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

5.1 อ่านออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คน ให้นักเรียนที่ซื่อยากกับนักเรียนที่กล้าแสดงออกคละกัน เพื่อฝึกให้คนที่มีนิสัยไม่กล้าแสดงออกเกิดความเชื่อมั่นและไม่รู้สึกเคอะเขิน ครูพิจารณาความพร้อมเพรียง และความถูกต้องเป็นประการสำคัญ การอ่านในลักษณะนี้ สามารถใช้เป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐานของการฝึกอ่าน ประสานเสียงและการร้องเพลงประสานเสียงได้เป็นอย่างดี

5.2 อ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลตามข้อความหรือบทเรียนที่กำหนดให้ ซึ่งมีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง วิธีการอ่าน ครูควรแจกบทอ่านก่อนลงมืออ่านออกเสียง เพื่อให้ฝึกอ่านคำยาก และเว้นวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้อง นอกจากนั้น ให้นักเรียนฝึกการเน้นเสียงและใส่อารมณ์ประกอบการอ่านตามข้อความที่กำหนดไว้ ครูอาจจัดทำเป็นเวทีสำหรับผู้ที่อ่านออกเสียงหรืออาจมีจากประกอบเพื่อให้เลอตุ่ดื่นเดินและสนุกสนานสำหรับผู้ร่วมกิจกรรม

5.3 ให้ดูตัวอย่างจากผู้ใหญ่ที่อ่านออกเสียงดี เพื่อฝึกหัดตามแบบอย่าง เช่น โฆษณาอ่านข่าวโทรทัศน์ตลอดจนผู้ที่มีชื่อเสียงในการอ่านออกเสียงบทความต่างๆ สิ่งสำคัญที่ต้องเน้น คือ การอ่านที่จะได้ผลดีนั้นต้องมีการฝึกฝนทุกวัน (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2542: 156-158)

ขั้นตอนการสอนอ่าน

บันลือ พฤษะวัน (2533 : 117-118) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนอ่าน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การเตรียมตัวที่จะสอนนับตั้งแต่เด็กก้าวย่างเข้าโรงเรียนในวันแรก รวมถึงการปฐมนิเทศเด็ก การพัฒนาความพร้อมและการแก้ไขช่วยเหลือให้เด็กได้เรียน และได้เล่นร่วมกันไปด้วย

1.1 การเตรียมการอ่าน ถือว่าเป็นการเริ่มงานในขั้นการปรับปรุงพื้นฐานภาษาพูด กิริยา มารยาท และระเบียบในการอยู่ร่วมกัน โดยใช้การฟัง การพูด ในการเตรียมตัวเด็ก การสังเกต การเรียกชื่อ สิ่งของ สภาพแวดล้อมทั่วไปทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน ตลอดจน การเล่าถึงกิจวัตรประจำวัน

1.2 การพัฒนาและตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน เช่น การสังเกตความเหมือน ความแตกต่าง ความสัมพันธ์ของกลัมนื้อกับสายตา การฝึกกลัมือ การเล่นเกม การจับร้อง การฝึกวาด ปั้น พับกระดาษ เพื่อนำไปสู่การพูด การฟังได้อย่างกว้างขวาง

1.3 การฝึกอ่าน เริ่มนับตั้งแต่การฝึกอ่านพจนานุกรมภาพ (พยัญชนะ) พจนานุกรมเสียง (สระ) การฝึกนึกคำที่เริ่มด้วยพยัญชนะต้นหรือเสียงพร้อมกับการช่วยเหลือ แก้วไข อย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอนไปด้วย

1.4 ฝึกอ่านบัตรคำประกอบภาพ และบัตรประโยคประกอบภาพเรื่องราว หรือ นิทานสั้นๆ โดยฟังจากครูอ่านหนังสือ และเปิดให้ดูภาพไปด้วย

1.5 ฝึกฟังครูเล่านิทาน นิทานพื้นบ้าน เด็กฝึกพูดหรืออ่านตามครูและฝึกให้ เด็กที่ฟังเล่าเรื่องอย่างย่อๆ ได้

1.6 ฝึกท่องจำบทประพันธ์ง่ายๆ ต่อคำสัมผัสหรือคำคล้องจองเป็นตอนๆ

2. ขึ้นเริ่มอ่าน หมายถึง การเริ่มอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราวสั้นๆ นิทาน กิจวัตร ประจำวันโดยใช้วิธีจำรูปคำ และภาพประกอบ

2.1 ฝึกอ่านคำ และประโยคประกอบภาพ

2.2 ฝึกอ่านประโยค และเรื่องราว โดยอาศัยภาพประกอบช่วย

2.3 ฝึกอ่านนิทานสั้นๆ หรือเรื่องราวที่ครู และนักเรียนจัดเตรียมหรือแต่งขึ้น หรือแผนภูมิประสบการณ์ที่ช่วยขยายประสบการณ์

2.4 ฝึกให้ใช้การเทียบคำ เทียบประโยค เพื่อใช้ประโยชน์ในการอ่าน

3. ขึ้นอ่านหนังสือ เด็กหรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ได้แก่ ขมารถใช้การอ่าน ได้ยาวนานขึ้น โดยสามารถใช้วิธีสะกดตัวผสมคำช่วยในการอ่านคำแปลกๆ ใหม่ๆ

3.1 ฝึกอ่านนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ และกิจวัตรประจำวันที่ใช้คำแปลกๆ

3.2 ฝึกอ่านนิทานที่ยาวขึ้น และสามารถเล่าเรื่องราว ลำดับเหตุการณ์ได้

3.3 ฝึกอ่านบทประพันธ์สั้นๆ โดยการใช้จกกลางจังหวะสัมผัส

3.4 ฝึกอ่านเรื่องราว บทความ และสามารถจำรูปคำ เทียบคำ สะกดตัว ใช้ เทคนิคการเดารูปประโยค และเข้าใจความหมายได้

3.5 ฝึกอ่านแบบเก็บใจความ และสามารถประเมินตัวละคร บทความต่างๆ ได้ดี จนนำไปใช้แสดงความคิดเห็นรายงานได้

4. ขึ้นเสริมสร้างนิสัยในการอ่านที่ดี หมายถึง สามารถอ่านในใจได้เร็ว สามารถ อ่านเพื่อค้นคว้าหาคำตอบ หาความเพลิดเพลินจากการอ่านโดยวิธีอ่านคร่าวๆ

4.1 ฝึกอ่านในใจ และความสนใจในการอ่าน อ่านหนังสือได้หลายรส หลายประเภท

4.2 ฝึกอ่านหนังสืออ่านประกอบเพื่อค้นหาสาระสำคัญ

4.3 ฝึกอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่สนใจและเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่ อ่าน ประเมินเรื่องราว และวิจารณ์หนังสือที่อ่านได้

5. ชั้นอ่านหนังสือได้อย่างกว้างขวาง หมายถึง สามารถถึงเห็นคุณค่าประโยชน์ของการอ่าน เกิดสนิยมในการอ่านหนังสือประเภทใดประเภทหนึ่ง มีความสนใจในวรรณคดี เรียงร้อยและสารคดี จนสามารถหยิบยกส่วนดีเด่นขึ้นอ้างอิง ชักชวนให้ผู้อื่นสนใจภาษาได้

สรุปได้ว่า การอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียงการสอนอ่านที่ดี ครูผู้สอนต้องรู้จักหาข้อความหรือคำที่จะให้เด็กอ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจและเร้าความสนใจให้เด็กอยากอ่าน ก่อนอ่านออกเสียงควรให้เด็กอ่านในใจก่อน เพื่อการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง การฝึกอ่านออกเสียงควรฝึกเป็นกลุ่มก่อนเพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่น ก่อนที่จะฝึกอ่านเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นการสอนอ่านที่ดีควรมีขั้นตอนการสอน โดยเริ่มจากขั้นเตรียมการอ่านขั้นเริ่มอ่าน ขั้นอ่านหนังสือแตก ขั้นเสริมสร้างนิสัยในการอ่าน ตลอดจนขั้นอ่านหนังสือได้ แต่ในเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเริ่มจากขั้นเตรียมการอ่าน และให้อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้เป็นผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน

2.7 เทคนิคในการช่วยจำ (Mnemonic Device)

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2541: 253) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความ ความจำ (Memory) คือ ความสามารถที่จะเก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ได้เป็นเวลานาน และสามารถค้นคว้ามาใช้ได้หรือระลึกได้จากผลของการวิจัยของนักจิตวิทยาเกี่ยวกับเทคนิคช่วยความจำ ซึ่งพบว่าการสอนเทคนิคในการช่วยความจำให้แก่นักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถจะระลึก (Recall) สิ่งทีเรียนรู้อยู่แต่ละบทเรียนได้ดีกว่าการท่องจำ (Rehearsal) โดยไม่มีความหมาย ฉะนั้นจึงมีการแนะนำให้ครูสอนเทคนิคในการสอนช่วยความจำให้แก่นักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้เก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในความทรงจำได้นานๆ

เทคนิคช่วยความจำที่ใช้กันมีอยู่ทั้งหมด 6 วิธีคือ

1. วิธีเสียงสัมผัส (Rhymes)
2. วิธีสร้างคำเพื่อช่วยความจำจากอักษรตัวแรกของแต่ละคำ (Acronym)
3. วิธีสร้างประโยคที่มีความหมายจากอักษรตัวแรกของกลุ่มของที่จะจำ (Acrostic)
4. วิธี เพ็กเวิร์ด (Pegword)
5. วิธี โลไซ (Loci)
6. วิธี คีย์เวิร์ด(keyword)

1. วิธีสร้างเสียงสัมผัส (Rhymes) เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลดีมากและสิ่งที่จดจำอยู่ในความทรงจำ เป็นเวลานาน บทเรียนภาษาไทยมีผู้คิดแต่งกลอนที่มีสัมผัสและมีความหมายเพื่อให้จำได้ง่าย เช่น การจำการใช้ไม้ม้วน และคำที่ขึ้นต้นด้วย “บัน”

ยี่สิบไม้ม้วน

ผู้ใหญหาผ้าไหม

ให้สะใภ้ใช้คล้องคอ

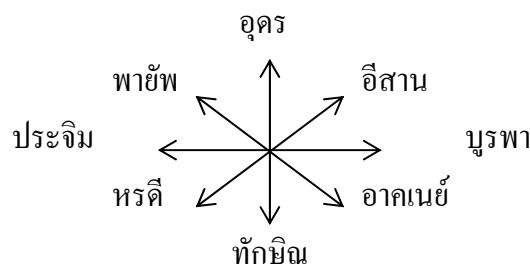
ไฟใจเอาใส่ห่อ	มิหลงไหล ใครขอดู
จะใคร่ลงเรือใบ	ดูน้ำใสและปลาปู
สิ่งใดอยู่ในตู้	มิใช่อยูได้ตั้งเตียง
บ้าไปถือไขบัว	หุดามัวมาใกล้เคียง
เล่าท่องอย่าละเลียง	ยี่สิบม้วนจำจงดี

คำขึ้นต้นด้วย "บัน"

บันดาลลงบันได	บันทึกลงไว้ให้จงดี
รื่นเริงบันเทงมี	บันลือลั่นสนั่นดัง

2. วิธีสร้างคำเพื่อช่วยความจำจากอักษรตัวแรกแต่ละคำ (Acronym) การสร้างคำเพื่อช่วยความจำ วิธีนี้ทำได้โดยนำอักษรตัวแรกของแต่ละคำที่ต้องการจำมาเน้นคำใหม่ที่มีความหมาย เช่น การจำชื่อทะเลสาบที่ใหญ่ทั้งห้าของอเมริกาเหนือ สร้างคำว่า Homes หมายถึง ทะเลสาบ Huron, Ontario, Michigan, Erie, Superior ตามลำดับ

การท่องจำทิศทั้ง 8 ก็มีผู้คิดว่าควรจะทำ "อุ-อิ-บุ-อา-ทัก-หอ-ประ-พา" เริ่มจากทิศเหนือแล้ววนขวาตามลำดับ

3. วิธีการสร้างประโยคที่มีความหมายช่วยความจำ (Acrostic) ตัวอย่างการใช้ประโยคที่มีความหมายสร้างจากตัวอักษรตัวแรกของการจำชื่อ 9 จังหวัด ที่อยู่ในภาคเหนือของประเทศไทยว่า "ชิดชัย มิ่งเล เพียงพบ อนงค์" ซึ่งถอดคำออกมาจะเป็นชื่อ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง แพร่ พะเยา อุดรดิตถ์ น่าน หรือจำชื่อดาวพระเคราะห์ทั้งเก้า เป็นภาษาอังกฤษว่า "Men Very Easily Make Jugs Serve Useful New Purposes" ซึ่งมาจาก ว่า "Mer Venus Jupiter Saturn Uranus Neptune และ Pluto"

4. วิธี เพ็กเวิร์ด (Pegword) เป็นวิธีที่มีประโยชน์สำหรับกรท่องจำรายชื่อสิ่งของหลายๆ อย่างที่จะต้องมิลำดับ 1,2,3 การใช้จำเป็นจะต้องสร้าง Pegs ขึ้นและท่องจำปกติวิธี Pegword มักจะใช้ตัวเลขที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งของให้มีเสียงสัมผัส Rhyme ตัวอย่าง ในภาษาอังกฤษ One-Bun, Two-Shoe, Three-tree, Four-Door, Five-Hive, Six-Sticks, Seven-Heaven, Eight-Gate, Nine-Line, Ten-Hen

5. วิธีโลไซ (Loci Method) วิธีโลไซ นับว่าเป็นวิธีที่ช่วยความจำที่เก่าแก่ที่สุด คำว่า Loci แปลว่า ตำแหน่ง แหล่งที่มาของวิธีโลไซไม่ปรากฏแน่ชัด วิธีโลไซเน้นหลักการจำ โครงสร้างมโนภาพเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ต้องการ จะจำโดยใช้สถานที่และตำแหน่งเป็นสิ่งเตือน วิธีช่วยความจำโลไซมีดังนี้

1. สถานที่หรือตำแหน่งต่างๆ ที่จะเลือกใช้ควรอยู่ใกล้กัน
 2. จำนวนสถานที่หรือตำแหน่งที่ใช้ควรจะเป็นจำนวนไม่เกิน 10 แห่ง
 3. ควรกำหนดหมายเลข ให้แต่ละสถานที่ตามลำดับตั้งแต่หนึ่งไปจนถึง สถานที่สุดท้าย และควรจะสามารถระลึกได้ทั้งหน้าไปหลังและหลังไปหน้า
 4. สถานที่ใช้ควรจะเป็นที่คุ้นเคย และผู้ใช้สามารถจะนึกภาพได้อย่างชัดเจน ฉะนั้นสถานที่ๆ จะใช้ควรจะมาจากการประสบการณ์
 5. สถานที่ที่ใช้ควรมีลักษณะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด
 6. ผู้ใช้จะต้องสามารถที่จะสร้างจินตนาภาพของลักษณะเดิมแต่ละสถานที่ได้
- เป็นต้นว่า เครื่องแต่งห้องมีลักษณะพิเศษอะไรบ้าง

ในการปฏิบัติผู้ที่ประสงค์จะใช้วิธีช่วยความจำโลไซจะต้องนำมาเป็นสิ่งแรก คือ เลือกหาสถานที่ซึ่งประกอบด้วยส่วนประกอบตามธรรมชาติ เช่น บ้าน สิ่งแรก คือ ห้องรับแขก ห้องอาหาร ห้องครัว ห้องน้ำ และห้องนอน เป็นต้น นอกจากนี้อาจจะรวมเครื่องแต่งบ้านไปด้วย เช่น โต๊ะ เก้าอี้ หลังจากนั้นก็นำสิ่งที่คนอยากจะจดจำ อาจจะเป็นสิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ได้ พยายามเชื่อมโยง สิ่งที่จะจำกับสถานที่หรือสิ่งของที่ได้ให้หมายเลขไว้ และเมื่อจะระลึกถึงสิ่งที่ต้องการจำ ก็เริ่มจากหมายเลข 1 เป็นต้นไป

6. วิธีคีย์เวิร์ด (Keyword) วิธีช่วยความจำที่เรียกว่า Keyword เป็นวิธีใหม่ที่สุด มีผู้เริ่มขึ้น เมื่อปี พ.ศ.2518 แอตคินสันและผู้ร่วมงาน (Atkinson and Raugh, 1975) วิธี Keyword เป็นวิธีค่อนข้างง่ายและใช้กันมากในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ขั้นตอนหาวิธี Keyword มีเพียง 2 วิธี คือ

พยายามแยกคำภาษาต่างประเทศที่จะเรียน ซึ่งเวลาออกเสียงแล้วคล้ายภาษาไทย ชื่อ Keyword

นึกถึงความหมายของคำ Keyword ในภาษาไทยแล้ว แล้วมาหาคำสัมผัส หาความหมายของ Keyword

สรุปแม้วิธีช่วยความจำแบบ Keyword ใช้ในการเรียนคำในภาษาต่างประเทศเป็นการเชื่อมโยงกับความหมายของคำกับ Keyword โดยเสียงและเชื่อมโยงกับความหมายของคำในภาษาไทย ได้โดยการใช้จินตนาการ ตัวอย่างเช่น คำภาษาอังกฤษ Potato แปลว่า มันฝรั่ง อ่าน

ว่า “โพเทโท” คำ Keyword ใช้คำว่า โพ หรือ โพธิ์ ฉะนั้นน่าจะจำคำ “โพเทโท” โดยนึกวาดภาพคำว่า โพธิ์และมันฝรั่งคือมันฝรั่งคาตามีใบโพธิ์โพลงขึ้นมา

นักจิตวิทยาได้ทดลองวิจัยการใช้วิธี Keyword ผลปรากฏว่ากลุ่มที่ใช้ Keyword ช่วยจำ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88 ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ Keyword ช่วย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28

สรุปได้ว่า วิธีช่วยความจำ ทั้ง 6 วิธี วิธีสร้างเสียงสัมผัสคล้องจองเป็นวิธีที่ใช้ได้ผลดีมากที่สุด ซึ่งจะพบในบทเรียนภาษาไทยที่ใช้ท่องจำมาจนถึงปัจจุบันนี้ ฉะนั้นวิธีสร้างเสียงสัมผัสคล้องจองกัน จึงเหมาะที่จะใช้ในการสอนอ่านคำ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถจดจำคำได้ง่ายและแม่นยำ ท่องจำได้ไม่ลืม

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านที่ทำการวิจัยไว้ทั้งในประเทศและต่างประเทศมีดังนี้
บุญศิริ ทศสิ (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการทดลองใช้ตัวอักษรวิ่งไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ในการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีระดับการได้ยิน 27 เดซิเบลขึ้นไป จำนวน 8 คน โดยใช้ตัวอักษรวิ่งไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยออกตามครู โดยการดูภาพและคำศัพท์ภาษาไทย จำนวน 15 คำ ใช้เวลา 15 ครั้งครั้งละ 50 นาที ผลปรากฏว่า การใช้ตัวอักษรวิ่งไฟฟ้าคอมพิวเตอร์ในการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ร้อยละ 100

มาลา ชูเชิด (2539: 40) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ด้านเข้าใจในการอ่านของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการใช้แบบฝึกหัดรูปภาพ ผลการศึกษาพบว่าความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียน จากการใช้แบบฝึกหัดรูปภาพฝึกด้านความเข้าใจในการอ่านกับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง จากการใช้แบบฝึกหัดรูปภาพฝึกความเข้าใจในการอ่านกับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนปานกลางจากการใช้แบบฝึกหัดรูปภาพฝึกความเข้าใจในการอ่านกับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำจากการใช้แบบฝึกหัดรูปภาพฝึก ความเข้าใจในการอ่านกับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กิ่งสร เกาะประเสริฐ (2540: 50) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ วิชาภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง อายุ 7-14 ปี ระหว่างวิธี สอนการอ่านคำโดยการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และวิธีสอนการอ่านคำตามหลักสูตรสำหรับเด็ก พิเศษ ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาปานกลางหลังจากรับการสอนอ่าน

คำ โดยวิธีการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และการสอนอ่านคำโดยวิธีการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าการอ่านคำสูงกว่าการสอนอ่านคำตามหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

โครเมอร์ (Cormers. 1992: 163) ได้ศึกษาการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง พบว่าวิธีที่ได้ผลดีที่สุดในการแก้ไขการอ่านออกเสียง คือ วิธีสอนคำที่คุ้นเคยมากที่สุดร่วมกับการใช้ภาพ และวิธีการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ (Word Analysis)

สเปรดเบอรีและเอลกินส์ (Spreadbury & Elkins.1993: 97) ได้ศึกษาการอ่านออกเขียนได้ ของครอบครัวในประเทศออสเตรเลีย เพื่อตรวจสอบการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเมื่ออ่านหนังสือด้วยกัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 1 ปี โดยสำหรับเด็กใช้แบบประเมินทางภาษาและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านผลปรากฏว่าการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก ช่วยให้เด็กเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านดีขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทร้อยกรองและคำคล้องจอง

3.1 ความหมายของคำคล้องจอง

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530 ได้ให้ความหมายคำคล้องจองว่าคำคล้องจอง หมายถึง คำประพันธ์ที่อาจเป็นโคลง กลอน ซึ่งใช้ถ้อยคำง่ายๆ และมีความยาวไม่มากนัก เหมาะสมกับวัยของเด็กมีเนื้อหาง่ายๆ เด็กท่องแล้วเกิดความสนุกสนาน

3.2 ลักษณะของคำคล้องจอง

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา เอกสาร สน.ที่ 29/2545 (2545: 19-47) ได้กล่าวถึงลักษณะคำคล้องจองไว้ดังนี้

3.7.1 คำคล้องจอง 1 พยางค์ คือ คำที่ออกเสียงครั้งเดียว มีเสียงสระเดียวกัน มีมาตราตัวสะกดเดียวกัน ส่วนรูปและเสียงวรรณยุกต์ต่างกันได้

เช่น หยาม คล้องจองกับ ห้าม

สวย คล้องจองกับ รวย

สุข คล้องจองกับ ยุค

แกลบ คล้องจองกับ แคบ

3.7.2 คำคล้องจอง 2 พยางค์ คือ พยางค์ท้ายของกลุ่มคำหน้า มีเสียงคล้องจองกับพยางค์แรกหรือพยางค์ที่ 2 ของกลุ่มคำหลังที่อยู่ถัดไป

เช่น ดวงจันทร์ วันเพ็ญ สวยเด่น เย็นดี

น้ำใจ เลื่อมใส ไมตรี

3.7.3 คำคล้องจอง 3 พยางค์ท้ายของกลุ่มคำหน้า มีเสียงคล้องจองกับพยางค์แรก หรือพยางค์ที่ 2 ของกลุ่มคำที่อยู่ถัดไป

เช่น ดอกดาวเรือง เหลืองอร่าม ช่างงามจริง
 เด็กวันนี้ ต้องดีเก่ง เร่งฝึกฝน
 ขิงก็รา ขาก็แรง กินแกงร้อน

3.7.4 คำคล้องจอง 4 พยางค์ คือ กลุ่มคำ 4 พยางค์ ตั้งแต่ 2 กลุ่มคำขึ้นไป พยางค์ท้ายของกลุ่มคำหน้า มีเสียงคล้องจองกับพยางค์ที่ 2 หรือพยางค์แรก หรือพยางค์ที่ 3 ของกลุ่มคำหลังที่อยู่ถัดไป

เช่น _____
 เพลวแดดแผดเผา ให้เราไหม้เกรียม
 เตรียมหมวกหรืองอบ เพื่อคนรอบตัว

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า คำคล้องจอง คือคำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกับ สามารถ แต่งได้หลายรูปแบบ ได้แก่ คำคล้องจอง 1 พยางค์ คำคล้องจอง 2 พยางค์ คำคล้องจอง 3 พยางค์ และคำคล้องจอง 4 พยางค์

3.3 นิยามและความเป็นมาของบทอาขยาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) อ้างอิงพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ได้ให้นิยามคำ “อาขยาน” ไว้ว่าบทท่องจำ การเล่า การบอก การสวด เรื่อง นิทาน อาขยาน อ่านออกเสียงได้สองอย่างคือ อา-ชะ-หยาน หรือ อา-ชะ-ยาน

ความเป็นมา การท่องอาขยานในระยะแรก(พ.ศ.2477-2478) เป็นการท่องจำบทร้อยกรองที่ถือว่าไพเราะซึ่งคัดตอนมาจากหนังสือวรรณคดี โดยนำมาให้ท่องประมาณ 3-4 หน้า และมีการท่องบทอาขยานติดต่อกันเรื่อยมา การท่องบทอาขยานจะใช้เวลาก่อนเลิกเรียนตอนเย็นเล็กน้อย และให้นักเรียนท่องพร้อมๆกันทั้งห้อง แต่เมื่อมีการประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 จนถึงหลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 ในหลักสูตรที่กล่าวมานั้น มิได้ระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับการให้ท่องบทอาขยานจึงเป็นสาเหตุให้การท่องบทอาขยานเริ่มจางหายไปจากสถานศึกษาบางแห่ง จนถึงปี

พุทธศักราช 2538 จึงได้มีการกำหนดให้ท่องบทอาขยานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ก็ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร

กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายกำหนดให้มีการท่องบทอาขยานอย่างจริงจังในสถานศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา พุทธศักราช 2542 เป็นต้นไป ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสท่องจำบท ร้อยกรองที่มีความไพเราะ ให้คิดสนใจ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ นักเรียนเกิดความซาบซึ้งวรรณคดี ไทย ที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ ที่ควรค่าแก่การรักษาและสืบสานให้คง อยู่ตลอดไปรวมทั้งยังช่วยกล่อมเกลาคิดใจที่นำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดีงามอีกด้วย

3.4 วัตถุประสงค์ของบทอาขยาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2548:) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของบทอาขยานไว้ดังนี้

- 1.เพื่อให้ นักเรียนตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย และซาบซึ้งในความไพเราะ ของ บทร้อยกรอง
- 2.เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และข้อคิดที่เป็นประ โยชน์แก่นักเรียน
- 3.เพื่อส่งเสริมจิตสำนึกทางวัฒนธรรมร่วมกันของคนในชาติ
- 4.เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางการแต่งบทประพันธ์ของนักเรียน

3.5 ประเภทของบทอาขยาน

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการท่องบทอาขยาน และสนองการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมทั้งสอดคล้องกับประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง วรรณคดีสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ประกาศ ณ วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2545 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้แต่งตั้ง คณะกรรมการกำหนดแนวทางและพิจารณาคัดเลือกบทอาขยานภาษาไทยขึ้น เพื่อพิจารณาคัดเลือก และวางแนวทางการท่องบทอาขยานสำหรับนักเรียนทุกช่วงชั้น บทอาขยานกำหนดเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บทหลัก

บทหลัก หมายถึง บทอาขยานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียน ท่องจำเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวทั่วประเทศ ส่วนใหญ่คัดเลือกจากวรรณคดีที่กำหนดให้เรียน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง วรรณคดีสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกาศ วันที่ 18 ตุลาคม 2545

2. บทเลือก

บทเลือก หมายถึง บทอาขยานที่นักเรียนเลือกท่องตามความสนใจมิได้เป็น การบังคับโดยอาจเลือกท่องจากบทอาขยานที่กระทรวงศึกษาธิการคัดเลือกไว้ หรือบทประพันธ์ที่ ครูผู้สอนแนะนำเพิ่มเติม หรือเป็นบทอาขยานที่นักเรียนชอบ นักเรียนแต่งขึ้นเอง หรือผู้ปกครองผู้มี

ความสามารถในท้องถิ่นตนเองก็ได้ การที่นักเรียนรู้จักคัดเลือกบทประพันธ์ที่มีคุณค่าและ
ท่องจำไว้ใช้ประโยชน์ย่อมแสดงถึงความเป็นผู้รู้จักคิด ความเป็นผู้มีเหตุผล มีสุนทรียสทางภาษา ทำ
ให้นักเรียนภูมิใจในการท่องบทอาขยานมากยิ่งขึ้น

บทอาขยานภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 – ช่วงชั้นที่ 4 มีเนื้อหาประกอบด้วยบท
ประพันธ์ที่กำหนดเป็นอาขยาน ทั้งบทหลักและบทเลือก พร้อมอธิบายความหมายของคำหรือ
ข้อความ รวมทั้งจัดทำคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทประพันธ์นั้นๆไว้ด้วย ได้แก่ ผู้แต่ง ที่มาของเรื่อง
ฉันทลักษณ์ คุณค่า นอกจากมีคุณค่าตามที่กล่าวมาแล้ว นักเรียนอาจนึกถึงคุณค่าด้านอื่นๆเพิ่มอีก
เพื่อท่องจำบทอาขยานอย่างมีความหมายและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

อาขยาน บทหลักช่วงชั้นที่ 1 (1-3) ได้แก่ แมวเหมียว ฝนตกแดดออก กา
ดำ รักษาป่า เด็กน้อย วิชาหนาเจ้า

เช่น แมวเหมียว (ป.1 ภาคเรียนที่ 1)

แมวเอ๋ยแมวเหมียว

รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา

ร้องเรียกเหมียวเหมียวเดี๋ยวก็มา

เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู

รู้จักเอารักเข้าต่อตังคำคำช้านั่งระวังหนู

ควรนับว่ามันกตัญญู

พอดูอย่างไ้ไ้ใจเอ๋ย

(นายทัต เปรียญ ผู้แต่ง)

อาขยาน บทเลือก ช่วงชั้นที่ 1 (1-3) ได้แก่ นี้องเธอ รักเมืองไทย ไก่แจ้ สักวา
ความดีความชั่ว ตังไข่ส้ม ต้มไข่กิน

อาขยาน บทหลัก ช่วงชั้นที่ 2 (4-6) ได้แก่ พระอภัยมณี ตอน สุดสาครเข้าเมือง
การเวก สยามานุสสติ วิชาเหมือนสินคำ สังข์ทอง ตอน กำหนดพระสังข์ ขุนช้างขุนแผน ตอน
กำเนิดพลายงาม โคลงโลกนิติ

อาขยาน บทเลือก ช่วงชั้นที่ 2 (4-6) ได้แก่ พฤษภาสกร ปากเป็นเอก เลขเป็นโท
หนังสือเป็นตรี ชั่วดีเป็นตรา ไทยรวมกำลังตั้งมั่น ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ ผู้ชนะ เป็น
มนุษย์หรือเป็นคน วิถีเด็กไทย ฟังใครได้รู้เรื่อง ดวงตะวัน

สรุปได้ว่า บทอาขยานที่ให้นักเรียนท่องจำนั้น เพื่อปลูกสำนึกให้เยาวชนรู้สึกรัก
ชาติซึ่งในบทประพันธ์แต่เยาว์วัยและ การท่องจำบทอาขยานไม่ใช่การท่องแบบนกแก้วนกขุนทอง

แต่เป็นการท่องเที่ยวให้เกิดการจำและรับรู้ และเกิดความซาบซึ้ง เห็นคุณค่าในความงามของภาษา และได้ข้อคิดนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.6 ความหมายของบทร้อยกรอง

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของบทร้อยกรองไว้หลายท่าน ดังนี้

วนิดา เสนีเศรษฐ (2531: 40) ได้กล่าวไว้ว่า ร้อยกรอง เป็นแบบการเขียนหนังสือประเภทหนึ่ง ที่แต่งขึ้นโดยใช้ถ้อยคำตามข้อบังคับที่ได้กำหนดไว้ เช่น ข้อบังคับ ในเรื่อง ครุ-ลหุ คำเป็น-คำตาย เอก-โท สัมผัส จำนวนคำ และวรรคตอน ฯลฯ อาจเรียกบทร้อยกรองว่า คำประพันธ์ หรือกาพย์ กลอน ตามลักษณะของบทร้อยกรองนั้น ๆ ก็ได้ ซึ่งมีความหมายอย่างเดียวกัน

วันเนา ฐิติน (2532: 1-2) อ้างถึงพระยาอนุมานราชธน ได้ให้ความหมายของร้อยกรองไว้ว่า หมายถึง ถ้อยคำที่นำมาที่นำมาประกอบกัน มีขนาดมาตรา เสียงสูงต่ำ หนักเบา และสั้นยาวตามแบบรูป (Patern) ที่กำหนดไว้แบบรูปที่กล่าวนี้มีมากด้วยกัน ขนาดมาตรา ได้แก่ ถ้อยคำที่เป็นบทหนึ่งๆ โดยกำหนดเป็นมาตราวัดขึ้นไว้เป็นหน่วยหนึ่งๆ ถ้าต้องการจะแต่งต่อก็ซ้ำรูปอย่างนั้นเรื่อยไปทุกบทคำ มาตราวัดที่กล่าวนี้ ภาษาอังกฤษเรียกว่า metre ในภาษาบาลี สันสกฤต เรียกว่า จันท์ บทประพันธ์ร้อยกรองบทหนึ่งๆ ภาษาอังกฤษเรียกว่า stanza บาลี เรียกว่า คาถา สันสกฤต เรียกว่า โสลก

กำชัย ทองหล่อ (2533: 537) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ร้อยกรอง” หมายถึง ถ้อยคำที่ร้อยกรองขึ้นตามลักษณะบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์ เรียกว่า คำประพันธ์ คือถ้อยคำที่ได้ร้อยกรองหรือเรียบเรียงขึ้น โดยมีข้อบังคับ จำกัดคำ และวรรคตอน ให้รับสัมผัสกันไพเราะตามกฎหมายที่วางไว้ในฉันทลักษณ์

จำเริญ แสงดวงแข (2547 : 3) ได้กล่าวเกี่ยวกับบทร้อยกรองไว้ว่า คำว่า “ร้อยกรอง” เป็นคำไทยที่สร้างขึ้นใหม่ให้มีความหมายตรงกับคำว่า Poetry ในภาษาอังกฤษ และให้คู่กับคำว่า “ร้อยกรอง” ในภาษาไทย คำว่า Poetry มาจากภาษาละตินว่า Poet-a ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้ริเริ่ม” “ผู้สร้างสรรค์” มีนัยของความคิดเกี่ยวกับการเลือกเห็นถ้อยคำ การใช้โวหาร และการใช้ฉันทลักษณ์ ซึ่งมีลักษณะพิเศษกว่าธรรมดาที่เป็นร้อยแก้ว คำว่า ร้อยกรอง ในภาษาไทย หมายถึง งานเขียนที่กำหนดฉันทลักษณ์ สำหรับความรู้สึกลึกซึ้งของคนไทยนั้นฉันทลักษณ์ต้องมีสัมผัสจึงจะไพเราะ

จากความหมายของบทร้อยกรองข้างต้น สรุปได้ว่า บทร้อยกรอง หมายถึง คำประพันธ์ที่เรียบเรียงขึ้น โดยมีข้อบังคับการจำกัดคำ มีเสียงสูงต่ำ หนักเบา การเว้นวรรคตอน การสัมผัสคล้องจอง ตามรูปแบบทางฉันทลักษณ์ ซึ่งได้แก่ คำประพันธ์ประเภทต่างๆ ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย

3.7 ความสำคัญและคุณค่าของบทร้อยกรอง

เด็กระดับประถมศึกษา วัย 7-12 ขวบ มีประสบการณ์ทางภาษาด้านบทร้อยกรองมาพอสมควร เพราะร้อยกรองเป็นลักษณะของภาษาแบบหนึ่ง ที่ใช้สื่อสารกันอยู่ในชีวิตประจำวัน เด็กจึงมีประสบการณ์ด้านนี้มาโดยลำดับ คือ ตั้งแต่เกิดมา จนโตพอรู้ความ ก็ได้ฟังบทแห่งล่อมาจากมารดา หรือย่า ยาย โดยเฉพาะเด็กในชนบท ที่ความเป็นอยู่ในครอบครัวยังมีลักษณะเรียบง่ายเป็นธรรมชาติ มารดา หรือคนเฒ่า คนแก่ มีเวลาเลี้ยงดูตัวเอง เมื่อให้เด็กนอนก็จะร้องแห่งล่อด้วยบทแห่งล่อ ที่มีเนื้อความต่างๆ กันเด็กที่ไม่ได้ฟังบทแห่งล่อก็จะได้ฟัง เพลงที่มีลักษณะต่างๆ ทั้งทำนองและเนื้อร้อง แทนลักษณะที่แลเห็นภายนอกของเด็กต่อบทร้อยกรอง ก็คือ ปฏิภาณที่แสดงให้เห็นว่าชอบและ ฟังพอใจ แท้ที่จริงแล้วบทร้อยกรองให้เด็กมากกว่าความชอบหรือความพึงพอใจ บทร้อยกรองมีคุณค่าสำหรับเด็กหลายประการ

3.7.1 ช่วยให้เกิดความละเมียดละไมในจิตใจ บทร้อยกรองที่ไพเราะสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้เกิดความประทับใจโดยเฉพาะเด็กๆ ที่จิตใจยังอ่อนเยาว์ ในขั้นแรกที่ยังฟังเนื้อความไม่เข้าใจ ก็พอใจเสียงสัมผัสคล้องจอง เสียงสูงต่ำของทำนองและน้ำเสียงอันไพเราะของผู้ขับ เช่น ในบทแห่งล่อ เด็กจะฟังน้ำเสียงที่แสดงความรักใคร่ของแม่หรือผู้ขับกล่อมซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด คั่นเคยเป็นน้ำเสียงที่ชวนฟัง ชวนให้เพลิน และชวนให้หลับ บทแห่งล่อส่วนใหญ่จะมีเนื้อหาแสดงความรักใคร่ ความห่วงใยในตัวเด็ก เมื่อเด็กฟังเข้าใจความหมายก็จะเกิดความสุข ความอบอุ่นและความพอใจ ความรู้สึกเหล่านี้จะเข้าสู่จิตใจของเด็กทีละน้อยๆ จนแนบแน่นกลายเป็นความละเมียดละไม อ่อนโยน ดังตัวอย่างบทแห่งล่อ

เข้าเนื้อละมุนเอย	เข้าเนื้ออุ่นดังสำลี
แม่มิให้ผู้ใดต้อง	เนื้อเจ้าจะหอมศรี
ทองดีเจ้าคนเดียวเอย	

3.7.2 ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้เด็กมีความเบิกบาน บทร้อยกรอง บทเพลง บทร้องประกอบการเล่น ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็กบทร้อยกรองจึงมีคุณค่าต่อเด็กในด้านนี้เป็นอันมาก เช่น บทร้องเล่นของเด็ก

โงกเงกเอย น้ำท่วมเมฆ กระด่ำลลยคอก หมาหางงอ กอดคอกโงกเงก
เด็กจะร้องเล่นอย่างสนุกสนาน คำสัมผัส เงก-เมฆ คอ-งอ-คอก ช่วยให้
เด็กเพลิดเพลิน เนื้อหาดลกขบขันทำให้เด็กพอใจ

บทร้องประกอบการเล่นเด็ก ทำให้เด็กสนุกสนานขึ้นกว่าการเล่นธรรมดา
เช่น

โพงพางเอย ปลาตาบอด เข้าลอดโพงพาง

3.7.3 บทร้อยกรองช่วยให้เด็กเกิดความคิดความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ บทร้อยกรองที่ไพเราะ กวี หรือผู้แต่งย่อมจะสรรหาคำ และข้อความที่นอกจากจะให้ความไพเราะแล้ว ยังแฝง แง่

คิดต่างๆ ไว้อย่างแนบเนียน เมื่อเด็กได้ฟังหรือได้อ่านถ้อยคำเหล่านั้นก็จะสื่อความหมายให้เด็กเกิดความคิดตามไปด้วย เช่น ปริศนาคำทาย

อะไรเอ๋ย เมื่อเล็กมีหางไม่มีขา พอโตขึ้นมามีขาไม่มีหาง

ปริศนาคำทาย มีลักษณะเป็นคำคล้องจองบทที่ยกมา มีคำ ขา สัมผัส กับ มา และเล่นคำสลับกันไปมาระหว่างคำ หางกับขา

บทร้อยกรองก็ช่วยให้เด็กคิด และพัฒนาความคิดของเด็ก เช่น

บทร้อยกรอง หึงห้อย

หึงห้อยพริ้วแสงพราว	ดุจลือดาวที่สุกใส
หึงห้อยได้พรใคร	จึงเที่ยวท่องส่องแสงเรือง
หึงห้อยลอยวาววับ	ชุมนุมจับลำพุลือ
ราวเพชรเม็ดประเทือง	ใครโปรยไว้ให้เพลินตา
หึงห้อยน้อยหรือนั้น	เจ้าแบ่งปันแสงจันทร์
มาไว้ในกายา	ได้อย่างไรสงสยจริง

3.7.4 บทร้อยกรองช่วยให้เด็กมีจินตนาการ จินตนาการ คือ การคิดสร้างภาพขึ้นในจิตใจ เมื่อเด็กฟังหรือได้อ่านบทร้อยกรองที่ไพเราะทั้งเสียงของคำและมีทั้งความหมายตลอดจนเนื้อหา ความคิด เด็กก็จะคิดตาม คิดวาดภาพจากเนื้อหาที่ได้ฟัง เกิดเป็นภาพขึ้นในจิตใจ ภาพที่เกิดขึ้นนั้นอาจให้ทั้งความสุขหรือความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ก็ได้ และจะเป็นการที่ก่อให้เกิดแนวคิดหรือความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นในจิตใจของเด็ก อันจะนำไปสู่การริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ได้ในอนาคต

บทร้อยกรอง ที่สร้างจินตนาการให้แก่เด็ก เช่น ลำธารน้อย

ลำธารน้อย	มีน้ำรินไหล
คุน้ำใสใส	เห็นกรวดแวววาว
ปลาตัวนิด	ว่ายซิดสาหร่าย
พ่นน้ำกระจาย	เป็นฟองขาวขาว
ต้นไทรย้อย	ห้อยรากลงมา
ร่มเย็นหนักหนา	นอนฝันเห็นดาว

3.7.5 ช่วยให้เกิดมีคุณธรรม หรือลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ บทร้อยกรองที่มีเนื้อหาแฝงคติหรือคุณธรรมต่าง ๆ จะถ่ายทอดซึมซาบเข้าสู่จิตใจของเด็ก ถ้าได้อ่านหรือฟังบ่อยเข้าก็จะเกิดเป็นนิสัย เช่น ความเข้าใจผู้อื่น ความเมตตากรุณา ความเสียสละ ความรับผิดชอบ ฯลฯ

3.7.6 บทร้อยกรอง ช่วยให้เกิดจดจำความรู้หรือเรื่องราวที่ควรจดจำได้เร็วและได้ง่ายกว่าข้อความที่เป็นร้อยแก้วหรือความเรียง เพราะคำที่สัมผัสที่คล้องจองกัน ช่วยให้จำได้ง่ายและจำได้ไม่ลืม เช่น จะให้เด็กจำตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกดในแม่กน ได้แก่ พยัญชนะ ณ

ญ ร ล พ เมื่อใช้เป็นตัวสะกดจะออกเสียงเหมือน น สะกด ถ้าให้เด็กท่องคำที่ใช้ตัวสะกดเหล่านี้ว่า ณ – บริเวณ ญ-ผลาญ ร-ละคร ล-ลล พ-ภาพ เด็กจะท่องอยู่นานกว่าจะจำได้ และไม่ช้าก็จะลืม พอจะใช้ก็นึกไม่ค่อยออก แต่ถ้าผูกเป็นร้อยกรอง ดังนี้

ไปเที่ยวสเปน	เห็นคนสู่วัว
ไล่กันพันพัว	เหมือนเล่นละคร
คนแน่นบริเวณ	ใจเด่นขลคอน
พระกาพราญรอน	ผลาญชีวันวัว

เด็กจะจำได้เร็ว และจำได้ไม่ลืม เพราะคำสัมผัสในร้อยกรองช่วยให้จำง่ายและจำได้เร็ว เมื่อจะใช้ก็นึกถึงบทร้อยกรองและคำที่ใช้ตัวสะกดแม่นๆ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ทันที (อรรถาธิบาย เชื้อทอง. 2546: 30-30; อ้างอิงจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2527)

วนิดา เสนิเศรษฐและคณะ (2531: 41-42) ได้กล่าวถึง คุณค่าของบทร้อยกรองว่าประกอบด้วย

1. บทร้อยกรองที่มีสุนทรียภาพ กวีนิพนธ์ที่มีสุนทรียภาพหรืองดงามย่อมประกอบด้วย คุณสมบัติหลายประการ คือ ประกอบด้วยเสียงสูงเสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาว และเสียงหนัก เสียงเบา อันเกิดจากระดับของเสียงวรรณยุกต์และเสียงของพยัญชนะและสระ รวมทั้งน้ำหนักของเสียงในแต่ละคำซึ่งหนักเบาต่างกัน นอกจากนี้จังหวะลีลาในร้อยกรองยังเกิดจากสัมผัส ซึ่งนอกจากจะมีสัมผัสนอกตามลักษณะบังคับแล้ว มักนิยมเพิ่มสัมผัสในให้ไพเราะงดงามขึ้นอีก การที่บทร้อยกรองจะมีความไพเราะและสื่อความคิด ความรู้สึกหรือจินตนาการของกวีได้ดีเด่นหรือไม่เพียงไรนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับจังหวะลีลาดังกล่าวแล้วยังขึ้นอยู่กับ การเลือกสรรคำที่นำมาใช้อีกด้วย

2. สารแห่งบทร้อยกรอง อันได้แก่ ข้อเท็จจริง คติชีวิต ความรู้ทางวิชาการ สภาพสังคม จริยธรรม ความรู้สึกของกวีและอื่น ๆ ร้อยกรองแต่ละบทแต่ละเรื่องย่อมมีสิ่งที่กวีต้องการสื่อความหมาย ซึ่งเรียกได้ว่า สารของเรื่องหรือแก่นเรื่อง แล้วกวีจึงขยายความหมายนั้นให้ชัดเจนด้วยกลวิธีต่างๆ

จากความสำคัญและคุณค่าของบทร้อยกรอง สรุปได้ว่าบทร้อยกรองควรมีเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก สารประโยชน์ที่กวีที่นำมาสอดแทรกควรสอดคล้องกับวัยเด็ก เพราะบทร้อยกรองช่วยให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและยังช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการและช่วยจดจำได้เร็วและจำไม่ลืม

3.8 หลักจิตวิทยานำมาใช้ในการสอนอ่านคำ

ในการสอนอ่านนั้นนอกจากครูผู้สอนจะต้องเตรียมเนื้อหา กิจกรรม สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลและอื่นๆ แล้ว ครูยังต้องยึดหลักจิตวิทยาบางประการ เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ ครูภาษาไทยจะต้องรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนสนใจตื่นตัวอยู่เสมอ ก่อนที่จะเริ่มสอนเนื้อหาครูจะต้องมีขั้นนำในการสอน หลักการทางจิตวิทยาในเรื่องแรงจูงใจนี้จะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนได้ตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้

แรงจูงใจแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

1.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายใน คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนเอง นักเรียนมีความกระตือรือร้นใคร่รู้ ใคร่เรียน มีลักษณะช่วยเหลือตนเองได้ เช่น หลังจากครูให้อ่านเรื่อง มอมแล้วบรรยายถึงลักษณะของเรื่องสั้น เทคนิคการแต่งนักเรียนเกิดจินตนาการที่จะแต่งเรื่องสั้นบ้างสิ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจภายใน ดังนั้นการสอนของครูก็ควรให้นักเรียนได้เรียนในลักษณะค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้สอนจะช่วยแนะแนวทางให้เกิดความคิดใหม่ๆ เช่น จะให้แต่งเรื่องสั้น เรื่องความ แต่งกลอน ผู้สอนก็จะนำตัวอย่างมาให้ดู ให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยให้เกิดความนึกคิด ซึ่งครูจะช่วยสร้างแรงจูงใจภายนอกให้นักเรียนเกิดศรัทธาจนทำให้เกิดแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก คือ แรงจูงใจที่ครูสร้างขึ้นโดยเร้าใจด้วยการใช้วิธีการต่างๆ โดยสร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่นเป็นกันเอง ครูและนักเรียนยิ้มแย้มแจ่มใสพร้อมที่จะเกิดกระบวนการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้แนะนำ แรงจูงใจภายนอกใช้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนได้มาก เช่น

1. การซักถามพูดคุยกับนักเรียน
2. การใช้เพลงนำเข้าสู่บทเรียน
3. การใช้คำประพันธ์ที่น่าสนใจ
4. การใช้อุปกรณ์นำเข้าสู่บทเรียน
5. การเล่านิทาน ประสบการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
6. การใช้การแสดงนำเข้าสู่บทเรียน

2. การเสริมแรง ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ ซึ่งเชื่อว่า แรงเสริม

(Reinforcer) คือ สิ่งเร้าที่ให้ในเวลาที่เหมาะสม (กับการตอบสนอง) จะรักษาระดับหรือพลังของการตอบสนอง หรือทำให้การตอบสนองนั้นคงอยู่ต่อไป ในกรณีการวางเงื่อนไขแบบแสดงการกระทำแรงเสริมคือสิ่งที่เกิดขึ้นทันทีหลังจากการตอบสนอง และเป็นสิ่งที่ทำให้พฤติกรรมหนึ่งๆ เกิดขึ้นบ่อยครั้งมากขึ้น เช่น การให้ คำชมเชยเมื่อเด็กพูดจาไพเราะก็จะเกิดขึ้นบ่อยครั้งขึ้น

การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ การได้รับสิ่งซึ่งเพิ่ม
แนวโน้มในการตอบสนองเนื่องจากเกิดความพอใจ เสริมแรงทางบวก ได้แก่ คำพูด สภาพการณ์
หรือสิ่งของ เช่น คำชม ความรักความเอ็นดู อาหาร เงินทอง การให้สิทธิพิเศษการได้รับตำแหน่ง
การปรับมือ ให้เกียรติ การได้เกรดที่ดี การได้รับความสนใจ การแสดงท่าทางยอมรับนับถือ เป็นต้น

การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง การเสริมแรงที่
เกิดขึ้นจากการนำเสริมแรงลบ ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความไม่พอใจออกไป เป็นการช่วยให้
หนีออกจากสภาพการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา เมื่อกำจัดสิ่งเร้าที่ทำให้ไม่พอใจออกไป ก็จะทำให้การ
ตอบสนองมี พลังมากขึ้น เช่น การให้นักเรียนที่คุยเล่นขณะเรียน ไปนั่งเรียนหลังห้องเรียน
เมื่อเขาตั้งใจเรียน จึงให้กลับมานั่งเรียนที่เดิมตามปกติต่อไป ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น
การให้นั่งลงจึงเป็น การเสริมแรงทางลบ

3. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์

จากการทดลองการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้เสนอ
กฎการเรียนรู้ที่สำคัญ 3 กฎ คือ

3.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เป็นกฎที่กล่าวถึงสภาพการณ์
3 สภาพการณ์ที่เกิดจากความพร้อมของอินทรีย์ (Organism) ซึ่งสามารถนำไปอธิบายผลที่เกิดกับ
ผู้เรียนว่ามีแนวโน้มที่จะยอมรับปฏิบัติ พอใจ หรือไม่พอใจ ดังนี้

1. การกระทำที่เกิดขึ้นจากความพร้อมของผู้เรียน ถ้าได้กระทำย่อมจะ
ก่อให้เกิดความพอใจ
2. เมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใด ถ้าไม่ได้กระทำย่อม
ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจหรือความรำคาญใจ
3. เมื่อผู้เรียนไม่พร้อมที่จะกระทำสิ่งใดแล้ว ถ้าถูกบังคับให้กระทำย่อมจะ
ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจหรือรำคาญใจ

3.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise)

การสร้างเสริมความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองด้วยการฝึกหัด จะ
ทำให้เกิดความแน่นแฟ้นและมั่นคง แต่ถ้าวการฝึกหัดปฏิบัติไม่ต่อเนื่องกัน หรือการไม่ได้นำไปใช้จะ
ทำให้เกิดการลืมได้ ความหมายของกฎแห่งการฝึกหัดอาจสรุปดังนี้

การเชื่อมโยง หรือข้อต่อจะกระชับมั่นคงยิ่งขึ้น ถ้ามีการใช้และจะเสื่อมลง หรืออ่อนลง (Weakness of Connection) เมื่อไม่ได้ใช้สิ่งใดมีการกระทำซ้ำๆ หรือมีการฝึกเสมอๆ ผู้ฝึกย่อมกระทำสิ่งนั้นได้ดี สิ่งใดที่ไม่ได้ทำนานๆ ย่อมกระทำสิ่งนั้นไม่ได้เหมือนเดิม

พฤติกรรมใดๆ ได้มีการกระทำต่อเนื่องกันอยู่ย่อมมีผลให้การกระทำนั้น สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าพฤติกรรมใดไม่มีโอกาสได้ใช้หรือเว้นว่างไป หรือไม่ได้กระทำซ้ำๆ บ่อยๆ พฤติกรรมนั้นก็มีแนวโน้มที่จะถูกลืม หรือแม้จะไม่ลืมก็ไม่อาจทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้นได้

3.3 กฎแห่งผล หรือกฎแห่งการตอบสนอง (Law of Effect)

กฎนี้กล่าวว่าเมื่อการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองถูกกระทำขึ้น และติดตามด้วยสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ (Satisfying) แล้วความเข้มแข็งของการเชื่อมโยงก็จะแน่นแฟ้นขึ้น แต่ถ้าการเชื่อมโยงนี้ถูกติดตามด้วยสภาพการณ์ที่มีทำให้เกิดความรำคาญใจ (Ennoying) แล้วการเชื่อมโยงจะคลายความแน่นแฟ้นลง ดังนั้น สภาพที่ทำให้เกิดความพึงพอใจจึงเป็นสภาพที่มนุษย์หรือสัตว์ไม่พยายามหลีกเลี่ยง จะพยายามรักษาสถานการณ์ไว้ หรือทำให้เกิดขึ้นมาใหม่ แต่สภาพใดที่ทำให้เกิดความรำคาญใจเขาจะพยายามหาทางหลีกเลี่ยงไม่ยอมให้ได้และต้องการให้สถานการณ์นั้นสิ้นสุดโดยเร็ว

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่

การเรียนรู้ความสัมพันธ์เชื่อมโยงด้านภาษา (Verbal Association) การพูดภาษาต่างๆ ของมนุษย์จัดอยู่ในประเภทการเรียนรู้แบบลูกโซ่ (Chaining) มีความแตกต่างกันตรงที่เป็นลูกโซ่ภาษา หรือเป็นทักษะในการปฏิบัติงานต่างๆ เท่านั้น โดยปกติคนจะเรียนรู้ภาษาจากการบอกเล่าหรือสอนผู้เรียนจะเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (การตอบสนอง) เช่น สังเกตรูปร่าง สี ขนาด เหตุการณ์ เป็นต้น แล้วพูดออกมาตามที่เชื่อมโยงได้

ในการเรียนลูกโซ่ภาษา กรณีที่เรียนแบบท่องจำ (Rote learning) คนจะเรียนรู้ได้ประมาณ 7 ตัวเชื่อม (บวกลบอีก 2 ตัวเชื่อม) ถ้าจะจำลูกโซ่ยาวๆ จะต้องแบ่งลูกโซ่ออกเป็นส่วนๆ หรือเป็นตอนๆ แล้วใช้วิธีท่องจำแล้วท่องแล้วทวนย้อนกลับตลอดเวลา ซึ่งจะเป็นการย่ำให้จำได้ การจำสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว หรือเคยคุ้นเคย มาก่อนผู้เรียนจะจำได้มากขึ้น เช่น การท่องจำ โคลง กลอนยาวๆ สูตรยาวๆ การบอกชื่อชิ้นส่วนต่างๆ ของเครื่องมือ เป็นต้น การเรียนลูกโซ่ภาษานั้นหากผู้เรียนเอาหลักหัวใจนักปราชญ์มาช่วยจะทำให้เรียน (จำ) ได้ดีขึ้น นอกจากนี้การทบทวนก็เป็นวิธีการเรียนลูกโซ่ที่ดีวิธีการหนึ่ง การอ่านอาจจะอ่านเป็นตอนๆ หรืออ่านทั้งหมดก็ได้ การจำพยางค์ไร้ความหมาย (Nonsense Syllable) ขณะที่ให้ผู้เรียนท่องจำควรให้ผู้เรียนได้เห็นคำตอบที่ถูกต้องด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่จะต้องจำใหม่กับสิ่งที่จำได้แล้วจะทำให้สามารถท่องจำได้เร็ว

(เพราพรหม เปลียนภู. 2540: 118 – 123)

จากแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว สรุปได้ว่า ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาต่างๆ ในการนำมาจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ หรือสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ต้องเน้นในเรื่อง กฎของการฝึกหัด กฎของความพร้อม กฎของผล ตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่ครูต้องคำนึงถึง โดยเฉพาะกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทร้อยกรองและคำคล้องจอง

3.9.1 งานวิจัยในประเทศ

ทิพวรรณ หอมพล (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอน ตามคู่มือครูกับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการศึกษาพบว่าหลังการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ บทร้อยกรอง กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความบทร้อยกรองภายในกลุ่มทดลอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความบทร้อยกรองหลังการฝึกทักษะการอ่านจับใจความบทร้อยกรองสูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกทักษะการอ่านจับใจความบทร้อยกรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมาน แด้มพิมาย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543: 43-44) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกอ่านคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกอ่านคำควบกล้ำสูงกว่าก่อนเรียน

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546: 61) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนการอ่านคำหลังการทดลองการสอนอ่านเป็นคำสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อริยญา เชื้อทอง (2546: 67) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยาก โดยใช้บทร้อยกรอง พบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งคล้องจองกับสมมุติฐาน ข้อ 2 ที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน เป็นผลจากการใช้แบบฝึกทักษะในการสอนอ่านโดยใช้บทร้อยกรอง ผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ลำพอง นิยะมะ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยแบบฝึกการเขียนร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็น 7 ตอน คือ คำคล้องจอง 1 พยางค์ คำคล้องจอง 2 พยางค์ คำคล้องจอง 3 พยางค์ คำคล้องจอง 4 พยางค์ คำสัมผัสสระ คำสัมผัสอักษร และ กาพย์ยานี 11 กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง กาพย์ยานี 11 สรุปผลการวิจัย จากการทดลองใช้แบบฝึกกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองปลาไหล จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ปรากฏผลพบว่า

ตอนที่ 1 คำคล้องจอง 1 พยางค์ มี 4 จุดประสงค์ เมื่อพิจารณาจุดประสงค์รายข้อพบว่าสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 85.88

ตอนที่ 2 คำคล้องจอง 2 พยางค์ มี 3 จุดประสงค์ เมื่อพิจารณาจุดประสงค์รายข้อพบว่าสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 86.58

ตอนที่ 3 คำคล้องจอง 3 พยางค์ มี 4 จุดประสงค์ เมื่อพิจารณาจุดประสงค์รายข้อพบว่าสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 88

ตอนที่ 4 คำคล้องจอง 4 พยางค์ มี 4 จุดประสงค์ เมื่อพิจารณาจุดประสงค์รายข้อพบว่าสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 87.38

ตอนที่ 5 คำสัมผัสสระ มี 4 จุดประสงค์ เมื่อพิจารณาจุดประสงค์รายข้อพบว่าสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 87.25

ตอนที่ 6 คำสัมผัสอักษร มี 4 จุดประสงค์ เมื่อพิจารณาจุดประสงค์รายข้อพบว่าสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 85.19

ตอนที่ 7 กาพย์ยานี 11 มีจุดประสงค์ เมื่อพิจารณาจุดประสงค์รายข้อพบว่าสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 85.45

สรุปผลทั้ง 7 ตอน พบว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 86.53 ดังนั้น แบบฝึกหัดทั้ง 7 ตอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ กาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดครบทุกตอนแล้ว เมื่อนำมาพิจารณาให้คะแนนพบว่า สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหน้า เฉลี่ยร้อยละ 82.75 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนร้อยกรองผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้สอนได้

3.9.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

รอส (Bender.1993:188; citing Ross.) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการสอนอ่านเป็นคำไว้ว่า การสอนวิธีอ่านเป็นคำนี้ใช้ได้ดี ทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติในด้านการจำคำ เด็กจะเรียนรู้คำศัพท์ได้มากกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการเรียนรู้โดยวิธีปกติ

ฮีดดิน (Heden. 1995: 2543) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับการให้การสนับสนุนในชั้นเรียนร่วม จากการศึกษาพบว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติที่ได้รับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมและให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น และสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนในวัยเดียวกันได้ดีขึ้น

ชิก (Schick. 1996: 2617) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนพิเศษกับห้องเรียนปกติ (เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม)

โดยใช้โปรแกรม CISSAR กับนักเรียนในห้องเรียนร่วม 824 ห้อง และห้องเรียนพิเศษ 536 ห้อง จากการศึกษา พบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางบวกได้ดีกว่า เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม

มารี และเบิร์ตแตรม (Marry and Bertram. 1997: 174-178) ได้ศึกษา กลวิธีการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษ และ นักการศึกษาจากเกรด 2 ว่าใช้วิธีสอนแบบใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มครูผู้สอนเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90 % การอ่านเป็น รายบุคคล (Individualized Reading) 87.0 % การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Trade books) 81.5% และการเปลี่ยนกันอ่าน (Round-Reading) 74.1% เป็น 4 วิธีในระดับแรกที่ใช้มากที่สุด และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติ และเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

จากผลการวิจัยจะสรุปได้ว่า การที่จะทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีพัฒนาการ เรียนสูงขึ้นนั้น ต้องใช้กลวิธีการสอนอ่านหลายรูปแบบตลอดจนแบบฝึกการอ่านที่มีคุณภาพ และ ต้องจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสม จึงจะทำให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนในวัยเดียวกันได้ดี

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

4.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก

จรรยา ศรีพันธุ์บุตร (2533: 12) ได้กล่าวว่า แบบฝึกจะสมบูรณ์เมื่อใช้ฝึกทักษะทุก ด้านและสามารถนำไปใช้ในการตอบโต้สื่อสารได้ จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจำ ได้นาน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนด้วย

ราชบัณฑิตยสถาน (2535: 483) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า หมายถึง แบบฝึกหัด หรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้ นักเรียนฝึกตอบ

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ (2536: 22) กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ว่า เป็นสื่อการ เรียนที่ใช้ฝึกทักษะหรือสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียนสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ซึ่งจะทำ ให้นักเรียนเกิดการเรียนได้ดีและรวดเร็ว

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537: 490) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกว่า หมายถึง กลุ่มนักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เป็นส่วนที่นักเรียนบันทึกสาระสำคัญ และทำ แบบฝึกหัดด้วย มีลักษณะคล้าย "แบบฝึกหัด" แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่า แบบฝึกหัด อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วยเรียนเรียกว่า "Worksheet" หรือกระดาษคำตอบซึ่ง ผู้เรียนต้องถือ ติดตัวเวลาประกอบกิจกรรมต่างๆ หรืออาจรวมเป็นเล่มเรียกว่า "Workbook" โดย

เขียนรวมเรียงตามลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป เพื่อให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะ อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้อีกด้วย

ขนิษฐา โคตรเศรษฐี (2538: 32) กล่าวว่า ความหมายของแบบฝึกหัดแบบฝึกเป็น อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ในด้านต่างๆ โดยมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่มีกิจกรรมให้นักเรียน

จากความหมายของแบบฝึก สรุปได้ว่าแบบฝึกมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องนำมาเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะด้านต่างๆ ให้แก่เด็กโดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ครูต้องเลือก และสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

4.2 ประโยชน์ของแบบฝึก

ยุพา อัมพวงษ์ (2532: 44) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูมาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ถูกจัดทำขึ้นอย่างมีระบบ
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นแต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ถ้าการฝึกกระทำหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ และฝึกซ้ำๆ ในเรื่องที่บทพ้อง
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้ครูเห็นปัญหาของเด็กได้ชัดเจน และทำให้แก้ปัญหาได้ทันทั่วถึง
7. เด็กสามารถเก็บแบบฝึกไว้ใช้เป็นเครื่องมือ ในการทบทวนได้ด้วยตนเอง
8. ช่วยให้ครูและนักเรียนประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่ายในการฝึกฝนแต่ละครั้ง

มะลิ อาจิวชัย (2540: 17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดีแบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่าแบบฝึกมีประโยชน์ต่อการฝึกทักษะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาและคำศัพท์ต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ เกิดความสนุกสนาน สามารถ นำมา

ฝึกทบทวนได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้นักเรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะทางภาษาให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่หลากหลายและแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ดังนี้

สายสุณี สกุลแก้ว (2534: 34) ได้ทำการทดลองและรวบรวมลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ

นริศรา คงทอง (2539: 38) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกดังนี้

1. ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียน
2. คำนึงถึงหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน
3. เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก
4. ในแบบฝึกต้องประกอบด้วยคำชี้แจง และตัวอย่างสั้นๆ ที่ทำให้เข้าใจง่าย
5. ใช้เวลาเหมาะสม
6. มีหลายรูปแบบ

สมพร พูนพันธ์ (2541: 40) กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีมีดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนแล้ว
2. เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้นๆที่จะทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งต้อง

กระชับรัด

4. ใช้เวลาเหมาะสม คือไม่ใช้เวลานานหรือเร็วเกินไปเป็นที่น่าสนใจ และท้าทาย

ความสามารถ

จากลักษณะของแบบฝึกที่ดีดังกล่าว สรุปได้ว่าการสร้างแบบฝึกที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่หลากหลายและแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเนื้อหา ระดับชั้น และ

เวลาที่ใช้ในการทำ นอกจากนั้นควรเป็นแบบฝึกที่มีรูปร่างลักษณะที่สร้างความสนใจของผู้เรียนด้วย จะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย

4.4 หลักในการฝึกทักษะ

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534: 467) มีความเห็นว่าแบบฝึกเป็น สื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะ เพิ่มขึ้น ซึ่งมีหลักในการฝึกทักษะดังนี้

1. ก่อนการฝึกควรให้ผู้เรียนเข้าใจและทราบเหตุผลที่ต้องฝึก การฝึกอย่างไม่เข้าใจ ความหมายอาจไม่ทำให้เกิดทักษะ
2. การฝึกควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ภายใต้การแนะนำที่ดี ถ้าฝึกทักษะผิดๆ จะทำให้เสียเวลาเป็นอย่างมากในการแก้ไข
3. ช่วงเวลาการฝึกสั้นๆ บ่อยๆ ด้วยแบบฝึกที่คัดเลือกแล้วเป็นอย่างดีจะมี ประสิทธิภาพกว่าการฝึกช่วงยาวๆ ซึ่งผู้เรียนจะเบื่อหน่ายไม่สนใจ
4. กิจกรรมการฝึกควรจะหลากหลาย นอกจากแบบฝึกต่างๆ แล้วอาจใช้เกมปัญหา หรือกิจกรรมอื่นๆ บ้าง
5. การฝึกอย่างมีจุดมุ่งหมายจะเกิดประโยชน์มาก ถ้าผู้เรียนเห็นคุณค่าและความ จำเป็นของสิ่งที่เรียน หรือฝึกโดยอาจใช้การทดสอบหรือวิธีการอื่น เพื่อชี้ให้เห็นผลที่เกิดขึ้น ภายหลังการฝึกปฏิบัติ
6. การฝึกควรสัมพันธ์กับความมีเหตุผล ขณะฝึกควรให้ผู้เรียนใช้ความคิดหาเหตุผล ควบคู่ไปด้วย

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ (2536: 22) กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกไว้ว่า การสร้าง แบบฝึกควรคำนึงถึงความสนใจและความสามารถของนักเรียน ดังนั้น การสร้างแบบควรมี ความมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใด มีการกำหนดเวลาที่เหมาะสม เนื้อหาในแบบฝึกไม่ยาก เกินไปมีคำชี้แจงง่ายๆ และสั้นๆ และจะต้องมีรูปแบบที่น่าสนใจ

มะลิ อาจิรัชย์ (2540: 22) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกด้านใด
2. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา
3. แบบฝึกต้องเหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. มีความชัดเจนและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต

จากหลักการสร้างแบบฝึก สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกต้องคำนึง คือ แบบฝึกที่ สร้างขึ้นมานั้น ควรสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา พัฒนาการของเด็กและควรคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ควรมีจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึกว่าต้องการฝึกทักษะด้านใด ควรกำหนดเวลา ในการทำแบบฝึก การปฏิบัติไปตามขั้นตอน ฝึกช่วงสั้นๆ ซ้ำบ่อยๆ นอกจากนั้นอาจใช้กิจกรรม

อื่นๆ ช่วยใน การฝึกได้ด้วย เช่น เพลง เกม ปริศนาคำทาย เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซาก จำเจในการปฏิบัติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองในการทดลองสอนอ่านคำ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ มีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม อำเภอกงไกรลาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 6 คน ซึ่งมีวิธีการคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

(Purposive Sampling) โดยใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้และแบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้านของผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (แบบ ครป.)

เป็นแบบสำรวจโดยใช้ประเมินความสามารถของเด็ก ในการรับรู้และแปลผลข้อมูล ประกอบด้วยคำถาม 1-57 ข้อ สำรวจปัญหาของเด็กใน 8 ด้านใหญ่ คือ การรับรู้และแปลผลข้อมูล ด้วยการฟัง การรับรู้ และแปลผลข้อมูลด้วยสายตา การจัดหมวดหมู่ข้อมูล การรับรู้ความคิดรวบยอด ความเร็วในการรับรู้ และแปลผลข้อมูล การรับรู้ทางสายตาและการเคลื่อนไหว การรับรู้ทาง

สังคม ด้านสมาธิ ซึ่งมีคะแนนรวมจุดตัดตั้งแต่ 121 หรือสูงกว่า 121 ขึ้นไป ถือว่าเด็กมีปัญหาทางการเรียน ในขั้นนี้จะพบเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือเด็กปัญญาอ่อนในระดับเรียนได้ (EMR) ดังนั้นจึงต้องทำการคัดแยกอีกในขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2 ใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน

เป็นแบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยสำรวจปัญหาทางการเรียน 3 ด้าน คือ ด้านการอ่าน มีข้อย่อย 20 ข้อ ด้านการเขียนสะกดคำ มีข้อย่อย 30 ข้อ และด้านคณิตศาสตร์ มีข้อย่อย 30 ข้อ รวมทั้งหมด 80 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน คะแนนรวม 3 ด้านที่จุดตัด 199 ขึ้นไป ถือว่าเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้ นำผลทั้ง 2 ขั้นมาวิเคราะห์ข้อมูลบันทึกผลและทำการเก็บข้อมูลในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 3 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อสัมภาษณ์ ก่อนสัมภาษณ์ ให้ผู้ปกครองกรอกแบบซักประวัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กมากที่สุด ประเด็นของการสัมภาษณ์ผู้ปกครองคือ ความสามารถในการอ่านว่ามีปัญหาอย่างไรจึงนำมาเป็นข้อมูลเพื่อสรุปประเด็นปัญหา แล้วจึงเก็บข้อมูลในขั้นที่ 4

ขั้นที่ 4 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

ครูสร้างแบบทดสอบเกี่ยวกับการอ่าน โดยเลือกคำยากในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาทดสอบครูตรวจแบบทดสอบเพื่อหาความบกพร่อง นำข้อมูลทั้ง 4 ขั้นมาประมวลแล้วพิจารณาว่าข้อมูลสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าหากข้อมูลสอดคล้องกันทั้ง 4 ขั้น หรือสอดคล้องกันอย่างน้อย 2 ขั้น และมีความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือโดยครูพิจารณาว่าหากไม่ได้รับความช่วยเหลือแล้วไม่สามารถเรียนหนังสือได้ หรือเรียนไม่ทันเพื่อน

2. ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา

การประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาของเด็กที่ได้รับการคัดแยกแล้วโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับการอบรมการใช้แบบประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญามาแล้ว จากหน่วยงานของ กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถทางเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กอายุ 2-15 ปี สร้างขึ้นโดยกรมสุขภาพจิต (กระทรวงสาธารณสุข: 2546)

3. นำข้อมูลมาสรุปเพื่อตัดสินว่าเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
2. แผนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

การสร้างและการหาคุณภาพแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำโดยใช้บทคล้องจอง คำคล้องจอง วิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน วิธีการต่างๆ ตลอดจน การหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาไทย จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญในการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
- 1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- 1.3 กำหนดเนื้อหา โดยการเลือกคำยาก คำในมาตราตัวสะกดแม่กบ คำที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน ที่เด็กอ่านไม่ได้ จากหนังสือภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 1.4 กำหนดรูปแบบ วิธีการดำเนินกิจกรรม และเวลาในการสอนอ่านคำ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1.5 สร้างแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
- 1.6 นำแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบฝึกภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกจำนวน 3 ท่าน
- 1.7 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 1.8 นำแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองที่แก้ไขแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำจำนวน 24 คำ ซึ่งผู้วิจัยใช้กระบวนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ป1-3) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และการประเมินผลด้านการอ่าน จากหนังสือการศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ ผดุง อารยะวิญญู

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ ตอนที่ 2 ความเข้าใจความหมาย

2.4 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำมีดังนี้

2.4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ

อ่านได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน

อ่านไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

2.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถความเข้าใจความหมายของคำ

โยงเส้นจับคู่ภาพได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน

โยงเส้นจับคู่ภาพไม่ถูกต้อง ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินรวม เป็นการนำคะแนนการอ่านออกเสียงคำ และความสามารถความเข้าใจความหมายของคำมารวมกันเป็น คะแนนเต็ม 48 คะแนน เพื่อประเมินความสามารถในการเรียนรู้ โดยใช้ค่าพิสัยในการแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับตามเกณฑ์ดังนี้

33 – 48 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี

17 – 32 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้

0 - 16 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปรับปรุง

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตร IOC ถ้าค่า IOC ของแบบทดสอบข้อใดมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นใช้ไปทำการทดสอบได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การคะแนนดังนี้

+1 = เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตรงจุดประสงค์

0 = เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตรงจุดประสงค์

-1 = เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นไม่วัดตรงจุดประสงค์

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ค่าเที่ยงตรงตามเนื้อหาและโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตรดังนี้ (ถ้วนและอังคณา สายยศ. 2538: 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องมีค่ากับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 249) ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	หลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
X	หมายถึง	การสอนอ่านโดยใช้คำคล้องจอง
T ₁	หมายถึง	ความสามารถการอ่านคำก่อนการทดลองของกลุ่ม E
T ₂	หมายถึง	ความสามารถการอ่านคำหลังการทดลองของกลุ่ม E

ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการทดลองกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม เมื่อทดลองงานวิจัย
2. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทดลอง และดำเนินการขั้นตอนการทดลองตามแผนการสอนการอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองแก่ครูประจำชั้นนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างความคุ้นเคยกับเด็กที่เป็นกลุ่มทดลอง เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจและร่วมกิจกรรมด้วยความมั่นใจ ไม่กลัว และไม่ประหม่า
4. ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการอ่านคำกับกลุ่มทดลองก่อนสอนตามแผนการสอน โดยใช้แบบทดสอบทดสอบความสามารถอ่านคำ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที

5. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองกับกลุ่มทดลอง จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 14.30-15.30 น. และมีการทดสอบระหว่างเรียน ในการสอนแต่ละครั้งครูอธิบายความหมายของคำโดยใช้บัตรภาพสื่อความหมายของคำที่เรียนในแต่ละคำ

ตาราง 2 แผนการสอนอ่านคำ

สัปดาห์ที่	เวลา	วัน	เนื้อหาที่สอน(คำมาตราแม่กบ)
1	14.30 – 15.30 น.	จันทร์	ครั้งที่ 1 สอนการอ่านคำ อาบน้ำ
		อังคาร	ครั้งที่ 2 สอนการอ่านคำ ลาบหมู
		พุธ	ครั้งที่ 3 สอนการอ่านคำ ที่ราบ
		พฤหัสบดี	ครั้งที่ 4 สอนการอ่านคำ หีบผ้า
		ศุกร์	ครั้งที่ 5 ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน
2	14.30 – 15.30 น.	จันทร์	ครั้งที่ 6 สอนการอ่านคำ ข้าวดิบ
		อังคาร	ครั้งที่ 7 สอนการอ่านคำ ดับไฟ
		พุธ	ครั้งที่ 8 สอนการอ่านคำ ไกลลิบ
		พฤหัสบดี	ครั้งที่ 9 สอนการอ่านคำ โลงศพ
		ศุกร์	ครั้งที่ 10 ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน
3	14.30 – 15.30 น.	จันทร์	ครั้งที่ 11 สอนการอ่านคำ รีบไป
		อังคาร	ครั้งที่ 12 สอนการอ่านคำ ใส่งอบ
		พุธ	ครั้งที่ 13 สอนการอ่านคำ มีดดาบ
		พฤหัสบดี	ครั้งที่ 14 สอนการอ่านคำ จอบเสียม
		ศุกร์	ครั้งที่ 15 ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน
4	14.30 – 15.30 น.	จันทร์	ครั้งที่ 16 สอนการอ่านคำ หอบของ
		อังคาร	ครั้งที่ 17 สอนการอ่านคำ เสือคืบ
		พุธ	ครั้งที่ 18 สอนการอ่านคำ ลีบอย่าง
		พฤหัสบดี	ครั้งที่ 19 สอนการอ่านคำ ตะพาบ
		ศุกร์	ครั้งที่ 20 ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน
5	14.30 – 15.30 น.	จันทร์	ครั้งที่ 21 สอนการอ่านคำ รูปภาพ

อังคาร	ครั้งที่ 22	สอนการอ่านคำ ทะเลสาบ
พุธ	ครั้งที่ 23	สอนการอ่านคำ สายแข่ง
พฤหัสบดี	ครั้งที่ 24	สอนการอ่านคำ รูปเขียน
ศุกร์	ครั้งที่ 25	ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน

ตาราง 2 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	เวลา	วัน	เนื้อหาที่สอน(คำมาตราแม่กบ)
6	14.30 – 15.30 น.	จันทร์	ครั้งที่ 26 สอนการอ่านคำ ทำบาบ
		อังคาร	ครั้งที่ 27 สอนการอ่านคำ เคารพ
		พุธ	ครั้งที่ 28 สอนการอ่านคำ จับมือ
		พฤหัสบดี	ครั้งที่ 29 สอนการอ่านคำ สอบไล่
		ศุกร์	ครั้งที่ 30 ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน

เมื่อทดลองครบ 6 สัปดาห์แล้วทำการทดสอบความสามารถในการอ่านคำกับกลุ่มทดลองหลังทดลองโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำเป็นรายบุคคล โดยในการทดสอบครูใช้บัตรภาพแทนความหมายของคำที่ได้เรียนมาได้ถูกต้องตรงกับคำที่สอนอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล่องของตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล่องของและแบบทดสอบการอ่านคำ โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล่องของโดยวิธีการทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533: 92)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง เกณฑ์
ประสิทธิภาพ 80/80 สามารถคำนวณได้จากสูตรดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2534: 139)

80 ตัวแรก หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำคล้องจองทดสอบ
ระหว่างเรียน (E_1) ของกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน

$$E_1 = \frac{\sum X / N}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

N แทน จำนวนผู้เรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ความสามารถอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่านคำคล้องจอง
ทดสอบหลังเรียน (E_2) ของกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน

$$E_2 = \frac{\sum Y / N}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

2. สถิติพื้นฐาน มีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2536: 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ.

2536: 64)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนน

$\sum N^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลัง

สอง

N แทน จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ ใช้วิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533: 91-97)

$$D = y - x$$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่

X แทน คะแนนของการประเมินก่อนทำการทดลอง

Y แทน คะแนนของการประเมินหลังทำการทดลอง

โดยมีลำดับขั้นในการคิดดังนี้

1. หาค่าความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ โดยคิดเครื่องหมาย

2. นำข้อมูลที่ได้อันดับจากน้อยไปมาก โดยให้ค่าที่น้อยสุดอยู่ในอันดับที่

1 (จัดอันดับโดยไม่คิดเครื่องหมาย)

3. หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และผลรวมของระดับที่มี

เครื่องหมายลบ

4. พิจารณาให้ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	จำนวนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$S.D.$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
X	แทน	คะแนนของการทดสอบก่อนการทดลอง
Y	แทน	คะแนนของการทดสอบหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษา ที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับตาม ความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองแตกต่างกันโดยหลังการใช้แบบฝึกเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้น

1. การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง รายละเอียดดังแสดงในตาราง

3

ตาราง 3 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการสอนอ่านคำโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

คนที่	คะแนนอ่านคำระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม)							คะแนนความสามารถ อ่านคำหลังเรียน (คะแนนเต็ม 48 คะแนน)		
	8 คะแนน									
	1	2	3	4	5	6	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	8	7	8	7	8	8	7.67	95.83	44	91.67
2	7	7	7	7	7	7	7.00	87.50	42	87.50
3	8	8	7	7	8	7	7.50	93.75	43	89.58
4	8	8	7	8	8	8	7.83	97.92	44	91.67
5	8	8	8	7	8	8	7.83	97.92	45	93.75
6	8	7	7	8	7	7	7.33	91.67	43	89.58
คะแนนเฉลี่ย							7.53	94.10	43.50	90.63

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองระหว่างเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 7.53 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.10 และความสามารถการอ่านคำหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 43.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.63 ผลของการหาประสิทธิภาพของการอ่าน คำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 94.10/90.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึก
การอ่านคำคล้องจอง รายละเอียดดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 คะแนนความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

คนที่	หลังการทดลอง			
	การอ่านออกเสียง	เข้าใจความหมาย	คะแนนรวม	ระดับ
	(24 คะแนน)	(24 คะแนน)	(48 คะแนน)	ความสามารถ
1	23	21	44	ดี
2	22	20	42	ดี
3	22	21	43	ดี
4	23	21	44	ดี
5	23	22	45	ดี
6	22	21	43	ดี
$\bar{X}$	22.50	21.00	43.50	
S.D.	0.55	0.63	1.05	

จากตาราง 4 พบว่าหลังการทดลองความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 43.50 คะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็นคะแนนการอ่านออก
เสียง เฉลี่ย 22.50 คะแนน และคะแนนความเข้าใจความหมายของคำที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.00
คะแนน

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านคำหลังการทดลองของเด็กที่มีปัญหาทางการ
เรียนรู้ ด้านการอ่านจากการสอน โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
43.50 คะแนน มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี

3.การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง รายละเอียดดังแสดงใน ตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและหลังโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

คนที่	คะแนน		ผลต่างของ คะแนน	ลำดับที่ ความ แตกต่าง	ลำดับเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน	หลังสอน			บวก	ลบ
1	10	44	34	1.5	+1.5	-0
2	8	42	34	1.5	+1.5	-0
3	7	43	36	4	+4	-0
4	6	44	38	6	+6	-0
5	8	45	37	5	+5	-0
6	8	43	35	3	+3	-0
				รวม	T+ =21	T- =0
					T =0	

$T^* = 0$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

(ค่า T จากตาราง N = 6 มีค่า = 0)

จากตาราง 5 พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้สอนการอ่านคำโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่สอนอ่านคำโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ที่มุ่งศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน ช่วยกันคิดค้นสื่อและนวัตกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม อำเภอกงไกรลาศ สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาสุโขทัย เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน ซึ่งคัดแยกโดยใช้แบบสำรวจในการเรียนรู้ และแบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้านของ ผดุง อารยะวิญญู และแบบประเมินความสามารถทางชาวปัญญาของกรมสุขภาพจิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
2. แผนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design โดยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้งๆ ละ 50 นาที ตั้งแต่เวลา 14.30-15.30 น. รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง โดยมีขั้นตอน ในการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ก่อนการทดลอง ได้ทำการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว โดยทำการทดสอบเป็นรายบุคคล
2. ดำเนินการทดลอง โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองตามแผนการสอน จำนวน 30 แผน เมื่อจบในแต่ละแผนการสอน ได้ทำการประเมินผลการอ่านคำทุกแผนการสอนเพื่อรวบรวมข้อมูลระหว่างการทดลอง
3. หลังการทดลอง ทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลองโดยทดสอบเป็นรายบุคคล

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

วันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2549

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ

80/80

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง และแบบทดสอบการอ่านคำ โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง โดยวิธีการทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง สรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีค่าประสิทธิภาพ 94.10/90.63 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี
3. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีความสามารถในการเรียนรู้การอ่านคำสูงกว่า ก่อนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองมีค่าประสิทธิภาพ 94.10/90.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อ 1 ที่ว่าแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองมีประสิทธิภาพ 80/80 หมายความว่า แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนได้ ดังเช่นวิจิตร เรื่องดงยาง (2538: 48) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ว่า เพื่อให้แบบฝึกที่สร้างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่แท้จริง

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง พบว่า ก่อนทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และหลังจากทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2 ที่ว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองได้ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสุรางค์ โค้วตระกูล (2541: 253) ที่กล่าวว่า คำคล้องจองจะมีเสียงสัมผัสคล้องจองกันช่วยให้จำง่ายแก่การจดจำ และจำได้แม่นยำ และยังให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และไพเราะ พุ่มนั (2544: 7) ที่กล่าวว่า ครูควรใช้เพลงหรือคำคล้องจองมาร้องหรือมาท่องจำเพื่อให้เด็กหันมาสนใจและร้องตามครู และควรเป็นคำคล้องจองที่สั้นๆ สนุกสนาน เด็กจำได้ง่าย

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย อรัญญา เชื้อทอง (2546: 67) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้บัตรร้อยกรอง ซึ่งพบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปานใจ จารุวนิช (2548: 67) ได้ศึกษาพฤติกรรมการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง มีพฤติกรรมการพูดหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับลำพอง นิยะมะ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยแบบฝึกการเขียนร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ กาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ทดสอบหลัง ทำแบบฝึกหัดสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนร้อยกรองผ่านตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนดไว้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ช่วยทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านคำสามารถจดจำได้ รู้ความหมายของคำ อ่านหนังสือได้เข้าใจในสิ่งที่ได้อ่าน และเรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน และสามารถช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ประสบผลสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและเชื่อมั่น ในตนเองได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น ดังนั้น ครู ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของเด็ก สามารถที่จะนำวิธีการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองไปใช้ในการแก้ไขปัญหาการอ่านของเด็กได้ เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการอ่านคำ เรียนรู้คำ อันเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับต่อไป และเพื่อให้เด็กมีทักษะพื้นฐานในการอ่านภาษาไทยดีขึ้น
2. การสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองนี้ เป็นวิธีการสอนที่ใช้กับเด็กปกติที่เริ่มหัดอ่านได้ เพื่อฝึกท่องจำคำ สำหรับเนื้อหาง่ายก่อน นำไปฝึกฝนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ใช้สอนเป็นรายบุคคล หรือสอนเด็กกลุ่มเล็กๆ
3. ไม่ควรนำการสอนอ่านคำโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองเป็นหลักอย่างเดียว ควรใช้สอนรวมกับวิธีการสอนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทดลองใช้การสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในด้านอื่นๆ ที่มีปัญหาด้านการอ่าน
2. ควรมีการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำจากการใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง กับวิธีการสอนอื่นๆ
3. ควรมีการนำแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองไปทดลองกับโรงเรียนอื่นที่มีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบด้วย
4. ควรมีการนำแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองไปศึกษาทักษะทางด้านอื่นๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น ด้านการเขียน เป็นต้น
5. ควรนำแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองไปทดลองกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือเด็กปกติ โดยนำไปใช้ในรูปแบบมัลติมีเดีย
6. ควรมีการนำแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ในมาตราตัวสะกดอื่นๆ เช่น แม่กม แม่กด แม่เกย แม่เกว ฯลฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). **หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- , (2534). **คู่มือการประเมินผลการเรียน**. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- , (2539). **การเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหาและแนวทางแก้ไข**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภา.
- , (2542). **บทอาขยานภาษาไทย ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.
- , (2543). **แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- , (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.
- (2548). **หนังสืออ่านเพิ่มเติมบทอาขยานภาษาไทย กลุ่มสาระภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1-ช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.
- กิงสร เกาะประเสริฐ. (2540). **การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำวิชา ภาษาไทย ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปานกลาง อายุ 7-14 ปี ระหว่างวิธีการสอนอ่านคำโดยการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และการสอน อ่านคำ ตามหลักสูตร. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาพิเศษ)**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.
- กำชัย ทองหล่อ. (2533). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : บารุงสาสน์.
- กัลยา ขวนมาลัย. (2539). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นท์ติ้งเฮาส์
- ขนิษฐา โคตรเศรษฐี. (2538). **การสร้างแบบฝึกภาษาไทย เรื่องสุภาษิตสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ใจสิริ ปราโมช ณ อยุธยา; และคนอื่นๆ. (2535). **ภาษาไทย 3**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา

จรรยา ศรีพันธุ์บุตร. (2533). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเขียนเรียงความของ
นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้และไม่ใช้ ชุดฝึกการเขียน.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ภาษาไทย). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่าย
เอกสาร.

จำเริญ แสงดวงแข. (2547). เอกสารประกอบการสอนการเขียนร้อยกรอง. คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่าย
เอกสาร.

จิรลักษณ์ จิรวินูลย์. (2546). คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ การอ่าน.
กรุงเทพฯ: องค์การค้ำชูสภาพาลาดพร้าว.

ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2537). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยขง พรหมวงศ์; และคนอื่นๆ. (2540). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอน ระดับ
อนุบาล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2534). เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอ
เดียนสโตร์.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2532). การเขียน 2. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

เตือนใจ กรูบกระโทก. (2543). การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการ
เขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ. ปรินญา
นิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทัศนีย์ สุขเมธี. (2534). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการ
สอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรีสทวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

นริศรา คงทอง. (2539). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทย โดยใช้ แบบบันทึกเสียง
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิตินอนพารามетริก. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

- บันลึก พุกกะวัน. (2532). **มติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- , (2533). **การสร้างและการสอนประสบการณ์ภาษาของมนุษย์**. ในเอกสารประกอบคำบรรยาย. ณ สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 8. เชียงใหม่. ม.ป.พ.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ปานใจ จารุณิช. (2548). **พฤติกรรมทางการพูดของเด็กในปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง**. ปรียนัญญาพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เปลื้อง ณ นคร (2530). **ความนิยมในการเขียนร้อยกรอง**. ภาษาและวรรณคดี. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2535). **รายงานการวิจัยเรื่อง การสร้างเครื่องมือเพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- , (2539). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ: รำไทย เพรส.
- , (2542). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ: รำไทย เพรส
- , (2544). **เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: รำไทย เพรส.
- ผอบ โปษะกฤษณะ. (2538). **ลักษณะเฉพาะภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2540). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ไพรงาม โพธิ์พุ่ม และคณะ. (2547). **ชุดเสริมการอ่านภาษาอังกฤษจากเทพนิยาย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ไพเราะ พุ่มมั้น. (2544). **การพัฒนาคุณภาพนักเรียนก่อนประถมศึกษาสู่ผลงานทางวิชาการ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แวนแก้ว.
- มะลิ อัจฉิชัย. (2540). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย) มหาสารคาม: บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มาลา ชูเชิด. (2539). **ผลการเรียนรู้ด้านความเข้าใจการอ่านของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการใช้แบบฝึกหัดรูปภาพ**. ปรียนัญญาพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- แม่น้ำส ขวลิขิต. (2544). **แนวทางส่งเสริมการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: รำ
 ไทยราไทยเพรส จำกัด.
- ยมโดย เพ็งพงศา. (2533). **รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษา ร้อยกรองประเภทกลอน ในแง่**
วรรณศิลป์และคีตศิลป์ไทย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ภาคใต้): ม.ป.พ.
- ยุพา ยิมพงษ์. (2532). **การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร ล ว” สำหรับ** นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2535). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525**. กรุงเทพฯ: วัฒนา
 พานิช.
- . (2530). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525**. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2536). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2540). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลำพอง นิยะมะ. (2548). **แบบฝึกการเขียนร้อยกรอง กาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**.
<http://www.thaiedresearch.org/resulf/info2.php?id=3613>.
- วนิดา เสนีเศรษฐและคณะ. (2531). **วิจารณ์ญาณทางภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: โอ.
 เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- วันเนา ยูเต็น. (2532). **การศึกษาเรื่องกลอน**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วิจิตร เรืองคงขาง. (2538). **การสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเงิน ชั้น**
ประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับ
ปรับปรุง พ.ศ.2533). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (คณิตศาสตร์). มหาสารคาม:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. (2522). **การใช้ภาษา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. (2543). **คู่มือครูเพื่อเด็กที่มีปัญหาการเรียน**. กรุงเทพฯ: บริษัท ที่
 ซีจี พรินต์ติ้ง จำกัด.
- วิโรฒ จันทรเพ็ญ. (2539). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ
- วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ. (2536). **การสร้างแบบฝึกการใช้พจนานุกรมสำหรับนักเรียนชั้น**
ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). ชลบุรี: มหามบัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2537). **แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา

- พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- , (2541). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: พรานนกการพิมพ์.
- , (2547). การศึกษาพิเศษสาหรณุกรมศึกษา ฉบับรวมเล่มเฉพาะเรื่องอันดับ 4. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศรีวิไล พลมณี. (2528). ภาษาและการสอน. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2545). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2537). กลวิธีในการอ่าน ในเอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย หน่วยที่ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศศิธร วงศ์ชาติ. (2542). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง ประสพการณ์ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนิท ตั้งทวี. (2528). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- สมพร พูลพันธ์. (2541). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อการสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สอากค์ ดำเนินสวัสดิ์. (2539). จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สายสุณี สกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545) การเขียนบทร้อยกรอง กลอนแปด : กลอน สุภาพ. การประถมศึกษาแห่งชาติ. กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสาร สน.ที่ 29/2545.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541 : 2553). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

----- . (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

อรัญญา เชื้อทอง. (2546). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทร้อยกรอง**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อุทัย ภิรมย์รัตน์. (2535). **ภาษาศาสตร์และการอ่าน 1**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Bender, William N (1993). **Teaching students with Mild Disabilities**. Massachusetts: Allyn and Baon A. Simon & Schuster Company.

Cooper , David J. and other. (1988). **To What and How of Reading**. Instruction 2nd Ohio: Merrill Publishing Company.

Corners, Frances A. (1992). Reading Intraction for Student with Moderate Mental Retardation : Review and Analysis of Research. **Journal of Mental Retardation**. 96 : 163.

Fry, Edward. (1977). **Elementary Reading Instruction**. New York: McGraw – Hill Book Company.

Grellet, Francoise. (1994). **Developing Reading Skills**. Cambrridge: Cambridge University Press.

Harris,Larry A.and Carl B.Smith.(1976) **Reading Instruction Diagnostic Teaching in the Classroom**. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Hedn,Debrah Lynn.(1995,February) The Interwoven Relationship of Teaching Learning and Supporting in Inclusive Classrooms. **Dissertartation Abstracts International**. 8(55)

Hicks. Karen and Beth Wedlington. (1994). **The Efficacy of Shared Reading with Teens**. DAO.

Lerner, Jane t w. (1997). **Theories, Diagnosis, and Teaching strategies**. 7 th ed. New York: Houghton Mifflin Company.

Marry, Ellen Drecktran and Chiang Berttam. (1997, May-June). Instructional Strategies Used by General Educators and Teachers of Students with Learning Disability. **Remedial and Special Education**. “n.d.” (18): 174-181.

Schick,Michelle Christine. (1996,January) “Special Education Placement as Treatment”: A
Comparision of Eniorments. **Dissertation Abstracts International**.7 (56) : 347

Smilth, Tom E.C. and Other. (1995). **Teaching Students With Special Needs in Inclusive
Setting**. New York: By Allyn and Bacon.

Spredury, Julie and Elkins John. (1993). **Family Literacy in Australia**. DAO.

ภาคผนวก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์นันทยา ทองท้วม

วุฒิการศึกษา เอกการศึกษาผู้ใหญ่ (กศ.บ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
ตำแหน่ง ครู ชำนาญการพิเศษ (ค.ศ.3) ด้านภาษาไทย
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดวังสรรค์ หมู่ 2 ตำบลยางซ้าย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

2. อาจารย์มะลิ คุ้มบุตร

วุฒิการศึกษา การวัดผลการศึกษา (กศ.ม) จากมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 1

3. อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม

วุฒิการศึกษา เอกอุดมศึกษา (ค.ค) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมการศึกษาพิเศษ
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ตาราง 7 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

คำ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum X$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
อาบน้ำ	+1	+1	+1	+3	1.0
ลาบหมู	+1	+1	+1	+3	1.0
ที่ราบ	+1	+1	+1	+3	1.0
หีบผ้า	+1	+1	+1	+3	1.0
ข้าวดิน	+1	+1	0	+2	0.6
ดับไฟ	+1	+1	+1	+3	1.0
ไถลลับ	+1	+1	+1	+3	1.0
โลงศพ	+1	+1	+1	+3	1.0
รีบไป	+1	+1	+1	+3	1.0
ใส่ถอบ	+1	+1	+1	+3	1.0
มีดดาบ	+1	+1	0	+2	0.6
จอบเสียม	+1	+1	+1	+3	1.0
หอบของ	+1	+1	0	+2	0.6
ลิบอย่าง	+1	+1	+1	+3	1.0
เสือกับ	+1	+1	0	+2	0.6
ตะพาน	+1	+1	+1	+3	1.0
รูปภาพ	+1	+1	+1	+3	1.0
ทะเลสาบ	+1	+1	0	+2	0.6
สาปแช่ง	+1	+1	0	+2	0.6
รูปเทียน	+1	+1	+1	+3	1.0
ทำบาป	+1	+1	+1	+3	1.0
เคารพ	+1	+1	+1	+3	1.0
จับมือ	+1	+1	+1	+3	1.0
สอบไล่	+1	+1	0	+2	0.6

ภาคผนวก ก

วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน

ตาราง 8 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน

แผนการสอน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum X$	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
2	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
3	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
4	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
5	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
6	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
7	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
8	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
9	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
10	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
11	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
12	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
13	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
14	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
15	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
16	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
17	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
18	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
19	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
20	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
21	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
22	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
23	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
24	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
25	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้

ตาราง 8 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน (ต่อ)

แผนการสอน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum X$	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
27	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
28	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
29	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
30	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้

ภาคผนวก ง
วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ

ตาราง 9 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

แผนการสอน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum X$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
อาบน้ำ	+1	+1	+1	+3	1.0
ลาบหมู	+1	+1	+1	+3	1.0
ที่ราบ	+1	+1	+1	+3	1.0
หีบผ้า	+1	+1	+1	+3	1.0
ข้าวดิน	+1	+1	+1	+3	1.0
ดับไฟ	+1	+1	+1	+3	1.0
ไถกลับ	+1	+1	+1	+3	1.0
โลงศพ	+1	+1	+1	+3	1.0
รีบไป	+1	+1	+1	+3	1.0
ใส่ถอบ	+1	+1	+1	+3	1.0
มีดดาบ	+1	+1	+1	+3	1.0
จอบเสียม	+1	+1	+1	+3	1.0
หอบของ	+1	+1	+1	+3	1.0
ลืออย่าง	+1	+1	+1	+3	1.0
เสือกับ	+1	+1	+1	+3	1.0
ตะพาน	+1	+1	+1	+3	1.0
รูปภาพ	+1	+1	+1	+3	1.0
ทะเลสาบ	+1	+1	+1	+3	1.0
สาปแช่ง	+1	+1	+1	+3	1.0
รูปเทียน	+1	+1	+1	+3	1.0
ทำบาป	+1	+1	+1	+3	1.0
เคารพ	+1	+1	+1	+3	1.0
จับมือ	+1	+1	+1	+3	1.0
สอบไล่	+1	+1	+1	+3	1.0

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา
แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ตาราง 6 แบบบันทึกการประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็ก อายุ 2 - 15 ปี

เด็กคนที่	เชาว์ปัญญา (IQ)
1	100
2	93
3	102
4	110
5	115
6	98

เครื่องมือในการคัดแยกเด็ก LD

เครื่องมือในการคัดแยกเด็ก LD มี 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 ชื่อ แบบทดสอบความสามารถในการรับรู้และแปลผลข้อมูล (แบบ กรป)

ใช้ตัดสินว่าเด็กเป็น LD หรือไม่ มีเกณฑ์การตัดสินดังนี้

ด้าน	เกณฑ์
1. การรับรู้และแปลผลข้อด้านการฟัง	17
2. การรับรู้และแปลผลข้อด้านสายตา	21
3. การจัดหมวดหมู่ข้อมูล	13
4. ความรับรู้ความคิดรวบยอด	14
5. ความเร็วในการรับรู้และแปลผลข้อมูล	19
6. การรับรู้ทางสายตาและการเคลื่อนไหว	11
7. การรับรู้ทางสังคม	10
8. ด้านสมาธิ	15
รวม	121

ชุดที่ 2 ชื่อ แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน(สปร)

ใช้ตัดสินว่า

- เด็กเป็น LD ใหม่
- เด็กเป็น LD ด้านใด

โดยเกณฑ์การตัดสินดังนี้

ด้าน	เกณฑ์การตัดสิน
การอ่าน	55
การเขียน	59
คณิตศาสตร์	74
รวม	199

โดย ดร. ผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร

ภาคผนวก ช

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ

1. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจความหมายของคำ
3. แบบทดสอบระหว่างเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน

อาบน้ำ

ลาบหมู

ที่ราบ

หีบผ้า

ข้าวดิบ

ดับไฟ

ไกลลิบ

โลงศพ

รีบไป

ใส่อบ

มีดดาบ

จอบเสียม

หอบของ

เสื่อกับ

สืบอย่าง

ตะพาน

รูปภาพ

ทะเลสา

สาปแช่ง

รูปเทียน

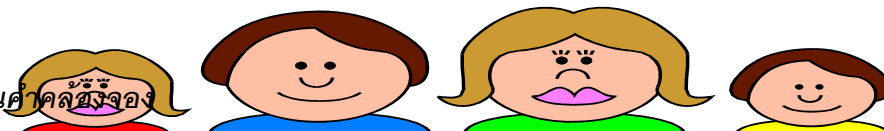
ทำบาป

เคารพ

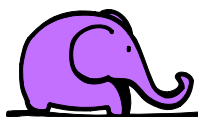
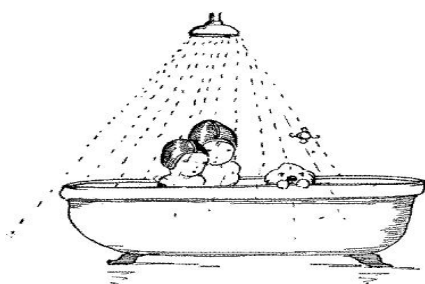
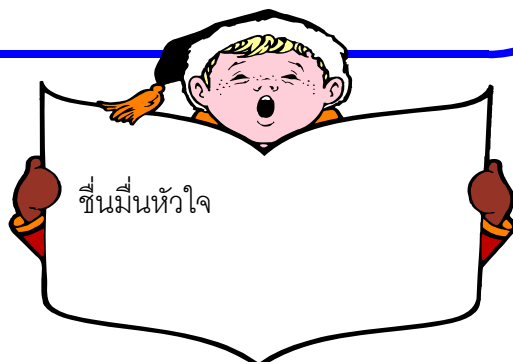
จับมือ

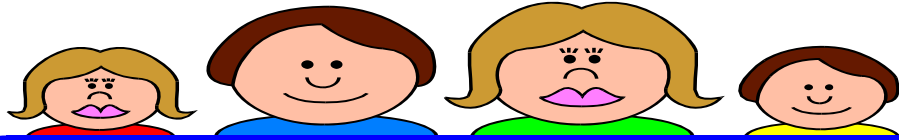
สอบได้

ภาคผนวก จ
แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง
ตัวอย่างแผนการสอน

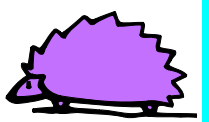
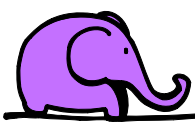
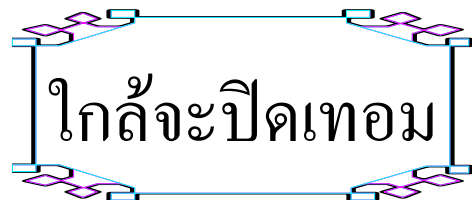
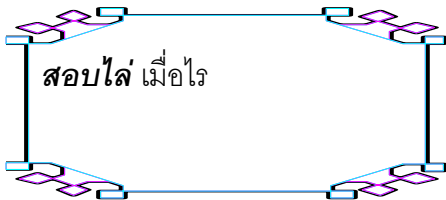
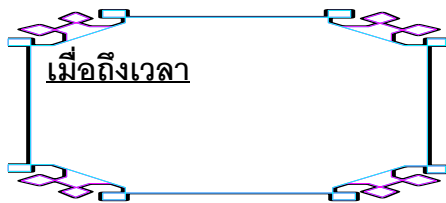
ชุดที่ 1 อาน้ำ

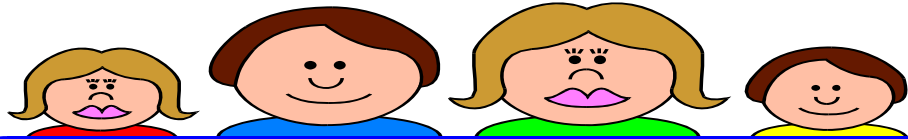

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 24 สอบไล่

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 9 รีบไป

ดูหน้า ดูหลัง

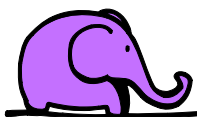
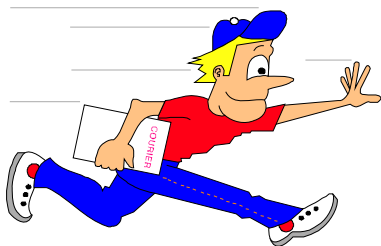
อย่าพลั้ง รีบไป

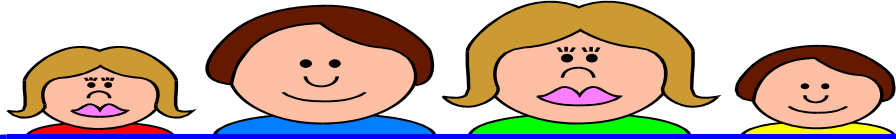

อย่าด่วนร้อนใจ

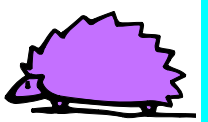
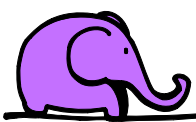
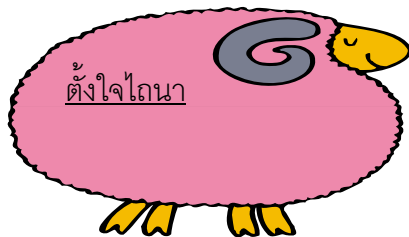
รีบไปไม่ดี

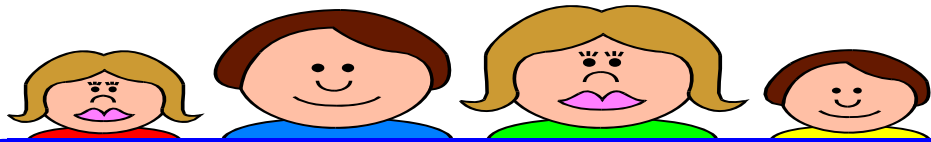

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 10 ไส้ขอบ

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

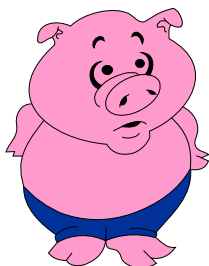
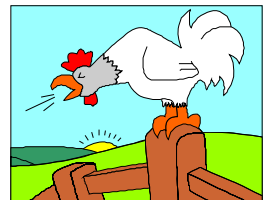
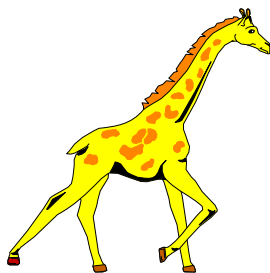
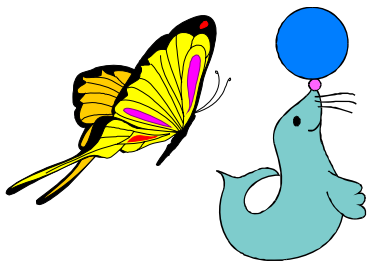
ชุดที่ 15 สิบอย่าง

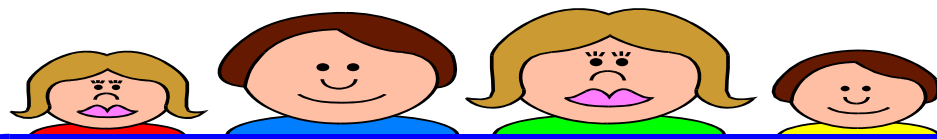
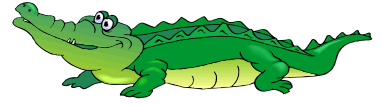
เขียนชื่อสัตว์ที่รู้

ให้ครู สิบอย่าง

สัตว์ที่อยู่รอบข้างข้าง

สิบอย่าง ลองทำ

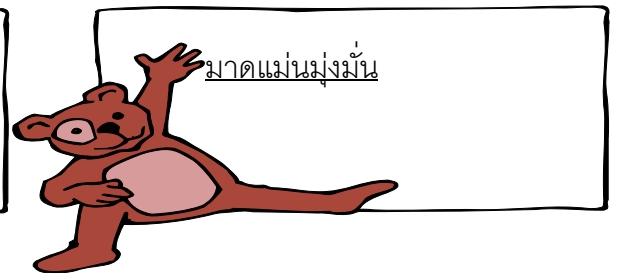

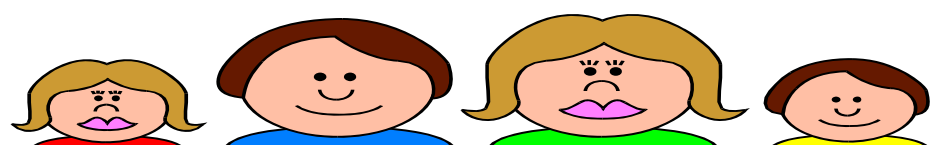

แบบฝึกการอ่านคำคล้อง

จอง

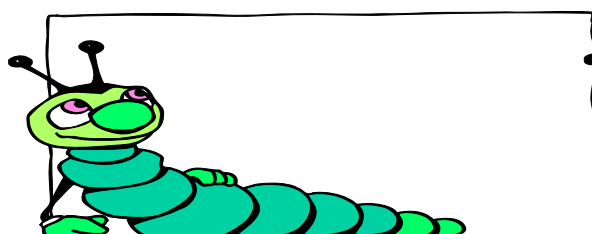
ชุดที่ 23 จับมือ

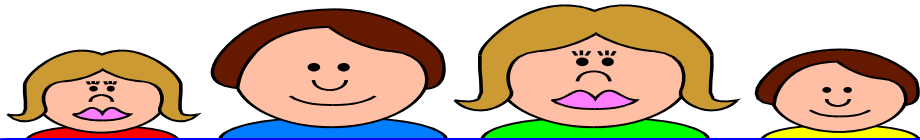
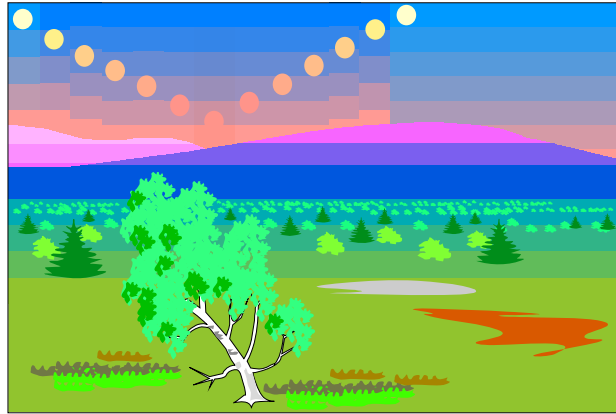

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 3 ที่ราบ

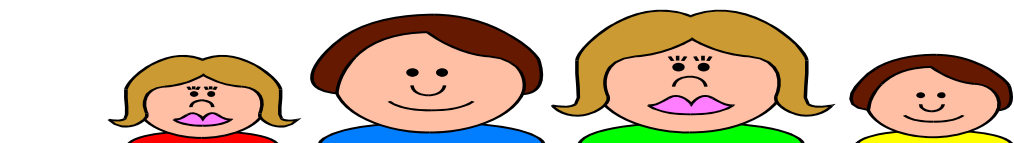
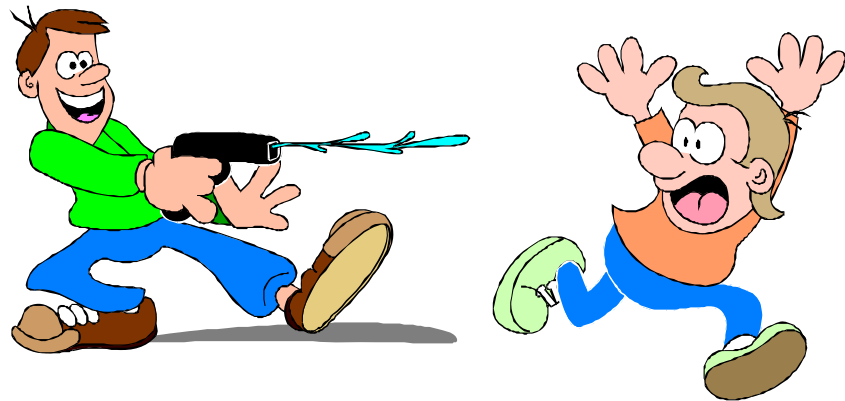
รวงทองมองไกล กว้างใหญ่ที่ราบ

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

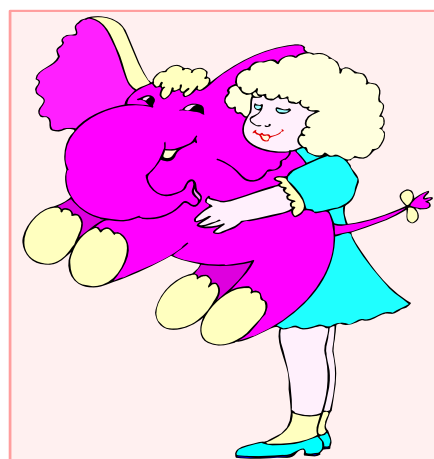
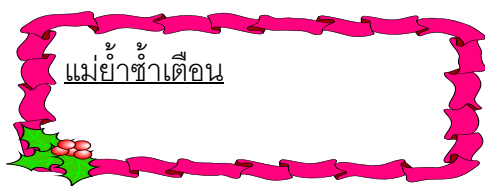
ชุดที่ 21 ทำบาป

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 13 หอบของ

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 8 โลงศพ

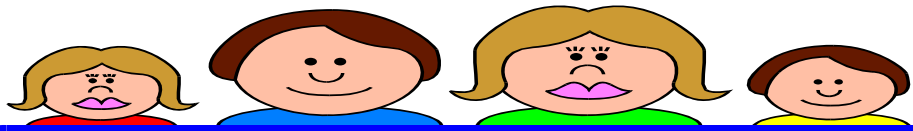
ยากดีมีเงิน

ไม่พินโลงศพ

ใครเห็นใครพบ

โลงศพ คนตาย

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 2 ลาบหมู

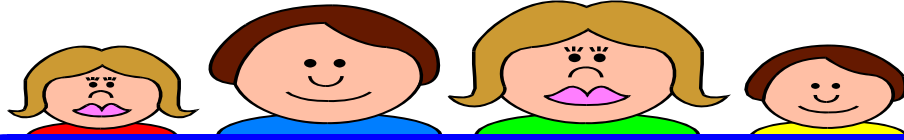
ลาบหมู หนุ่จ๋า

ผักหญ้าน่ากิน

กินบ่อยอร่อยลิ้น

อยากกินลาบหมู

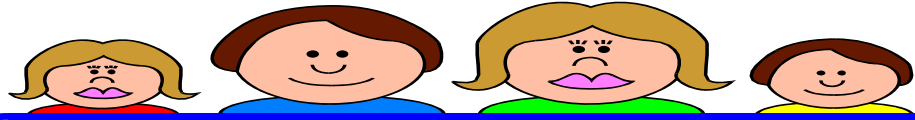

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 4 หีบผ้า

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 5 ข้าวดิบ

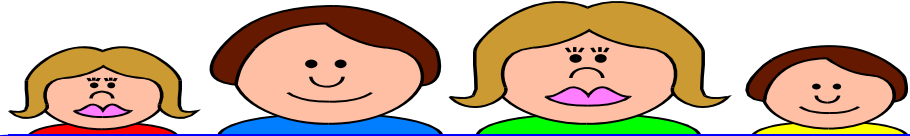
ร้องอ้าวข้าวดิบ

กระซิบบอกเพื่อน

กินข้าวดิบขอ

ระวังเพื่อนปวดท้อง

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 12 จอบเสียม

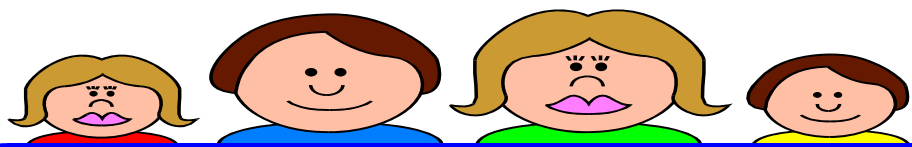
จอบเสียมเตรียมพร้อม

วางล้อมพร้อมหน้า

ขุดดิน ดายหญ้า

รับหา จอบเสียม

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 19 สापแข่ง

สาปแข่งคนชั่ว

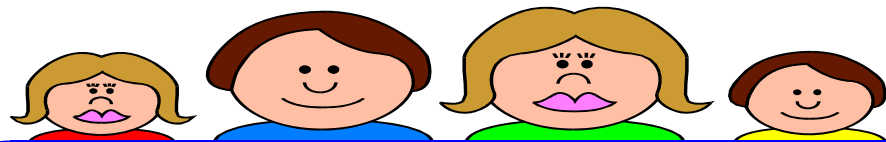
ไม่กลัวบาปกรรม

หนูไม่กระทำ

กลัวคำสาปแข่ง

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

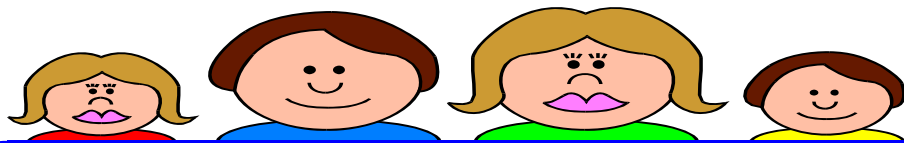
ชุดที่ 7 ไกลลิบ

ไกลลิบ ยิบยับ

จ้องจับท้องฟ้า

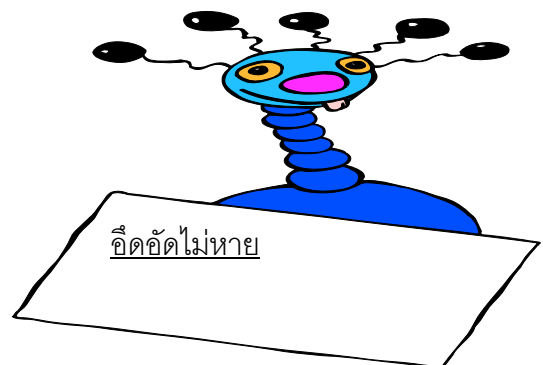
ดวงดาวพราวตา

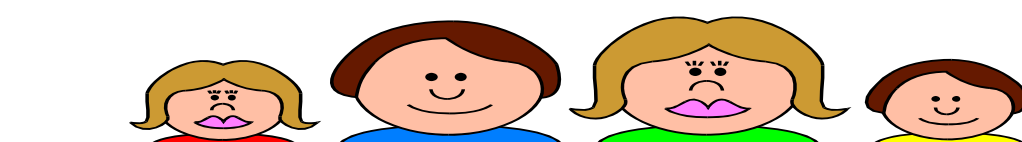
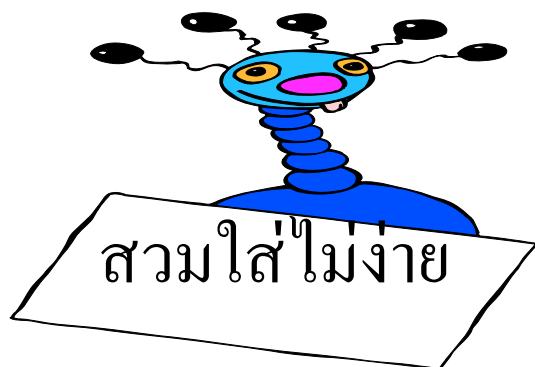
แสงจ้าไกลลิบ

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 14 เสือคืบ

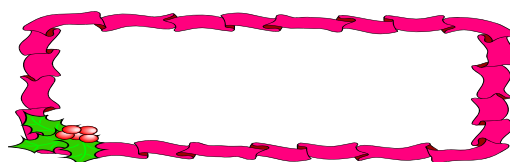

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 6 ดับไฟ

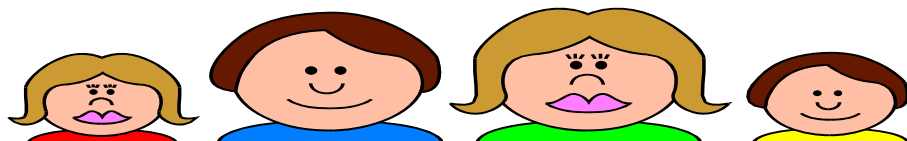
ดับไฟ ก่อนนอน

แม่สอนเอาไว้

จะนอนเมื่อไร

ดับไฟ ก่อนนอน

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

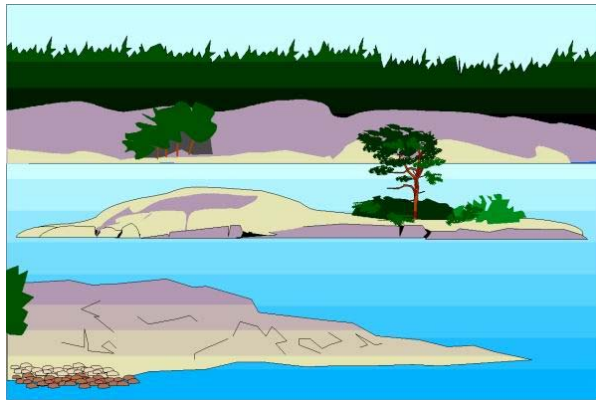
ชุดที่ 18 ทะเลสาบ

ทะเลสาบราบเรียบ

เย็นเฉียบน้ำใส

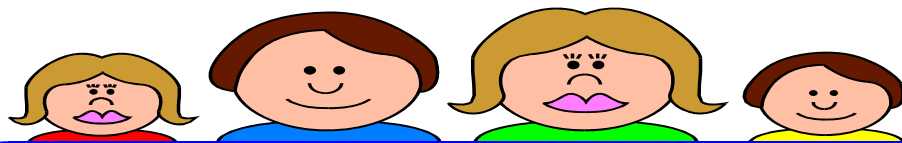
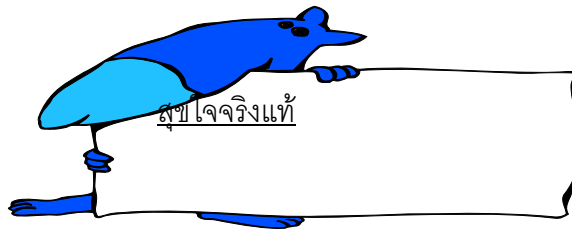
ระรื่นชื่นใจ

เมื่อไปทะเลสาบ

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 17 รูปภาพ

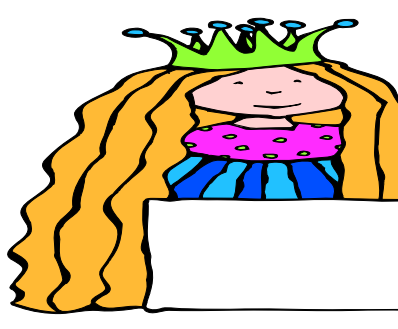

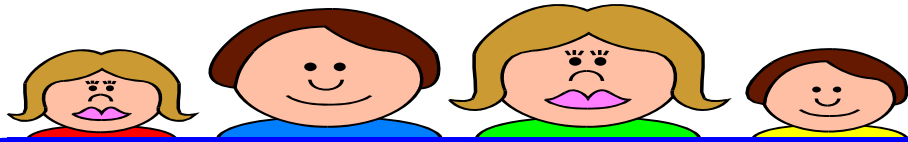
แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 22 เคารพ

ม่อม

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

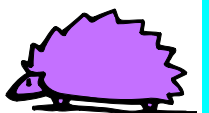
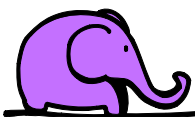
ชุดที่ 20 รูปเทียน

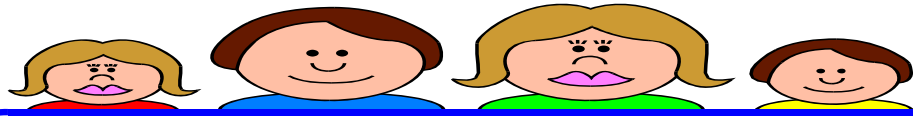
รูปเทียนเวียนไหว้

มิไ้บูชา

สองสิ่งนี้หนา

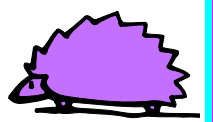
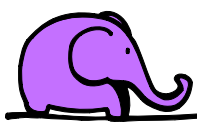
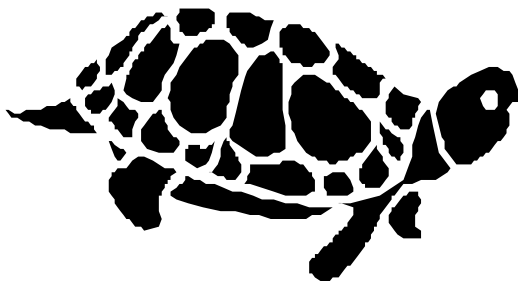
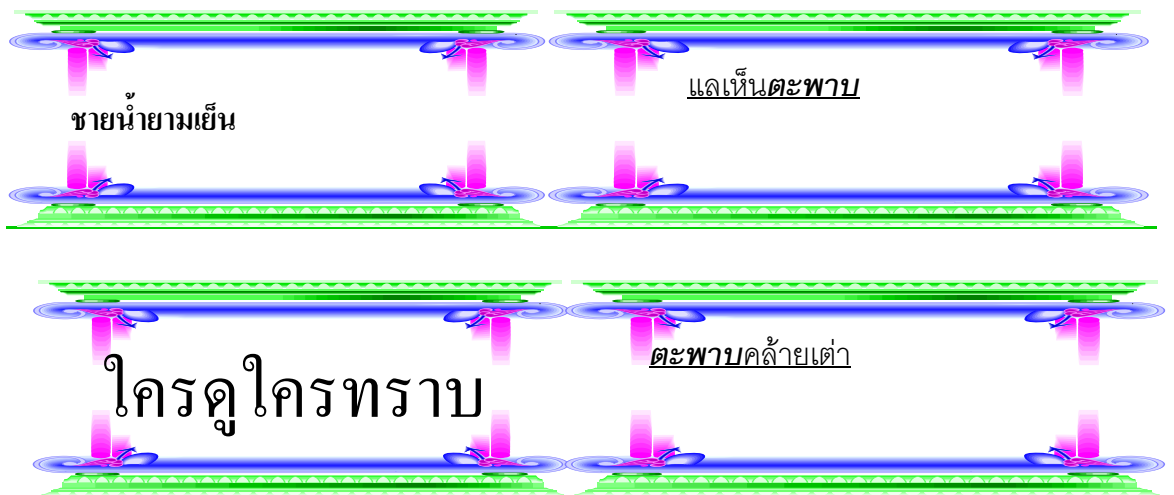
หนูจำ รูปเทียน

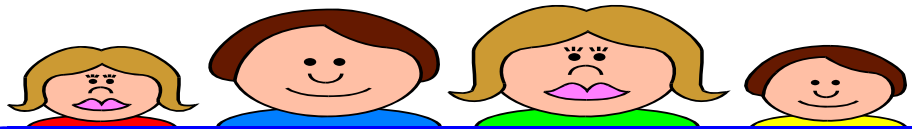

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 16 ตะพาบ

แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง

ชุดที่ 11 มีดดาบ

โบราณนานมา

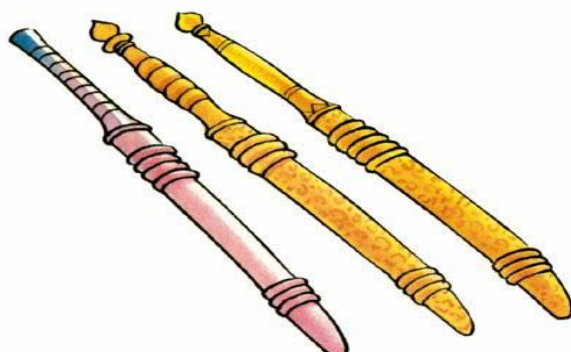
ฆ่าด้วยมีดดาบ

มีดยาวขาววาบ

มีดดาบปราบโจร

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่.....1....

แผนการสอนที่...1.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า อาน้ำ เวลา 50 นาที

สอนวันที่...13.....เดือน พฤศจิกายน.พ.ศ...2549.ภาคเรียนที่...2.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “อาน้ำ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า อาน้ำ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า อาน้ำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูเล่านิทานเรื่องการทำความสะดวกให้นักเรียนฟัง และร้องเพลงคำคล้องจอง
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 1 “อาน้ำ “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

อาน้ำ/น้ำขึ้น	ขึ้นมัน/หัวใจ
ขามร้อน/คราใด	ต้องไป/อาน้ำ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า อาน้ำ มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
อาน้ำ อ่านว่า อาน - น้ำ
- 3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า อาน ว่า เป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ น้ำ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
- 4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า อาบน้ำ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ อาบน้ำ แล้วอธิบายความหมายคำว่าอาบน้ำ
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 1 และ 2

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า อาบน้ำ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...1.....

แผนการสอนที่...2.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ลาบหมู เวลา 50 นาที

สอนวันที่...14.....เดือน พฤศจิกายน.พ.ศ...2549 ภาคเรียนที่...2.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ลาบหมู”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ลาบหมู ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ลาบหมู

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสนทนาและเล่าเรื่องอาหารพิเศษ และอาหารที่นักเรียนชอบรับประทาน
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 2 “ลาบหมู “ ตามครูทีละวรรคดังนี้
ลาบหมู/หนูจ๋า ผักเห็ด/นำกิน
กินบ่อย/อร่อยลิ้น อยากกิน/ลาบหมู

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า ลาบหมู มาเสียบกระเป๋านั่ง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ลาบหมู อ่านว่า ลาบ - หมู
3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า ลาบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ หมู นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า ลาบหมู ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ลาบหมู แล้วอธิบายความหมายคำว่าลาบหมู
- 2.ให้นักเรียน ไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 3 และ 4

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ลาบหมู
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....
.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่.....1....

แผนการสอนที่...3.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ที่ราบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่...15.....เดือน พฤศจิกายน พ.ศ...2549 ภาคเรียนที่...2.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ที่ราบ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ที่ราบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ที่ราบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสนทนากับภูมิประเทศในประเทศไทยให้นักเรียนฟัง
 - 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 3 “ที่ราบ” ตามครูที่ละวรรคดังนี้
ที่ราบ/นาบพื้น	บนพื้น/ถิ่นไทย
รวงทอง/มองไกล	กว้างใหญ่/ที่ราบ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
 - 2.นำบัตรคำ คำว่า ที่ราบ มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
- ที่ราบ อ่านว่า ที่ - ราบ
- 3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า ราบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ที่ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
 - 4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
 - 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า ที่ราบ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ที่ราบ แล้วอธิบายความหมายคำว่าที่ราบ
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 5 และ 6

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ที่ราบ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่.....1....

แผนการสอนที่...4.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า หีบผ้า เวลา 50 นาที

สอนวันที่...16.....เดือน...พฤศจิกายน พ.ศ...2549.ภาคเรียนที่...2.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “หีบผ้า”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็น

พื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า หีบผ้า ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
2. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า หีบผ้า

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเล่าเรื่องการเดินทางของคนสมัยโบราณและให้รูปภาพ หีบผ้าให้นักเรียนดู
2. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 4 “หีบผ้า” ตามครูทีละวรรคดังนี้

หีบผ้า/อ้าว

โปรดใส่/มัดชิด

ดูแล/กันนิด

แล้วปิด/หีบผ้า

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
2. นำบัตรคำ คำว่า หีบผ้า มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

หีบผ้า อ่านว่า หีบ - ผ้า

3. ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า หีบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ผ้า นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5. ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า หีบผ้า ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ หีบผ้า แล้วอธิบายความหมายคำว่า หีบผ้า
2. ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 7 และ 8

สื่อการสอน

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า หีบผ้า
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
2. ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

2. โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...1.....

แผนการสอนที่...5 เรื่อง ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....17...เดือน พฤศจิกายน.พ.ศ...2549.ภาคเรียนที่...2.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมด้วยสระแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ อาบน้ำ ลาบหมู ที่ราบ
หีบผ้า เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่ประสมด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐาน
ในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า อาบน้ำ ,ลาบหมู,ที่ราบ,หีบผ้า ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า อาบน้ำ , ลาบหมู ,ที่ราบ,
หีบผ้า

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสนทนา ทบทวนคำที่ผ่านมา
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 1-4 เช่นคำว่า อาบน้ำ ตามครู
ทีละวรรคดังนี้

อาบน้ำ/ล้าง身

ขึ้นม้าน/หัวใจ

ขามร้อน/คราใด

ต้องไป/อาบน้ำ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า อาบน้ำ มาเสียบกระเป๋าค้าง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
อาบน้ำ อ่านว่า อาบ - น้ำ
- 3.นำบัตรคำ คำว่า ลาบหมู มาเสียบกระเป๋าค้าง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ลาบหมู อ่านว่า ลาบ - หมู
- 4.นำบัตรคำ คำว่า ที่ราบ มาเสียบกระเป๋าค้าง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ที่ราบ อ่านว่า ที่ - ราบ
- 5.นำบัตรคำ คำว่า หีบผ้า มาเสียบกระเป๋าค้าง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
หีบผ้า อ่านว่า หีบ - ผ้า

ขั้นสรุป

ทดสอบนักเรียนอ่านบัตรคำ ชุดที่ 1-4 เป็นรายบุคคล เพื่อประเมินผลการอ่านออกเสียงคำ

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 1-4
- 2.บัตรคำ อาบน้ำ,ลาบหมู,ที่ราบ,หีบผ้า
- 3.บัตรภาพ
- 3.แบบประเมินผลการอ่านคำ

การวัดผลประเมินผล

- 1.ทดสอบการอ่านออกเสียงคำและบอกความหมาย
- 2.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม
บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

กิจกรรม

เสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางคาราณีย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่.....2....

แผนการสอนที่...6.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ข้าวดิบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ข้าวดิบ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ข้าวดิบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ข้าวดิบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสนทนาเรื่องการปลูกข้าวของชาวนาให้นักเรียนฟัง
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 5 “ข้าวดิบ “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

ร้องฮ้าว/ข้าวดิบ กระซิบ/บอกเพื่อน

กินข้าวดิบ/ขอเดือนระวังเพื่อน/ปวดท้อง

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า ข้าวดิบ มาเสียบกระป๋องแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ข้าวดิบ อ่านว่า ข้าว - ดิบ

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า ดิบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ข้าว นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า ข้าวดิบ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ อาบน้ำ แล้วอธิบาย

ความหมายคำว่าข้าวดิบ

2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 9 และ 10

สื่อการสอน

1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ข้าวดิบ

2.บัตรคำ

3.บัตรภาพ

4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1.อ่านออกเสียงคำได้ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฏฐพน พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ
อุปสรรค.....
.....กิจกรรม
เสนอแนะ.....
.....
ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางดารานิช จันทร์หอม)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่.....2....

แผนการสอนที่...7.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ดับไฟ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ดับไฟ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ดับไฟ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ดับไฟ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสนทนาซักถามกิจวัตรประจำวันกับนักเรียน
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 1 “ดับไฟ “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้
ดับไฟ/ก่อนนอน แม่สอน/เอาไว้
จะนอน/เมื่อไร ดับไฟ/ก่อนนอน

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า ดับไฟ มาเทียบกระเปาะผนัง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ดับไฟ อ่านว่า ดับ - ไฟ
3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า ดับ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ไฟ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **ดับไฟ** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ดับไฟ แล้วอธิบายความหมายคำว่า ดับไฟ
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 11 และ 12

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ดับไฟ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิช์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...2.....

แผนการสอนที่...8.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ไกลลิบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ไกลลิบ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ไกลลิบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ไกลลิบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสนทนากลุ่มเรื่องการมองเห็นสิ่งของในระยะไกลๆแล้วให้ดูภาพ
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 7 “ไกลลิบ “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้
ไกลลิบ/ยิบยับ จ้องจับ/ท้องฟ้า
ดวงดาว/พราวตา แสงจ้า/ไกลลิบ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า **ไกลลิบ** มาเทียบกระเปาะผนัง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ไกลลิบ อ่านว่า ไกล - ลิบ
- 3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า ลิบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ไกล นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
- 4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **ไกลลิบ** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ไกลลิบ แล้วอธิบายความหมายคำว่าไกลลิบ
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 13 และ 14

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ไกลลิบ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่ ...2.....

แผนการสอนที่...9.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า โลงศพ เวลา 50 นาที
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์"โลงศพ"เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า โลงศพ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า โลงศพ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูชูบัตรภาพแล้วสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในภาพ
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 8 “โลงศพ “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

ยากดี/มีเงิน ไม่พิน/โลงศพ

ใครเห็น/ใครพบ โลงศพ/คนตาย

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า โลงศพ มาเสียบกระเป๋านั่ง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

โลงศพ อ่านว่า โลง - ศพ

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า ศพ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดไม่ตรงรูป และ โลง นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า โลงศพ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ โลงศพ แล้วอธิบายความหมายคำว่า โลงศพ

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 15 และ 16

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า โลงศพ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...2.....

แผนการสอนที่...10 เรื่อง ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วย บ ป ภ พ คำศัพท์ “ข้าวดิบ

ดับไฟ ไกลลิบ โลงศพ “เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจน

นั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ข้าวดิบ ,ดิบไฟ,ไกลลิบ,โลงศพ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และ ตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ข้าวดิบ ,ดิบไฟ, ไกลลิบ, โลงศพ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสอนร้องเพลง"ดวงดาวบนฟ้า"และ ทบทวนคำที่ผ่านมา
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 5- 8 เช่นคำว่า ไกลลิบ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

ไกลลิบ/ยิบยับ จ้องจับ/ขอบฟ้า
ดวงดาว/พราวตา แสงจ้า/ไกลลิบ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า ข้าวดิบ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ข้าวดิบ อ่านว่า ข้าว - ดิบ
- 3.นำบัตรคำ คำว่า ดิบไฟ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ดิบไฟ อ่านว่า ดิบ - ไฟ
- 4.นำบัตรคำ คำว่า ไกลลิบ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ไกลลิบ อ่านว่า ไกล - ลิบ
- 5.นำบัตรคำ คำว่า โลงศพ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
โลงศพ อ่านว่า โลง - ศพ

ขั้นสรุป

ทดสอบนักเรียนอ่านบัตรคำ ชุดที่ 5 - 8 เป็นรายบุคคล เพื่อประเมินผลการอ่านออกเสียงคำ

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 5 - 8
- 2.บัตรคำ ข้าวดิบ,ดิบไฟ,ไกลลิบ,โลงศพ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบประเมินผลการอ่านคำ

การวัดผลประเมินผล

- 1.ทดสอบการอ่านออกเสียงและบอกความหมาย
- 2.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

2. โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....

กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางคาราณีย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...3.....

แผนการสอนที่...11.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ธิปไตย เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ธิปไตย”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ธิปไตย ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ธิปไตย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูให้นักเรียนร้องเพลง ข้ามถนน ตามครู

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 9 “**รีบไป**” ตามครูที่ละวรรคดังนี้

ดูหน้า/ดูหลัง

อย่าพลั้ง/รีบไป

อย่าด่วน/ร้อนใจ

รีบไป/ไม่ดี

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า **รีบไป** มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

รีบไป อ่านว่า รีบ - ไป

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า รีบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ไป นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **รีบไป** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ รีบไป แล้วอธิบายความหมายคำว่า รีบไป

2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 17 และ 18

สื่อการสอน

1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า รีบไป

2.บัตรคำ

3.บัตรภาพ

4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...3.....

แผนการสอนที่...12.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ไส่อบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ไส่อบ”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ไส่อบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ไส่อบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูสนทนาเกี่ยวกับอาชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้นักเรียนฟัง

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 10 “ไส่อบ” ตามครูที่ละวรรคดังนี้

ไส่อบ/ครอบหัว

ไม่มัว/รอช้า

ตั้งใจ/ไฉนา

พ่อจำ/ไส่อบ

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า ไส่อบ มาเขียนกระเปาะผนัง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ไส่อบ อ่านว่า ไส่ - อบ

- 3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า งอบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ใฝ่ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
- 4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า ไส้กอบ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ไส้กอบ แล้วอธิบายความหมายคำว่า ไส้กอบ
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 19 และ 20

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ไส้กอบ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่.....3....

แผนการสอนที่...13.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า มีดดาบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “มีดดาบ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า มีดดาบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า มีดดาบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูเล่าเรื่องการต่อสู้ของคนในสมัยโบราณให้นักเรียนฟัง

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 11 “มีดดาบ “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

โบราณ/นานมา ฆ่าด้วย/มีดดาบ

ขามร้อน/คราใด มีดดาบ/ปราบโจร

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า มีดดาบ มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

มีดดาบ อ่านว่า มีด - ดาบ

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า ดาบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ มีด นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **มิดดาบ** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ มิดดาบ แล้วอธิบาย

ความหมายคำว่า มิดดาบ

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 21 และ 22

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า มิดดาบ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิช์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...3.....

แผนการสอนที่...14.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า จอบเลียม เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “จอบเลียม”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า จอบเลียม ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า จอบเลียม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสอนให้นักเรียนร้องเพลง พรวนดิน
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 12 “จอบเลียม “

ตามครูที่ละวรรคดังนี้

จอบเลียม/เตรียมพร้อม

วางล้อม/พร้อมหน้า

จุดดิน/ ดายหญ้า

รีบหา/ จอบเลียม

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า จอบเลียม มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

จอบเลียม อ่านว่า จอบ - เลียม

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า จอบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ เลียม นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า จอบเลียม ทีละคนและให้เล็อกหยิบบัตรภาพ จอบเลียม แล้วอธิบายความหมายคำว่า จอบเลียม

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 23 และ 24

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า จอบเสียม
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....
.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...3.....

แผนการสอนที่...15 เรื่อง ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน เวลา 50 นาที
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์"รีบไป ไส้จอบ มีดดาบ
จอบเสียมเป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐาน
ในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า รีบไป , ไส้จอบ,มีดดาบ,จอบเสียม ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และ
ตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า รีบไป, ไส้จอบ,มีดดาบ,
จอบเสียม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูสนทนา ทบทวนคำที่ผ่านมา

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 9 - 12 เช่นคำว่า รีบไป ตามครู
ทีละวรรคดังนี้

ดูหน้า/ดูหลัง

อย่าปลั่ง/รีบไป

อย่าด่วน/ร้อนใจ

รีบไป/ไม่ดี

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า รีบไป มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

รีบไป อ่านว่า รีบ - ไป

3.นำบัตรคำ คำว่า ไส้จอบ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ไส้จอบ อ่านว่า ไส้ - จอบ

4.นำบัตรคำ คำว่า มีดดาบ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

มีดดาบ อ่านว่า มีด - ดาบ

5.นำบัตรคำ คำว่า จอบเสียม มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

จอบเสียม อ่านว่า จอบ - เสียม

ขั้นสรุป

ทดสอบนักเรียนอ่านบัตรคำ ชุดที่ 9 - 12 เป็นรายบุคคล เพื่อประเมินผลการอ่านออกเสียงคำ

สื่อการสอน

1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 9 - 12

2.บัตรคำ รีบไป, ไส้จอบ,มีดดาบ,จอบเสียม

3.บัตรภาพ

3.แบบประเมินผลการอ่านคำ

การวัดผลประเมินผล

- 1.ทดสอบการอ่านออกเสียงคำและบอกความหมาย
- 2.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....

กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิช จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...4.....

แผนการสอนที่...16.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า หอบของ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “หอบของ”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า หอบของ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า หอบของ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูชูบัตรภาพแล้วสนทนาซักถามภาพในบัตรภาพกับนักเรียน
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 13 “หอบของ “ ตามครูทีละวรรคดังนี้
แม่ย่ำ/ซ้ำเดือน อย่าเขื่อน/แซไป
หอบของ/ทันใด ไวไว/หอบของ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า หอบของ มาเสียบกระเป๋าด้านหนึ่ง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

หอบของ อ่านว่า หอบ - ของ

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า หอบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ของ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า หอบของ ทีละคนและให้เลืกอหยิบบัตรภาพ หอบของ แล้วอธิบายความหมายคำว่า หอบของ

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 25 และ 26

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า หอบของ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารามิย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...4.....

แผนการสอนที่...17.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า เสือคืบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “เสือคืบ”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า เสือคืบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า เสือคืบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูเล่าเรื่องการแต่งกายให้นักเรียนฟังแล้วชูบัตรภาพให้นักเรียนดู

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 14 “เสือคืบ “ ตามครูทีละวรรคดังนี้

สามใส่/เสือคืบ

อึดอัด/ไม่หาย

สามใส่/ไม่ง่าย

ร้อนกาย/เสื่อกับ

ชั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า **เสื่อกับ** มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
เสื่อกับ อ่านว่า เสื่อ - กับ
- 3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า กับ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ เสื่อ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
- 4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ชั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **เสื่อกับ** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ เสื่อกับ แล้วอธิบายความหมายคำว่า เสื่อกับ
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 27 และ 28

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า เสื่อกับ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางคาราณีย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...4.....

แผนการสอนที่...18.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า สิบอย่าง เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “สิบอย่าง”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า สิบอย่าง ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า สิบอย่าง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูทบทวนคำท่าย ให้นักเรียนช่วยกันตอบ
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 15 “สิบอย่าง “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้
เขียนชื่อ/สัตว์ที่รู้ ให้ครู/สิบอย่าง
สัตว์ที่อยู่รอบข้าง สิบอย่าง/ลองทำ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า สิบอย่าง มาเสียบกระเป๋้าพนัก แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

สิบอย่าง อ่านว่า สิบ - อย่าง

- 3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า สิบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ อย่าง นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่
- 4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า สิบอย่าง ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ สิบอย่าง แล้วอธิบายความหมายคำว่า สิบอย่าง
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 29 และ 30

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า สิบอย่าง
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารามิย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...4.....

แผนการสอนที่...19.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ตะพาบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ตะพาบ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ตะพาบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ตะพาบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูเล่านิทานเรื่อง เต่านา ให้นักเรียนฟัง

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 16 “ตะพาบ “ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

ขานน้ำ/ขามเย็น แลเห็น/ตะพาบ

ใครดู/ใครทราบ ตะพาบ/คล้ายเต่า

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า ตะพาบ มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ตะพาบ อ่านว่า ตะ - พาบ

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า พาบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า ตะพาน ที่ละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ตะพาน แล้วอธิบาย

ความหมายคำว่า ตะพาน

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 31 และ 32

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ตะพาน
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางคาราณีย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...4.....

แผนการสอนที่...20 เรื่อง ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสระกดแม่กับ ได้แก่คำที่สระกดด้วยตัว บ ป พ ภา คำศัพท์ หอบของ เสือคั๊บ สิบอย่าง ตะพาบ เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่ประสมด้วยแม่กับ การอ่านออกเสียงตัวสระกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า หอบของ , เสือคั๊บ, สิบอย่าง, ตะพาบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสระกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสระกดด้วยแม่กับได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สระกด ในมาตราแม่กับ คำว่า หอบของ, เสือคั๊บ, สิบอย่าง, ตะพาบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูสนทนา ทบทวนคำที่ผ่านมา

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 13- 16 เช่นคำว่า หอบของ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

แม่ย่า/ย่าเดือน	อย่าเขื่อน/แหไป
หอบของ/ทันใด	ไวไว/หอบของ

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า หอบของ มาเสียบกระเป๋าคั่น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

หอบของ อ่านว่า หอบ - ของ

3.นำบัตรคำ คำว่า เสือคั๊บ มาเสียบกระเป๋าคั่น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

เสือคั๊บ อ่านว่า เสือ - คั๊บ

4.นำบัตรคำ คำว่า สิบอย่าง มาเสียบกระเป๋าคั่น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

สิบอย่าง อ่านว่า สิบ - อย่าง

5.นำบัตรคำ คำว่า ตะพาบ มาเสียบกระเป๋าคั่น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ตะพาบ อ่านว่า ตะ - พาบ

ขั้นสรุป

ทดสอบนักเรียนอ่านบัตรคำ ชุดที่ 13 - 16 เป็นรายบุคคล เพื่อประเมินผลการอ่านออกเสียงคำ

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 13- 16
- 2.บัตรคำ หองของ,เสื้อคัับ,ลิบอย่าง,ตะพาบ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบประเมินผลการอ่านคำ

การวัดผลประเมินผล

- 1.ทดสอบการอ่านออกเสียงคำและบอกความหมาย
- 2.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุท)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....
.....

กิจกรรม

เสนอแนะ.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิช์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...5.....

แผนการสอนที่...21.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า รูปภาพ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “รูปภาพ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า รูปภาพ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า รูปภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อจิกซอ
 - 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 17 “ รูปภาพ “ ตามครูทีละวรรคดังนี้
ฉันเห็น/รูปภาพ	ก้มกราบ/ภาพแม่
สุขใจ/จริงแท้	เมื่อแล/รูปภาพ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
 - 2.นำบัตรคำ คำว่า รูปภาพ มาเสียบกระเป๋้าพนัก แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
- รูปภาพ อ่านว่า รูป - ภาพ
- 3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า รูป ว่าเป็นคำที่มี ป สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดไม่ตรงรูป และ ภาพ ว่ามี พ สะกดในมาตราแม่กบไม่ตรงรูป
 - 4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ
 - 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า รูปภาพ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ รูปภาพ แล้วอธิบายความหมายคำว่า รูปภาพ
- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 33 และ 34

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า รูปภาพ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...5.....

แผนการสอนที่...22.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ทะเลสาบ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ทะเลสาบ”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ทะเลสาบ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
2. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ทะเลสาบ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียน ร้องเพลง ทะเลแสนงาม ตามครู
2. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 18 “ทะเลสาบ” ตามครูที่ละวรรคดังนี้
ทะเลสาบ/ราบเรียบเย็นเฉียบ/น้ำใส
ระริน/ชื่นใจ เมื่อไป/ทะเลสาบ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
2. นำบัตรคำ คำว่า ทะเลสาบ มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ทะเลสาบ อ่านว่า ทะเล - สาบ

3. ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า สาบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ทะเล นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5. ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า ทะเลสาบ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ทะเลสาบ แล้วอธิบายความหมายคำว่า ทะเลสาบ
2. ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 35 และ 36

สื่อการสอน

1. แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ทะเลสาบ
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
2. ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
2. โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...5.....

แผนการสอนที่...23.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า สัปแ่ง เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “สัปแ่ง”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า สัปแ่ง ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า สัปแ่ง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูเล่าเรื่อง กล่องข้าวน้อยแม่ ให้นักเรียนฟัง

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 19 “สัปแ่ง”ตามครูที่ละวรรคดังนี้

สาปแช่ง/คนชั่ว

ไม่กลัว/บาปกรรม

หนูไม่/กระทำ

กลัวคำ/สาปแช่ง

ชั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า **สาปแช่ง** มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

สาปแช่ง อ่านว่า สาป - แช่ง

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า สาป ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดไม่ตรงรูป และ แช่ง นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ชั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **สาปแช่ง** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ สาปแช่ง แล้วอธิบายความหมายคำว่า สาปแช่ง

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 37 และ 38

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า สาปแช่ง
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางคาราณีย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...5.....

แผนการสอนที่...24.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า รูปเขียน เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “รูปเขียน”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า รูปเขียน ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า รูปเขียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูและนักเรียนสนทนาซักถามเกี่ยวกับวัด

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 20 “รูปเขียน “ ตามครูที่สละวรรคดังนี้

รูปเขียน/เขียนไหว้ มีไว้บูชา

สองสิ่ง/นี้หนา

หนูจำ/รูปเขียน

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า รูปเขียน มาเสียบกระเปาะผนัง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

รูปเขียน อ่านว่า รูป - เขียน

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า รูป ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดไม่ตรงรูป และ เทียน นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **รูปเทียน** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ รูปเทียน แล้วอธิบายความหมายคำว่า รูปเทียน

2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 39 และ 40

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า รูปเทียน
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารามิย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...5.....

แผนการสอนที่...25 เรื่อง ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ รูปภาพ ทะเลสาบ
สาปแช่ง รูปเขียน เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่ประสมด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้อง ชัดเจนนั้น
เป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า รูปภาพ ,ทะเลสาบ,สาปแช่ง,รูปเขียน ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และ
ตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า รูปภาพ,ทะเลสาบ,
สาปแช่ง,รูปเขียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูสนทนา ทบทวนคำที่ผ่านมา

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 17- 20 เช่นคำว่า รูปภาพ ตามครูที่ละวรรคดังนี้

ฉันเห็น/รูปภาพ

ก้มกราบ/ภาพแม่

สุขใจ/จริงแท้

เมื่อแล/รูปภาพ

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า รูปภาพ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

รูปภาพ อ่านว่า รูป - ภาพ

3.นำบัตรคำ คำว่า ทะเลสาบ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ทะเลสาบ อ่านว่า ทะเล - สาบ

4.นำบัตรคำ คำว่า สาปแช่ง มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

สาปแช่ง อ่านว่า สาป - แช่ง

5.นำบัตรคำ คำว่า รูปเขียน มาเสียบกระเป๋าด้านแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

รูปเขียน อ่านว่า รูป - เขียน

ขั้นสรุป

ทดสอบนักเรียนอ่านบัตรคำ ชุดที่ 17 - 20 เป็นรายบุคคล เพื่อประเมินผลการอ่านออกเสียงคำ

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 17 - 20
- 2.บัตรคำ รูปภาพ,ทะเลสาบ,สาปแช่ง,รูปเขียน
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบประเมินผลการอ่านคำ

การวัดผลประเมินผล

- 1.ทดสอบการอ่านออกเสียงคำและบอกความหมาย
- 2.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....

กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...6.....

แผนการสอนที่...26.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า ทำบาป เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ทำบาป”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ทำบาป ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ทำบาป

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูเล่าเรื่องจอมโจรทองคลุ้มให้ให้นักเรียนฟัง
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 21 “ทำบาป” ตามครูที่ละวรรคดังนี้
ทำบาป/หยาบช้า เข่นฆ่า/ทารุณ
ทำบาป/ใจขุน ทำบุญ/หนุนนำ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า ทำบาป มาเสียบกระเป๋าค้นแล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

ทำบาป อ่านว่า ทำ - บาป

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า บาป ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดไม่ตรงรูป และ ทำ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า ทำบาป ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ ทำบาป แล้วอธิบายความหมายคำว่า ทำบาป

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 41 และ 42

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า ทำบาป
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ

4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....
.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...6.....

แผนการสอนที่...27.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า เคารพ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “เคารพ”เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า เคารพ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า เคารพ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครู และนักเรียนช่วยกันร้องเพลง โรงเรียนของเราอยู่
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 22 “เคารพ “ ตามครูทีละวรรคดังนี้

เคารพ/นบนอบ	อ่อนน้อม/ถ่อมตน
เคารพ/ทุกคน	ปวงชน/บูชา

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า เคารพ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

เคารพ อ่านว่า เคา - รบ

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า รบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดไม่ตรงรูป และ เคา นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

- 5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

- 1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า เคารพ ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ เคารพ แล้วอธิบาย

ความหมายคำว่า เคารพ

- 2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 43 และ 44

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า เคารพ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

2. โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรหมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...6.....

แผนการสอนที่...28.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า จับมือ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “ จับมือ”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้น เป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า จับมือ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า จับมือ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูให้นักเรียนร้องเพลง ลูกเสือเขาไม่จับมือขวา ตามครู

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 23 “ จับมือ” ตามครูที่ละครวรรคดังนี้

จับมือ/ถือแขน

มัดแขน/มุงมัน

ชื่อตรง/ต่อกัน

เธอฉัน/ จับมือ

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า จับมือ มาเสียบกระเป๋านาง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

จับมือ อ่านว่า จับ - มือ

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า จับ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ มือ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละครวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า จับมือ ที่ละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ จับมือ แล้วอธิบายความหมายคำว่า จับมือ

2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 45 และ 46

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า จับมือ
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม
บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....

.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...6.....

แผนการสอนที่...29.... เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ คำว่า สอบไล่ เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบ ได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ “สอบไล่”เป็นคำที่

ประกอบด้วยคำที่สะกดด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า สอบไล่ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า สอบไล่

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1.ครูให้นักเรียน ร้องเพลง มาโรงเรียนวันนี้ ตามครู

2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 24 “สอบไล่” ตามครูที่ละวรรคดังนี้

เมื่อถึง/เวลา เรามา/สอบไล่

สอบไล่/เมื่อไร ใกล้จะ/ปิดเทอม

ขั้นสอน

1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน

2.นำบัตรคำ คำว่า **สอบไล่** มาเสียบกระเป๋านั่ง แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

สอบไล่ อ่านว่า สอบ - ไล่

3.ครูอธิบายหลักการอ่านและความหมาย คำว่า สอบ ว่าเป็นคำที่มี บ สะกดในมาตราแม่กบ เป็นคำที่สะกดตรงรูป และ ได้ นำมาประสมกันเป็นคำประสมได้ความหมายใหม่

4.ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแบบฝึกอ่านคำคล้องจองเป็นจังหวะ โดยอ่านต่อกันคนละวรรค จนจบบท โดยทำจังหวะประกอบ

5.ให้นักเรียนอาสาสมัครมาอ่านแบบฝึกอ่านคำคล้องจอง ให้เพื่อนอ่านตาม

ขั้นสรุป

1.ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ คำว่า **สอบได้** ทีละคนและให้เลือกหยิบบัตรภาพ สอบได้ แล้วอธิบายความหมายคำว่า สอบได้

2.ให้นักเรียนไปฝึกอ่านที่บ้าน พร้อมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดที่ 47 และ 48

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง คำว่า สอบได้
- 2.บัตรคำ
- 3.บัตรภาพ
- 4.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

- 1.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตรวจผลงานแบบฝึกหัด

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้องร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....

.....กิจกรรม

เสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารามิย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สัปดาห์ที่...6

แผนการสอนที่...30 เรื่อง ทบทวนและทดสอบระหว่างเรียน เวลา 50 นาที

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา 2549

สาระสำคัญ คำที่ประสมตัวสะกดแม่กบได้แก่คำที่สะกดด้วยตัว บ ป พ ภ คำศัพท์ ทำบาป เคารพ จับมือ
สอบไล่ เป็นคำที่ประกอบด้วยคำที่ประสมด้วยแม่กบ การอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นพื้นฐาน
ในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.นักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า ทำบาป ,เคารพ,จับมือ,สอบไล่ ได้ถูกต้อง ทั้งพยัญชนะ สระ และตัวสะกด
- 2.นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา การอ่านออกเสียงคำ ที่มี บ สะกด ในมาตราแม่กบ คำว่า ทำบาป,เคารพ,จับมือ
,สอบไล่

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูสนทนา ทบทวนคำที่ผ่านมา
- 2.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 21- 24 เช่นคำว่า ทำบาป ตามครูทีละวรรคดังนี้
ทำบาป/หยาบช้า เข่นฆ่า/ทารุณ
ทำบาป/ใจซุ่น ทำบุญ/หนุนนำ

ขั้นสอน

- 1.ให้นักเรียนอ่านแบบฝึกการอ่านคำคล้องจองพร้อมกันทุกคน
- 2.นำบัตรคำ คำว่า ทำบาป มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
ทำบาป อ่านว่า ทำ - บาป
- 3.นำบัตรคำ คำว่า เคารพ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
เคารพ อ่านว่า เคา - รบ
- 4.นำบัตรคำ คำว่า จับมือ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้
จับมือ อ่านว่า จับ - มือ
- 5.นำบัตรคำ คำว่า สอบไล่ มาเสียบกระเป๋าค้น แล้วสอนอ่านตามบัตรคำ ดังนี้

สอบได้อ่านว่า สอบ - ได้

ชั้นสรุป

ทดสอบนักเรียนอ่านบัตรคำ ชุดที่ 21 - 24 เป็นรายบุคคล เพื่อประเมินผลการอ่านออกเสียงคำ

สื่อการสอน

- 1.แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ชุดที่ 21 - 24
- 2.บัตรคำ ทำบาย,เคารพ,จับมือ,สอบได้
- 3.แบบประเมินผลการอ่านคำ
- 4.แบบทดสอบหลังเรียน

การวัดผลประเมินผล

- 1.ทดสอบการอ่านออกเสียงคำและบอกความหมาย
- 2.สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 1.อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
- 2.โยงเส้นจับคู่คำกับภาพได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายณัฐพล พรมพุก)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

บันทึกหลังสอน

ผลการ

สอน.....
.....
.....

.....ปัญหาและ

อุปสรรค.....
.....

กิจกรรม

เสนอแนะ.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางดารานิชย์ จันทร์หอม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางดารานีย์ จันทร์หอม

วัน เดือน ปี เกิด 24 กันยายน 2507

สถานที่เกิด โรงพยาบาลสุโขทัย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

ที่อยู่ปัจจุบัน 38/1 หมู่ 4 ตำบลไกรโน อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.2

สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2530 คบ.(ภาษาไทย) จากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ. 2550 กศ.ม. (การศึกษาพิเศษสาขาการเรียนร่วม) จากมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร